

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

13 april 2004

ONTWERP VAN DECREET

houdende de organisatie en subsidiëring van een cultureel-erfgoedbeleid

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jo Vermeulen.

Vaste leden :

de heren Carl Decaluwe, Bart De Smet, mevrouw Ilse Van Eetvelde, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Karlos Callens, Frans De Cock, Peter Gysbrechts, Bob Verstraete ;

de heer Wilfried Aers, mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel ;

de heren Chokri Mahassine, Dany Vandenbossche ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Herman Lauwers.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heer Luc Martens, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Gilbert Vanleenhove ;

de heren Jozef Browaeys, André Denys, Jacques Devolder, Paul Wille ;

de heren Julien Librecht, Felix Strackx, Frans Wymeersch ;

de heren Peter De Ridder, André Van Nieuwkerke ;

de heer Jos Stassen ;

de heer Jan Roegiers.

Zie :

2018 (2003-2004)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Verslag over hoorzitting
- Nr. 3 : Amendementen

INHOUD

Blz.

1. TOELICHTING DOOR DE HEER PAUL VAN GREMBERGEN, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN	4
– Situering van het decreet	4
– Enkele uitgangspunten van het decreet	4
– Een korte inhoud van het decreet	5
2. ALGEMENE BESPREKING	6
– Algemene evaluatie	6
– Rol van de provincies	7
– Timing van de uitvoeringsbesluiten	8
– Legistieke opmerkingen	8
– Samenwerkingsverbanden, en de formulering ervan in artikel 14	9
– Financiering van het decreet, en het al dan niet creëren van subjectieve rechten	11
– Beroeps- en verhaalprocedures	12
– Definitie van het begrip museum en invulling van de criteria	13
– Raakvlakken met de Archiefsector en de sector Volkscultuur	13
– Afstemming van het Erfgoeddecreet met het beleid inzake Monumenten en Landschappen	14
– Belangenbehartiging	14
3. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING	14
3.1. Artikelsgewijze bespreking op 25 maart 2004	14
3.2. Voortzetting van de artikelsgewijze bespreking op 1 april 2004, met de vervanging van de hele tekst van het ontwerp van decreet door amendement nr. 1, en het indienen van subamendementen	30
– Vervanging van de hele tekst van het ontwerp van decreet	30
– Verantwoording van amendement nr. 1	46
– Reactie op amendement nr. 1 en stemming	52
– Opmerkingen bij enkele artikelen van de bij amendement aangenomen tekst van het ontwerp van decreet	52
4. AFSLUITENDE BESCHOUWINGEN	57
5. WEGSTEMMING VAN DE REFLECTIETERMIJN EN EINDSTEMMING	58
TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE	59

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Media en Sport behandelde voorliggend ontwerp van decreet op 11 en 25 maart, en op 1 april 2004.

Op 11 maart 2004 werd het ontwerp van decreet toegelicht door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, en werd een hoorzitting georganiseerd met deskundigen en betrokken organisaties uit de sector van het cultureel-erfgoedbeleid.

Op 25 maart 2004 werd het ontwerp van decreet in de commissie besproken, en werden een groot aantal opmerkingen gemaakt. Er werden *voorstellingen geformuleerd voor tekstaanpassingen, maar echte amendementen werden nog niet ingediend*. De tekstvoorstellen werden in het verslag opgenomen. Sommigen ervan werden via de latere amendering bevestigd, of verder aangepast.

Als gevolg hiervan werd in onderling overleg tijdens de bespreking van 1 april 2004 een *amendement voorgelegd tot vervanging van de globale tekst van het ontwerp van decreet*. Het amendement incorporeerde voor een groot deel de tekstwijzigingen die tijdens de bespreking van 25 maart werden voorgesteld. Op dit amendement worden nog een aantal *subamendementen* voorgesteld, die samen met het globale amendement werden besproken en gestemd.

1. TOELICHTING DOOR DE HEER PAUL VAN GREMBERGEN, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN

– Situering van het decreet

De minister stelt dat er tussen 1996 en vandaag enkele decretale initiatieven werden genomen die zeer belangrijk zijn voor de uitbouw van een cultureel-erfgoedbeleid. Om te beginnen was er het ‘decreet tot erkenning en subsidiëring van musea’ (het Museumdecreet), dat ontegensprekelijk heeft geleid tot een professionalisering van de museumsector in Vlaanderen. In 1998 volgde het ‘decreet houdende de erkenning en subsidiëring van organisaties voor volkscultuur en de oprichting van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur’ (decreet op de Volkscultuur), dat voor een belangrijke impuls

heeft gezorgd in de sector volkscultuur. In juli 2002 keurde het Vlaams Parlement het voorstel van ‘decreet houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking’ goed (het Archiefdecreet). Op basis van dit decreet worden vanaf dit jaar voor het eerst een aantal archieven die actief zijn rond een bepaald cultureel thema, structureel gesubsidieerd.

Naast deze drie decreten die zich vooral toespitsen op de organisatie van het cultureel-erfgoedveld, werden er nog twee decreten goedgekeurd die de minister gemakshalve als ‘beschermingsdecreten’ zou willen bestempelen: het ‘decreet op het varend erfgoed’, dat door de afdeling Monumenten en Landschappen werd voorbereid maar waarvan de Raad van State heeft geoordeeld dat het een gemeenschapsmaterie betrof, en, recent goedgekeurd, het ‘decreet houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang’, het ‘Topstukkendecreet’. Binnenkort hoopt de minister de namen te kunnen bekendmaken van de mensen die in de raad van het Topstukkendecreet zullen zetelen. Dit is de raad die de officiële topstukkenlijst zal voorstellen.

Naast deze decreten werden tijdens de huidige legislatuur nog enkele andere nieuwe beleidsinitiatieven inzake cultureel erfgoed genomen. Om te beginnen werd het systeem van de erfgoedconvenants geïntroduceerd. Dit zijn overeenkomsten tussen de Vlaamse Gemeenschap en bepaalde gemeenten of samenwerkingsverbanden van gemeenten. Deze erfgoedconvenants laten de steden toe een zo coherent mogelijk beleid te ontwikkelen rond het cultureel erfgoed (wat vooral de taak is van de erfgoedcoördinator) en projecten op te zetten waardoor de bevolking de waarde van het erfgoed kan leren kennen (dit is vooral een taak van de erfgoedcommunicator). Op dit ogenblik werden zeven convenants gesloten, met Antwerpen, Gent, Brugge, Leuven, Mechelen, Tongeren en de Vlaamse Gemeenschapscommissie in Brussel. Twee bijkomende zullen weldra worden gesloten, met Kortrijk en Ieper. Daarnaast werden nog enkele bijkomende reglementen uitgevaardigd. Het betreft ‘Subsidies voor experimentele en vernieuwende initiatieven op het vlak van permanente ontsluiting van cultureel erfgoed’. Op basis hiervan werden onder meer de zogenaamde ‘erfgoedcentra’, bijvoorbeeld opengestelde monumenten, betoelaagd. Het betreft eveneens ‘subsidies voor cultuurhistorische tentoonstellingen’.

– Enkele uitgangspunten van het decreet

Bij de voorbereiding rees de vraag of het om een ‘beperkt’ of een ‘uitgebreid’ erfgoeddecreet zou

gaan. Met andere woorden of alleen die zaken via dit decreet zouden worden geregeld die nog geen decretale basis hadden, zoals de erfgoedconvenants en de verschillende reglementen, of dat de andere, reeds bestaande decreten (Museumdecreet, decreet op de Volkscultuur en Archiefdecreet) zouden worden geïntegreerd. Er werd voor een tussenoplossing gekozen : het decreet op de Volkscultuur en het Archiefdecreet, beide nog zeer jonge decreten voor sectoren waarvan het landschap zich nog volop aan het vormen is, werden niet opgenomen, al werd uiteraard wel gepoogd om er een zo goed mogelijke afstemming mee te vinden, om in de toekomst een eventuele verdere integratie niet te bemoeilijken. Het Museumdecreet daarentegen werd wél geïntegreerd. Daar waren volgens de minister twee goede redenen voor.

Ten eerste werd bij het opstellen van het Museumdecreet in 1996 uitgegaan van een strengere definitie van een museum dan de internationale ICOM-definitie. Erfgoedcentra die cultureel erfgoed beheeren worden door ICOM wél als musea beschouwd, terwijl het Museumdecreet heel sterk de nadruk legde op de verwerving van een collectie. Men kon van het Erfgoeddecreet dus gebruik maken om de ‘natuurlijke band’ tussen erfgoedcentra en musea te herstellen. Het Museumdecreet maakte het niet mogelijk om structurele samenwerkingsverbanden van erkende musea met het oog op de optimalisering van hun expertise, of met het oog op internationale uitstraling, te subsidiëren. Het Erfgoeddecreet biedt daarvoor nu een oplossing.

Een tweede uitgangspunt zegt dat *de zorg voor* en de *ontsluiting van* het erfgoed steeds samen moeten gaan en elkaar moeten versterken. Deskundigheidsbevordering via expertisenetwerken en het doen toenemen van de maatschappelijke interesse voor het erfgoed zijn daarbij sleutelbegrippen.

– Een korte inhoud van het decreet

Hoofdstuk 1 handelt over de musea. De erkenningvoorwaarden zoals opgesomd in artikel 4 komen grotendeels overeen met deze in het Museumdecreet, behalve dat dit laatste nog bepaalde dat men ‘over een museumwaardige collectie moet beschikken’. Het Erfgoeddecreet spreekt over ‘museumwaardig cultureel erfgoed’, zodat de zogenaamde ‘erfgoedcentra’ ook kunnen worden erkend.

Artikel 5 schetst de te volgen procedure bij een aanvraag tot erkenning van een museum. De betrokken provincie én ook stad hebben adviesrecht, behalve wanneer zij zelf het bevoegde gezag zijn.

Het gaat evenwel *niet* om een bindend advies, wat wel het geval was in het Museumdecreet.

Artikel 8 gaat specifiek over de musea van de Vlaamse Gemeenschap. Werden zij vroeger niet aan criteria onderworpen, dan verwacht de minister van hen dat zij voldoen aan de criteria voor erkenning als museum en een beleidsplan indienen dat moet worden goedgekeurd. Deze bepalingen zijn conform met de nota over de grote culturele instellingen.

In artikel 9 wordt de indeling van de musea in drie categorieën (landelijk, regionaal of basis) losgetrokken van de erkenning, en bij de subsidiëring van musea geplaatst. De minister wil hiermee de indruk wegwerken dat de indeling een graduele appreciatie uitdrukt bij de erkenning. De indeling gebeurt daarentegen om de hoogte van het subsidiebedrag te bepalen. Artikelen 10 en 11 bepalen dat er een beleidsplan moet worden ingediend en wat de werkingssubsidie precies bevat per categorie. In het decreet werden bedragen ingeschreven : 250.000 euro voor een museum ingedeeld bij het landelijk niveau, 50.000 euro voor het regionale niveau, 12.500 euro voor het basisniveau. Voor het eerst krijgen de musea van het basisniveau ook een structurele – zij het nog steeds bescheiden – subsidie.

Artikelen 12 en 13 voorzien financiële middelen voor samenwerkingsverbanden. Artikel 12 handelt over functionele samenwerkingsverbanden waarbij verschillende erkende musea samen een gespecialiseerde landelijk relevante expertise ontwikkelen (bijvoorbeeld rond open erfgoeddepots), terwijl artikel 13 handelt over een thematisch samenwerkingsverband met internationale uitstraling. Daarbij denkt de minister uiteraard in eerste instantie aan de Koepel van Kunsthistorische Musea (Museum voor Schone Kunsten Gent, Groeningemuseum Brugge en het eigen Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen).

Artikel 15 ten slotte stipuleert dat erkende musea projectsubsidies kunnen aanvragen om zo achterstanden op het vlak van de uitoefening van de basisfuncties te kunnen wegwerken. De projectsubsidies die volgens het Museumdecreet meerdere musea ten goede konden komen, werden nu ondergebracht in een later hoofdstuk over de ‘projecten cultureel erfgoed’.

Hoofdstuk 2 handelt over de erfgoedconvenants. Het voorontwerp bepaalde dat een convenant kon worden gesloten met gemeenten of samenwerkingsverbanden van gemeenten vanaf 35.000 inwoners, waarvoor men dan zou kunnen rekenen op

200.000 euro per jaar. Op vraag van de regering werd die instapdrempel verlaagd naar 20.000 inwoners, waarvoor dan 100.000 euro wordt voorzien. Vanaf 35.000 inwoners kan men nog steeds rekenen op 200.000 euro. De inwonersaantallen vormen slechts een eerste opstapje. In artikel 18 wordt de aanvraag van een gemeente of samenwerkingsverband getoetst aan verschillende criteria, waaronder het belang van het cultureel erfgoed en de ontwikkelde visie. Een convenant wordt gesloten voor een periode van maximum zes jaar en jaarlijks kunnen er maximum drie nieuwe worden gesloten. Voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt gewerkt met beleidsperiodes van vijf jaar en bedraagt het convenantbedrag per jaar 245.000 euro (artikel 24). Met dit bedrag kan de VGC ook specifieke educatieve, promotionele en ondersteunende initiatieven nemen binnen het Brusselse museumveld.

Na een kort hoofdstuk 3 over de cultureel-erfgoedpublicaties is hoofdstuk 4 gewijd aan de projecten cultureel erfgoed, waaronder de cultuurhistorische tentoonstellingen (artikelen 30 tot 32) en de internationale projecten (36 tot 38).

In een nog zo jong beleidsdomein als het cultureel erfgoed, blijven ook ‘ontwikkelingsgerichte’ projectsubsidies (artikelen 33 tot 35) belangrijk. Ingediende projecten worden getoetst aan criteria als de voorbeeldwerking, samenwerking met andere actoren en het bovenlokale belang. Daarbij kan het bijvoorbeeld gaan om voorbereidende studies voor samenwerkingsverbanden, sociaal gerichte cultureel-erfgoedprojecten, etc.

Hoofdstuk 5 behandelt het steunpunt voor de musea, de archiefinstellingen, de bewaarbibliotheken, de documentatiecentra en de erfgoedconvenantswerking. De minister heeft er heel bewust voor gekozen om voor al deze ‘sectoren’ één steunpunt te erkennen en te subsidiëren, met name Culturele Biografie Vlaanderen. De minister verwacht expliciet dat dit steunpunt nauw samenwerkt met andere steunpunten, in eerste instantie met het Vlaams Centrum voor Volkscultuur, om versnippering tegen te gaan. Met het steunpunt wordt een beheersovereenkomst afgesloten.

Wat ten slotte de advisering van het cultureel-erfgoedveld betreft, richt de Vlaamse regering een *adviescommissie cultureel erfgoed* op voor de kwaliteitsbeoordeling (in casu het waken over een kwaliteitsvolle organisatie van de beoordelingscommissies, het verstrekken van beleidsgericht advies op basis van de kwaliteitsbeoordeling en de kwaliteitsbeoordeling van transversale dossiers). Daarnaast kunnen *beoordelingscommissies* worden opgericht

voor het inhoudelijke advies over erkennings- en subsidieaanvragen.

De minister is ervan overtuigd dat met dit decreet een belangrijke stap voorwaarts is gezet in de uitbouw van een gedegen cultureel-erfgoedbeleid. Zoals op het eind van de memorie staat vermeld: “Vlaanderen heeft wereldfaam dankzij zijn cultureel erfgoed. In de komende jaren moet het tonen dat het ook met zijn erfgoedbeleid op de wereldkaart staat.”.

2. ALGEMENE BESPREKING

– Algemene evaluatie

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt dat voorliggend ontwerp van decreet aan een reële nood voldoet. Het experiment met erfgoedconvenants verdient een decretale basis waardoor de opgedane ervaring heel de sector ten goede kan komen. Er wordt eveneens respect opgebracht voor de basisvisie van het Museumdecreet uit 1996. Het respect voor de complementariteit tussen de museumsector en de erfgoedsector draagt haar goedkeuring weg, al wordt dat respect niet echt uitgedrukt in de tekst van het ontwerp. Dat het erfgoedbeleid wordt uitgebreid tot het immateriële erfgoed is een ander belangrijk aspect. De opdracht van het steunpunt wordt decretaal verankerd. De specificiteit van de grote culturele instellingen wordt erkend.

Spreker heeft echter enkele fundamentele punten van kritiek. Zo heeft ze haar twijfels over de financiële uitvoerbaarheid van voorliggend ontwerp. Het enthousiasme en voluntarisme dat deze regeerperiode kenmerkt heeft ervoor gezorgd dat er geen keuzes worden gemaakt. Dromen werden vroeger pas in decreten gegoten als er voldoende financiële middelen beschikbaar waren. Nu worden dromen in decreten gegoten terwijl men de factuur doorschuift naar de volgende legislatuur. Voorbeelden hiervan zijn het decreet lokaal cultuurbeleid, het decreet voor de socio-culturele sector en het Kunstendecreet. Ook dit ontwerp van decreet schept grootse verwachtingen binnen deze sector, die reeds langer om aandacht vraagt. De vraag is of er voldoende middelen voorhanden zijn. Spreker treedt de terughoudendheid bij van de voorzitter van de Raad voor de Kunsten: zonder de verhoging van de subsidies zal er niet veel dynamiek uitgaan van dit ontwerp van decreet.

De heer Jan Loones spreekt zijn waardering uit voor het werk van de minister en zijn medewerkers. Hij merkt op dat de voormalige Volksunie het

regeerakkoord goedgekeurde, maar dat de N-VA ontgoocheld is over de uitvoering ervan. Zijn fractie is echter het minst misnoegd over het beleidsdomein Cultuur, waarin goed werk werd verricht. Het is positief dat de rol van de gemeenten in het decreet wordt beklemtoond, waardoor de rechtstreekse samenwerking met het veld gerealiseerd wordt. De gemeente is volgens de spreker het best geplaatst om op een geïntegreerde wijze promotie te maken voor het plaatselijke erfgoed. De rol van de gemeente moet erkend worden wanneer men spreekt over de dreiging van de versnippering. De gemeenten moeten voldoende rechtszekerheid verwerven om een eigen rol te spelen.

De heren Herman Lauwers en Dany Vandenbossche vinden dat het ontwerp beantwoordt aan de verwachtingen van de sector. Een aantal specifieke logistieke problemen moeten nog opgelost worden en de regeling moet minder ingewikkeld worden. In voorliggend ontwerp worden de krijtlijnen bepaald en wordt een omvattend erfgoedbeleid mogelijk gemaakt. Het is aan de volgende regering om de budgettaire verwachtingen in te lossen.

De heer Jo Vermeulen sluit zich hierbij aan, en merkt op dat dit het laatste groot cultureel decreet is van deze regeerperiode. Het is dan ook gepast om te wijzen op de grote veranderingen die in deze regeerperiode werden gerealiseerd. Uit de hoorzitting blijkt dat de sector zelf ook bijzonder opgetogen is over de aandacht die hij gekregen heeft. Nu moeten tal van aspecten nog praktisch uitgewerkt worden. Dat is inderdaad een opdracht voor de opvolgers. Toch blijven er een aantal wensen over. Onder meer voor de publiekrechtelijke archieven en de bewaarbibliotheken is er nog geen regeling. Het is belangrijk dat er nog een aantal aanzetten worden gegeven. Daarnaast is er de bekommernis om en de verhouding met de federale instellingen. Een en ander moet bovendien afgestemd worden op het Kunstendecreet. De discussie tussen wat in een decreet geregeld moet worden en wat overgelaten kan worden aan de minister, de administratie en de steunpunten is belangrijk. Het is immers niet altijd nodig om alle technische details te kennen om met een bepaald instrument te kunnen werken.

Tegenover zij die vinden dat het Erfgoeddecreet getekend werd als een grote droom, geeft de minister toe dat het inderdaad groots opgezet is. Hij wilde echter niet de typisch Vlaamse fout maken de dingen eerst te klein te concipiëren en er achteraf van alles te moeten aan vasthaken. Hij wilde met andere woorden voorkomen dat bepaalde sectoren achteraf afzonderlijk moeten bekeken worden.

– *Rol van de provincies*

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt dat het ontwerp van decreet de provincies als betrokken partner had moeten erkennen. De provincies investeren veel in de erfgoedsector en in monumentenzorg. De steun aan heemkundige kringen en de Monumentenwacht zijn maar twee voorbeelden. Een decretale taak voor de provincies is zowel nodig als nuttig omdat intergemeentelijke samenwerking bijzonder moeilijk is, en omdat de drie bestuursniveaus hun krachten moeten bundelen. Ten slotte is het provinciale bestuursniveau gevoelig voor erkenning door de Vlaamse overheid. Bij erkenning zullen ze hun inspanningen verhogen. Bij niet-erkenning zullen ze hun inspanningen terugschroeven.

De heer Dany Vandenbossche merkt op dat de provincies, in de rand van hun beleid, musea gecreëerd hebben om zeer diverse redenen, zoals bijvoorbeeld het Museum van de Ronde van Vlaanderen in de provincie Oost-Vlaanderen.

De minister is er zich van bewust dat de provincies een pleidooi hielden voor nauwere betrokkenheid bij het Vlaams erfgoedbeleid. Hij weet dat de provincies het betreuren dat zij geen erfgoedconvenants kunnen sluiten. De minister wijst erop dat hij altijd staande hield dat er voor de erfgoedconvenants geen financiële transfers van Vlaanderen naar de provinciebesturen zouden zijn. Hij ziet de rol van de provincies als initiator, zonder dat ze daartoe gedwongen worden. De provincies kunnen de gemeenten van een bepaalde streek wel aanmoedigen om een erfgoedconvenant te sluiten.

De minister wijst erop dat ook in het Museumdecreet geen provincies worden vermeld. Er is wel een overeenkomst die nu, naar aanleiding van het Erfgoeddecreet zal worden vernieuwd. Maar voordien zal nog grondig gedebatteerd moeten worden over wie concrete verantwoordelijkheid kan opnemen bij het uitbouwen van een complementair erfgoedbeleid. Het is de bedoeling dat er enkele keren per jaar informeel overleg zal worden gepleegd tussen de 3 beleidsniveaus, waarna één formeel overlegmoment zal georganiseerd worden.

De provincies waren inderdaad niet gelukkig met de verlaging van de instapdrempel voor een erfgoedconvenant naar 20.000, omdat ze denken dat de steden en grotere gemeenten daardoor minder een trekkersrol voor een samenwerkingsverband zullen spelen. Men kan immers gemakkelijker instappen zonder echte samenwerking. De minister

volgt die kritiek. Het oorspronkelijke cijfer lag bij 35.000, maar dat werd na hevige discussies in de Vlaamse regering verlaagd.

– *Timing van de uitvoeringsbesluiten*

Mevrouw Van Hecke wijst erop dat de regering ervan uit gaat dat het decreet – op een paar artikelen na – in werking treedt op 1 januari 2004. Maar inmiddels is er een aanzienlijke vertraging in de totstandkoming van het decreet. Bovendien nadert het einde van de regeerperiode en zal men zeker tot ver in 2004 tijd nodig hebben om de uitvoeringsbesluiten klaar te hebben. Men moet immers overleggen met de sector, advies inwinnen, goedkeuren en bekendmaken. Het decreet zal dus uitwerking hebben met terugwerkende kracht. Spreker acht het dan ook raadzaam de inwerkingtreding verder in de tijd te situeren. Bij wijze van uitzondering kan ze wel aanvaarden dat voor sommige artikelen de terugwerkende kracht geldt, met het oog op de continuïteit van bepaalde regelingen. Het einde van een legislatuur is geen geschikt moment voor een dergelijke gigantische hervorming in de sector.

Spreker is blij dat de minister grondig overleg pleegde met de sector, samen met de administratie. Het is echter spijtig dat er te veel tijd werd verloren, waardoor het parlement mee betrokken wordt in de rush naar het snel goedkeuren van het ontwerp van decreet. Hierdoor wordt het parlementaire debat ernstig geschaad, en beperkt men de mogelijkheid tot zinvolle bijstellingen.

– *Legistieke opmerkingen*

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar het verslag over de bespreking van het Kunstendecreet (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2019/6*) waar zij uitvoerig inging op de juridische bezwaren bij de wijze waarop het ontwerp van decreet werd opgesteld. Er duiken telkens weer dezelfde wetgevings-technische fouten op. Zo heeft men andermaal een spoedadvies gevraagd aan de Raad van State en concludeert men ten onrechte uit het ontbreken van opmerkingen dat de voorgestelde formuleringen correct zijn. De Raad van State heeft met zijn beperkte personeelsbezetting en zijn vele werk op het einde van de regeerperiode eenvoudig geen tijd voor een grondige doorlichting.

Bovendien blijft men volgens de spreker prozateksten schrijven, die vervolgens worden ingedeeld in alinea's, waar men dan een paragraafteken voor zet. Zo formuleert men echter geen correcte arti-

kelen. Bovendien zijn er te veel opschriften : niet minder dan 23 op 57 artikelen. Men blijft er ten onrechte van uitgaan dat ook niet-ingewijden decreten moeten kunnen lezen. Decreten moeten in de eerste plaats hanteerbaar zijn voor ingewijden. Niet-ingewijden kunnen de memorie van toelichting raadplegen voor uitleg over technische formuleringen, en moeten uitleg kunnen krijgen in brochures. De vergelijking die de minister maakt met de Kerk die van het Latijn op de volkstaal overging, wijst zij af. In dat geval ging het namelijk om de verkleining van de afstand tussen voorgangers en participanten, terwijl het hier gaat om de rechtszekere vastlegging van de rechten en de plichten van de participanten. De rechtszekerheid als fundamentele doelstelling vereist een exacte juridische formulering. Verstaanbaarheid op het terrein kan men bereiken door actieve openbaarheid van bestuur. Bovendien werkt het ontbreken van een dergelijke precieze juridische formulering juist een ongewenste juridisering in de hand. Wie niet bediend wordt, vindt in de tekst immers wel iets om daartegen in beroep te gaan.

Volgens de spreker worden er opnieuw nogal wat delegaties aan de Vlaamse regering gegeven. Een dergelijke delegatie is toegestaan indien men in een decreet schrijft dat de Vlaamse regering de uitwerking van de criteria mag bepalen, maar dit kan geen vrijkaart zijn. Er zou een minimum in het decreet zelf moeten worden bepaald, dat dan in de uitvoeringsbesluiten verder kan worden uitgewerkt.

Mevrouw Mieke Van Hecke hoopt ook dat men het gelijkheidsbeginsel niet schendt. Volgens haar is er binnen de regeling over de samenwerkingsverbanden een ongelijke behandeling voor de bestaande, voor de nieuwe en de niet-thematische samenwerkingsverbanden. Spreker vraagt ook om zorgvuldigheid in de woordkeuze. Men spreekt van bevoegde adviesraden, terwijl adviesraden sowieso bevoegd zijn. Ze stelt dat men de adviesraad altijd moet benoemen. De juiste uitdrukking is niet 'in het kader van een decreet' maar wel 'bij toepassing van een decreet'. Volgens mevrouw Van Hecke is men ook vergeten te vermelden dat musea alleen kunnen erkend worden als ze in het Vlaamse Gewest gevestigd zijn.

De heer Dany Vandenbossche is het niet eens met de opmerkingen van mevrouw Van Hecke. Het is immers een vaak gehoorde klacht dat de regering decreten indient waaraan het parlement niets meer kan of mag wijzigen. In de culturele sector wordt de rol van het parlement heel ernstig genomen, en wordt voluit de kans gegeven tot amendering en

bijsturing van de ontwerp teksten. De legistieke opmerkingen over de slechte opmaak van de tekst zijn trouwens niet gesteund op wetten of decreten. Legistieke regels zijn gebaseerd op conventies. De wetgever kan binnen het kader van de Grondwet vrij handelen.

– *Samenwerkingsverbanden, en de formulering ervan in artikel 14*

Specifiek voor artikel 14 stelt mevrouw Mieke Van Hecke voor om het spoedadvies van de Raad van State te vragen. Er blijken immers uiteenlopende interpretaties te bestaan van de concordantie tussen dit artikel – dat een gemeenschapsaangelegenheid regelt – en het decreet op de intergemeentelijke samenwerking, dat een gewestaangelegenheid regelt. Men mag geen risico lopen, want de intergemeentelijke samenwerking kreeg inmiddels structureel vorm en bovendien hangen een aantal toepassingen op het veld hiervan af. Als de Raad van State concludeert dat artikel 14 terecht gebaseerd is op de afwijkingen die het decreet op de intergemeentelijke samenwerking mogelijk maakt, dan is er ook voor de spreker geen probleem.

De minister beseft dat artikel 14 voor verbetering vatbaar is. Hij aanvaardt de kritiek en deelt mee dat men zo spoedig mogelijk een geamendeerde tekst zal voorleggen.

Op de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke of het amendement ook aan de Raad van State kan worden voorgelegd, antwoordt de minister dat hij principieel geen bezwaar heeft tegen een spoedadvies van de Raad van State. Hij vreest echter dat het advies pas zal beschikbaar zijn als de parlementaire procedures reeds zijn afgerond, waardoor een adviesaanvraag elke zin verliest.

Artikel 14 heeft trouwens alleen betrekking op samenwerkingsverbanden van musea in het kader van koepelvorming. De erfgoedconvenants die in intergemeentelijke vorm worden opgericht, zijn onderworpen aan de normale regels van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking. Artikel 14 gaat op dit moment zelfs alleen over de positie van Gent en Brugge in een samenwerkingsverband met het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten (KMSKA), dus met de Vlaamse Gemeenschap.

Op de opmerking van mevrouw Mieke Van Hecke dat andere musea toch dit voorbeeld kunnen volgen, antwoordt de minister dat het inderdaad kan worden uitgebreid naar bijvoorbeeld industriële

musea. Het slaat echter niet op het erfgoedconvenant, omdat daar de normale regeling geldt.

De heer Dany Vandenbossche is blij dat eindelijk een decretale basis wordt gecreëerd om samenwerkingsverbanden en de subsidiëring daarvan mogelijk te maken. Hij vindt het een onvoorstelbaar goed initiatief dat drie musea van landelijk belang met elkaar gaan samenwerken in de Vlaamse Kunstcollectie die gisteren aan de pers is voorgesteld. Terecht werd op die persconferentie gezegd dat de ego's van de conservatoren opzij zijn gezet. Betreurenswaardig is dat de drie Vlaamse musea voor hedendaagse kunst nog altijd afzonderlijk van elkaar functioneren en collecties aanleggen. Het is de bedoeling dat er ook een Vlaamse hedendaagse kunstcollectie komt. Dat is mogelijk op voorwaarde dat de drie musea tot een samenwerkingsverband komen. Ook de voorzitter van de Raad voor de Kunsten is daar overigens voor gewonnen. De gesprekken zullen gemakkelijker verlopen dan in het verleden. Het creëren van mogelijkheden om dergelijke samenwerkingsverbanden tot stand te brengen en de versnippering in Vlaanderen tegen te gaan, is een compleet andere benadering dan die van de belangenbehartiger, de Vlaamse Museumvereniging. Die is volgens de spreker vooral met de kleinere musea bezig.

De heer Dany Vandenbossche vindt een extra advies van de Raad van State zinloos, omdat dit nooit binnen de 3 dagen zal uitgebracht worden. Hij verwacht trouwens dat de conclusie van de Raad van State erg dicht bij de formulering van artikel 14 zou aanleunen. Als de Raad van State zich niet direct heeft uitgesproken over het decreet, heeft hij één zaak wél gedaan. 'Met toepassing van artikel 84, paragraaf 3, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.' Hij citeert ook het antwoord van de Raad van State : 'Dit onderzoek heeft geen aanleiding gegeven tot opmerkingen.'

Mevrouw Mieke Van Hecke blijft bij haar stelling dat er in artikel 14 een probleem zit en zegt dat de Raad van State vermoedelijk enkel heeft nagegaan of het domein een gemeenschapsmaterie is of niet. Ze beklemtoont dat de zorgvuldigheidsvereiste haar de vraag doet stellen.

De heer Dany Vandenbossche repliceert dat men in elk geval van het decreet intergemeentelijke samenwerking kan afwijken als er een probleem is. Hij legt uit dat er een probleem is opgeworpen in verband met de libellering van het betrokken arti-

kel, omdat het wellicht een gewestmaterie betreft. Dat is geen probleem, aldus de heer Vandenbosche, als men artikel 1 aanpast. De betrokken minister is immers ook minister van Binnenlandse Aangelegenheden. Volgens de heer Dany Vandenbosche en de heer Herman Lauwers volstaat het om in artikel 1 te zeggen dat dit decreet een gemeenschaps- en gewestbevoegdheid regelt.

De heer Jan Loones meent dat het inderdaad een gewestbevoegdheid is, en dat er een aanpassing aan het decreet moet gebeuren. Hij steunt de vraag van mevrouw Van Hecke om het probleem voor te leggen aan de Raad van State. Hij hoopt dat de gemendeerde tekst een oplossing zal bieden. Artikel 14, § 2, van het ontwerp stelt: 'met het oog op het oprichten van een structureel samenwerkingsverband in het kader van dit hoofdstuk, kunnen één of meer publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen zich verenigen'. Het gaat hier over veel meer dan de samenwerking tussen drie steden voor de Vlaamse Kunstcollectie. Het gaat ook over artikel 12, de functionele samenwerkingsverbanden van minstens drie erkende musea, en over artikel 13, de thematische samenwerkingsverbanden van minstens drie erkende musea. Het werkingsveld is volgens de spreker dus zeer breed. Het handelt niet over de convenants tussen gemeenten. In tegenstelling tot de toelichting bij artikel 17 wordt hier niet verwezen naar het decreet van 2001. Niet in het ontwerp, maar alleen in de memorie van toelichting en in de commentaar, staat dat dit artikel een afwijking mogelijk maakt van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking. Als men een dergelijke afwijking wil, moet dat in het decreet zelf bepaald worden.

En tweede probleem, naast de conformiteit met het decreet over de intergemeentelijke samenwerking, is volgens de heer Jan Loones de conformiteit met de Grondwet. Artikel 162, vierde lid, van de Grondwet stelt dat het decreet altijd de voorwaarden moet regelen waaronder, en de wijze waarop, verscheidene provincies of verscheidene gemeenten zich met elkaar kunnen verstaan of zich kunnen verenigen. Dat is de kern van de discussie. Een afwijking van het decreet over de intergemeentelijke samenwerking moet de toetsing aan de Grondwet kunnen doorstaan.

Zowel de Raad van State, in het beruchte arrest-Driessens van 15 september 1992, als het Hof van Cassatie in een arrest van 14 oktober 2002 stellen dat gemeenten zich enkel kunnen verenigen om een zaak van gemeentelijk belang gemeenschappelijk te regelen en te beheren, wanneer dit toegestaan wordt door een decreet dat 'specifiek de

wijze regelt waarop het de gemeenten toegestaan wordt zich te verenigen'. Zowel de Raad van State in 1992, als het Hof van Cassatie in 2002 hebben echter uitdrukkelijk gesteld dat die algemene wetgeving op zichzelf niet 'specifiek' genoeg is om te voldoen aan artikel 162, vierde lid, van de Grondwet. De gemeenten zouden zich echter wel mogen verenigen volgens de bepalingen van de VZW-wetgeving wanneer dit door een 'specifiek' decreet wordt toegestaan. In die bepaling ligt volgens de spreker een mogelijke oplossing. Enerzijds de afwijking nader bepalen en anderzijds verwijzen naar de vzw-wetgeving zou het probleem grotendeels oplossen.

Dat wordt volgens de heer Jan Loones gesteund door het recente advies van de Raad van State bij het ontwerp van decreet betreffende het statuut, de werking, de taken en de bevoegdheden van de erkende regionale samenwerkingsverbanden, de sociaal-economische raden van de regio en de regionaal sociaal-economische overlegcomités. Dat ontwerp wordt volgens de spreker op dit ogenblik besproken in de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme. In dat advies stelt de raad dat het ontwerp niet conform artikel 162, vierde lid, van de Grondwet is. Hij stelt dat 'opdat provincies en gemeenten zich zouden kunnen verenigen, daartoe een specifiek wettelijk kader moet worden tot stand gebracht ter uitvoering van die bepaling, en dat de vereniging dient te worden tot stand gebracht met inachtneming van de voorwaarden die zijn vastgelegd in dat wettelijke kader'. En de raad concludeert dat er in het betrokken ontwerp van decreet dan ook een 'algemene regeling uitgewerkt moest worden waarin wordt bepaald onder welke voorwaarden sociale partners, provincies en gemeenten zich kunnen verenigen tot een regionaal samenwerkingsverband in de zin van het ontwerp'. De raad erkende hierbij wel dat daarbij gebruik gemaakt mocht worden van het procédé van de vereniging zonder winst oogmerk.

Volledigheidshalve vermeldt de heer Jan Loones dat, wat dat ontwerp betreft, de Vlaamse regering de fundamentele kritiek van de Raad naast zich neerlegde. Het probleem wordt dus wel erkend, maar niet echt opgelost. Het probleem dat nu besproken wordt, is vergelijkbaar. De praktische gevolgen zijn volgens de spreker niet onbelangrijk. Er worden immers nieuwe rechtspersonen gecreëerd. De grondwettelijkheid van hun oprichting kan aangevochten worden. Als ze de grondwets-toetsing niet zouden doorstaan, kunnen de praktische en financiële gevolgen erg vergaand zijn. Het heeft immers ook gevolgen voor de contractuele verbintenissen die de rechtspersonen afgesloten

hebben. Het parlement heeft dus de morele plicht om dit goed te regelen. Steeds meer handelingen van rechtspersonen die niet meer rechtsgeldig opgericht zijn, zowel wegens wettelijke als grondwettelijke bezwaren, worden immers ongeldig verklaard. Het gaat zo ver dat men nagaat of de ledenlijsten van VZW's neergelegd zijn en of de samenstelling van de beheerraden gepubliceerd is. Het is een reëel gevaar en een goede regeling is dus belangrijk.

Een duidelijke definitieve oplossing zal er volgens de heer Jan Loones slechts zijn als er een decreet komt dat de interbestuurlijke samenwerking duidelijk regelt. In afwachting lijkt een herformulering noodzakelijk zodat uitdrukkelijk bepaald wordt dat bij het oprichten van nieuwe publiekrechtelijke rechtspersonen in het kader van het Erfgoeddecreet, afgeweken kan worden van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking. Tevens moet bepaald worden dat die afwijking alleen geldt voor intergemeentelijke samenwerking die uitsluitend wordt opgezet om te kunnen inspelen op de erkennings- en subsidieregeling van het Erfgoeddecreet. Voorts kan de bevoegdheid om regels uit te werken met betrekking tot de oprichting, de doelstellingen, de duur, het bestuur, de financiën of het toezicht van dergelijke rechtspersonen gedelegeerd worden aan de Vlaamse regering. Men kan ook nagaan in welke mate een uitdrukkelijke verwijzing naar de regels van de VZW-wetgeving een werkbare oplossing kan vormen. Zelfs dan is het aanbevelenswaardig dat de oplossing in de volgende legislatuur decretaal verankerd wordt. Dat kan desnoods met retroactieve kracht ter onderbouwing van de inmiddels reeds opgerichte rechtspersonen, om echte juridische zekerheid te geven.

De heer Jan Loones besluit dat het een verdienste is dat de juridisch-technische tekortkomingen tijdig opgemerkt werden. Hij kijkt met belangstelling uit naar de amendementen en wil daaraan meewerken.

– *Financiering van het decreet, en het al dan niet creëren van subjectieve rechten*

De heer Dany Vandenbossche brengt nogmaals het probleem van de nationale culturele instellingen ter sprake. Dat dossier moet op de regeringstafel komen om enige duidelijkheid te scheppen over het functioneren van die musea.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt uitdrukkelijk naar het verslag van de Inspectie van Financiën

over dit ontwerp van decreet. Het is immers niet terug te vinden in de parlementaire stukken.

De minister vindt dit geen enkel probleem, en laat ter zitting het inspectieverslag ronddelen.

De heer Dany Vandenbossche merkt op dat het voorontwerp van decreet volgens de Inspectie van Financiën “een gedegen werkstuk is dat op een synthetische wijze het beleid inzake cultureel erfgoed vat”. De conclusie van de inspecteur was wel dat de toepassing van het decreet te veel geld zou kosten. De spreker zegt dat er verwachtingen worden gecreëerd en dat het de taak van de overheid is ervoor te zorgen dat deze kunnen worden ingelost binnen het Vlaamse budget.

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat men nogal wat subjectieve rechten creëert bij het inschrijven van concrete bedragen in een decreet. Dit kan zwaar worden aangerekend bij de begrotingsbesprekingen. Wanneer men inschrijft dat een bepaald bedrag gelieerd wordt aan een bepaalde conventant, dan schept dat een subjectief recht voor de organisatie die voldoet aan de voorwaarden. Dan heeft de minister geen enkele speelruimte meer wanneer budgettaire redenen hem zouden nopen om die bedragen te verminderen. Het gevaar schuilt dus niet in het globaal vastleggen van een bedrag voor het hele decreet, maar wel in het per subsidiecategorie vastleggen ervan.

In tegenstelling tot mevrouw Mieke Van Hecke, vindt de heer Dany Vandenbossche het inschrijven van concrete bedragen in het ontwerp van decreet geen slechte zaak. Wel zullen er amendementen worden ingediend om “de betonnering” eruit te halen. De theorie over het ontstaan van subjectieve rechten stelt overigens geen enkel probleem : als er bij programmadecreet een wijziging wordt aangebracht aan een decreet, primeren de rechten uit het programmadecreet en niet die uit het oorspronkelijke decreet. De wetgever is immers almachtig. Via de programmadecreten werden in het verleden immers wijzigingen aangebracht in alle sectoren. Zo ook in het Gemeentefonds, waarbij men herhaalde malen ingreep in het groeimechanisme. De theorie dat men uit het decreet subjectieve rechten kan putten, is volgens de spreker juridisch incorrect.

De heer Dany Vandenbossche stelt bovendien vast dat een aantal sectoren financieel achtergebleven zijn in het cultuurbeleid. Inzake het Kunstendecreet, zijn dat de beeldende kunsten. Dat geldt ook voor de musea. In 1996 is er wel een bevlogen Museumdecreet gemaakt, maar daar stonden geen middelen tegenover. Tussen 1996 en 2000 waren de

kredieten voor de uitvoering van het Museumdecreet belachelijk klein. Sedert 1999 zijn de bedragen, die nog altijd te laag liggen, al meer dan verdubbeld. Natuurlijk kost dit decreet geld, maar het feit dat men de sector regelt en mechanismen inbouwt om hem te financieren, leidt er net toe dat men de sector gemakkelijker kan verdedigen ten aanzien van een budgettaire beleid. Er zijn verwachtingen gecreëerd met het Kunstendecreet, het decreet Sociaal-cultureel Werk en het decreet Lokaal Cultuurbeleid. Nu worden er verwachtingen gecreëerd met het Erfgoeddecreet. Het is de bedoeling om voor cultuur ooit eens vijf procent van het budget van Vlaanderen te bereiken.

De heer Jan Loones blijft bezorgd over de budgettaire gevolgen van het decreet. Het verslag van de Inspectie van Financiën vermeldt inderdaad de zin die de heer Dany Vandenbossche aanhaalde, maar besluit met de vaststelling dat men, gelet op de gebrekkige budgettaire compensatie op korte termijn, en de afwezigheid van kostendekking op lange termijn, geen gunstig advies kan geven. Dit betekent dat er in extra middelen moet voorzien worden in de toekomst. Daar zal niemand van deze commissie tegen pleiten, maar dat betekent nog niet dat ze zullen gerealiseerd worden. Volgens de spreker heeft de minister vroeger reeds beklemtoond dat aanvragen voor projectondersteuning nooit rechten kunnen doen ontstaan op langere termijn. De cultuursector vindt daarentegen dat hij wel rechten kan putten uit decretale bepalingen. Dit zal ongetwijfeld een reden tot ontgoocheling zijn voor de sector.

De minister bevestigt dat men niet naast het probleem van de financiering kan kijken. Hij vindt het goed dat bij elke tussenkomst en in elke politieke bespreking het streefcijfer van 5 procent naar voren komt, zodat het vast in eenieders geest gegrift wordt, en het een algemeen aanvaarde doelstelling wordt. Op die manier kan voorkomen worden dat anderen, die vinden dat cultuur de laatste jaren al een voldoende financiële vooruitgang geboekt heeft, dat opnieuw afromen.

De Inspectie van Financiën beseft volgens de minister zeer goed dat voor de uitvoering van dit decreet veel meer middelen nodig zijn, en dat de Vlaamse regering de bespreking en eventueel de goedkeuring van dit decreet aanvaardde, wel wetende wat de consequenties zouden zijn. Hij vernoemt de extra middelen uit het zogenaamde Lim-

burgfonds, maar beseft dat hiermee de financiering van de culturele sector nog niet is opgelost.

De minister voegt eraan toe dat dit decreet noodzakelijk was voor de erfgoedconvenants en voor de reglementen van culturele ontsluiting. Noch het systeem van de convenants, noch de samenwerking tussen musea creëren rechten : de Vlaamse overheid is niet verplicht verder convenants af te sluiten. Maar dankzij het decreet zal de erfgoedsector zichtbaarder worden, en zal het ook duidelijker worden dat er een inhaalbeweging nodig is. Het Museumdecreet heeft hetzelfde effect gehad : het budgettaire aspect van dit decreet kwam pas in orde nadat en ook omdat het decreet was goedgekeurd.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat die middelen nog vrijkwamen tijdens dezelfde legislatuur, en dat maakt volgens haar wel een heel verschil.

Inzake de eventuele subjectieve rechten, merkt de minister op dat de bedragen voor de musea minimumbedragen zijn. De bedragen die voorgesteld worden voor de erfgoedconvenants, zullen voor rechtszekerheid zorgen. Er zullen twee uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd worden. Het eerste slaat op de erfgoedconvenants. Op dit moment buigt de Inspectie van Financiën zich daarover. Het tweede gaat over de musea en is minder dringend. De delegaties voor de musea zijn identiek aan die van het Museumdecreet.

– *Beroeps- en verhaalprocedures*

Mevrouw Mieke Van Hecke betreurt dat er geen beroeps- en verhaalprocedure is. Dat was wel het geval in het Museumdecreet. Voor beroepsprocedures kan men verwijzen naar de Raad van State, maar een verhaalprocedure bewaakt de zorgvuldigheid van de behandeling van de dossiers. Spreker is daarvoor vragende partij.

De minister wijst erop dat de beroepsprocedure van het Museumdecreet blijft gelden. De adviseerende beroepscommissie voor Culturele Aangelegenheden is bevoegd, ook al wordt dat niet expliciet vermeld. De visitatie zal voortaan een verslag op tegenspraak opstellen. De inspecterende en bestraffende overheid wordt een begeleidende overheid. Ook in de conventantprocedure wordt voor een beroepsprocedure gezorgd, al wordt een conventant pas afgesloten na uitgebreide onderhandelingen.

– *Definitie van het begrip museum en invulling van de criteria*

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt het goed dat men een zo ruim mogelijke definitie van musea hanteert, zoals ook internationaal het geval is. In de criteria is men echter teruggevallen op de meer enge omschrijving van musea. Men heeft daarvoor de erfgoedcentra als dusdanig minder erkend in hun specificiteit. Een organisatie moet de verschillende functies van de musea in de praktijk kunnen uitvoeren om erkend te worden.

Spreker geeft het voorbeeld van het Centrum voor Religieuze Kunst en Cultuur (CRKC). Dat doet enorm veel inspanningen om actief te zoeken naar belangwekkende stukken in het domein van het kerkelijke erfgoed en om mensen te sensibiliseren om die stukken af te staan. De opdracht van bewaring en inventarisering is dermate groot dat men niet mag vragen dat er ook voor de ontsluiting wordt gezorgd. Het CRKC is gevestigd op het domein van de Abdij van Park in Heverlee. Het kan met dat museum perfect een overeenkomst sluiten om te helpen bij de ontsluiting. Het CRKC wordt niet erkend omdat het niet aan alle voorwaarden voldoet, terwijl het op dat domein een unieke positie inneemt. Het kan alleen projectmatig de ondersteuning krijgen die het nodig heeft voor deze opdracht.

Er zijn echter nog meer instellingen die het moeilijk hebben om alle vereiste functies uit te oefenen. Soms oefenen ze een functie uit omdat het moet en doen ze dat halfslachtig. Bij het Bokrijk-museum is de publiekswerving dermate belangrijk, dat een aantal andere, eerder wetenschappelijke functies pro forma worden ingevuld omdat dit nu eenmaal noodzakelijk is. In sommige gevallen kan dat worden opgelost als men een van de functies kan laten uitvoeren door een andere organisatie die daarvoor beter uitgerust is. Men kan die musea ontslaan van die functie op voorwaarde dat ze aantonen dat die functie met hun inbreng door anderen wordt vervuld. Dat geldt bijvoorbeeld ook voor de museumbibliotheken. Het is te gek dat in de uitvoeringsbesluiten staat dat elk museum zijn bibliotheek moet hebben, terwijl een paar honderd meter verder een volledig uitgeruste wetenschappelijke bibliotheek in samenwerking met anderen kan worden ingevuld. Het museum zou er moeten kunnen voor zorgen dat de functie van museumbibliotheek daar wordt ingevuld. Er is volgens de spreker onvoldoende soepelheid in het ontwerp, precies wegens de enge criteria die worden gehanteerd bij de concrete erkenning en subsidiëring.

Hierdoor wordt de ruime definitie in de uitgangspunten van het ontwerp ontkracht.

De heer Dany Vandenbossche merkt op dat tijdens de hoorzitting werd gesproken over het containerbegrip “museum”, door de uitbreiding van de museumdefinitie. Spreker waarschuwt dat een dergelijke definitie niet mag leiden tot een andere soort versnippering in het museumlandschap. Er ontstaan immers verwachtingen bij kleinere initiatieven.

De minister wijst erop dat musea functionele samenwerkingsverbanden kunnen opzetten om samen erkend te worden. Hij is zich bewust van de problemen waarmee het museum Abdij van het Park en het Centrum voor Religieuze Kunst en Cultuur (CRKC) kampen. De voorgestelde structuur is niet eenvoudig. Het CRKC ontvangt al subsidies uit het Archiefdecreet voor een welbepaalde opdracht. De plannen voor het museum zijn groots, maar de vraag is of ze financieel haalbaar zijn. Door het permanente overleg met de religieuze overheid in de werkgroep Religieus Erfgoed wordt dit dossier van nabij gevolgd.

– *Raakvlakken met de Archiefsector en de sector Volkscultuur*

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt het spijtig dat men het decreet op de Volkscultuur en het Archiefdecreet niet mee geïntegreerd heeft in het grote geheel van het voorliggend Erfgoeddecreet. Het komt nog meer tot uiting bij de steunpunten waar men stelt dat men moet samenwerken met het bestaande steunpunt Volkscultuur. De studie over de digitalisering van de collecties gebeurt door het Vlaams Centrum Volkscultuur, terwijl het eigenlijk een opdracht voor het steunpunt Culturele Biografie Vlaanderen zou moeten zijn. Men heeft de bestaande opdeling bevestigd in plaats van gebruik te maken van dit gegeven om ze decretaal een aantal raakvlakken te geven.

Voorliggend ontwerp van decreet was volgens mevrouw Mieke Van Hecke een unieke gelegenheid om de openbare archieven en vooral de archieven van de Vlaamse instellingen mee in het ontwerp op te nemen, en de aanzet te geven voor de bewaring en de ontsluiting ervan. Er zal veel verloren gaan, als men talmt. De gemeentelijke archieven zijn in hetzelfde bedje ziek. Ook de VVSG betreurt dat dit ontwerp daarvoor geen aanzet geeft. In het Kunstendecreet is ingeschreven dat de structureel gesubsidieerde organisaties zorg moeten dragen voor hun archief. Er moet evenwel een afstemming tussen deze twee regelingen gebeuren.

De heer Jan Loones sluit zich hierbij aan. Hij vindt het spijtig dat men niet de kans aangreep om een decretale regeling uit te werken voor de publiek-rechtelijke archiefwerking. In de beleidsbrief Cultuur wordt bij de beleidsprioriteiten voor 2003-2004 vermeld dat de mogelijkheid wordt bestudeerd een decreet te maken voor de openbare archieven.

De minister is ervan overtuigd dat het decreet op de Volkscultuur en het Archiefdecreet niet moesten opgenomen worden in het Erfgoeddecreet. Het betreft twee zeer jonge decreten met sectoren in volle ontwikkeling. Ondanks het feit dat de publicaties Volkscultuur kwalitatief verbeteren, zouden ze binnen het Erfgoeddecreet mogelijk toch uit de boot vallen voor subsidiëring. Beide sectoren moeten de tijd krijgen om zich verder te ontwikkelen. Bovendien is Volkscultuur een thematische sector, terwijl het Erfgoeddecreet meer over werkvormen gaat. Ten slotte waren er ook financiële redenen. Dat geldt zeker ook voor een opname van het Archiefdecreet binnen het Erfgoeddecreet.

– *Afstemming van het Erfgoeddecreet met het beleid inzake Monumenten en Landschappen*

Mevrouw Mieke Van Hecke mist de afstemming van voorliggend ontwerp van decreet met het luik Monumenten en Landschappen. Met toenmalig minister Anciaux werd in het verleden een debat gevoerd over de problematiek van het roerend erfgoed bij het klasseren van onroerend erfgoed. Ook daar zijn er grote problemen. Over het onroerend erfgoed door bestemming is er geen discussie, maar het gaat over zaken die niet onroerend zijn door bestemming maar ideëel gebonden zijn aan het gebouw. Het is bijvoorbeeld een ramp als men meubilair in het huis van Horta, dat door hem is ontworpen in functie van het gebouw, niet kan beschermen. In de vorige regeerperiode heeft men de ruimte geschapen om een dergelijke bescherming mogelijk te maken. Men heeft gezegd dat het roerende goed dat behoorde tot het gebouw, werd beschermd. Dat zette echter de deur open om alle belangrijke stukken in een gebouw als roerend erfgoed te beschermen, ook als het niets te maken had met het gebouw. Als men dergelijke zaken op elkaar afstemt, heeft men de mogelijkheid om belangrijke elementen in het erfgoedbeleid mee op te nemen.

De minister meent dat de afstemming met monumentenzorg niet in het kader van dit decreet moet geregeld worden, maar eerder in een beschermingsdecreet. Intussen is er ook het Topstukkende decreet, maar het is duidelijk dat een specifiek beleid

voor de bescherming van het roerend erfgoed zal moeten ontwikkeld worden. Bovendien is er tussen monumentenzorg en cultureel erfgoed meer en meer overleg, zodat de samenwerking in de toekomst vlot zal verlopen.

– *Belangenbehartiging*

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt een belangenbehartiging in elke sector dermate fundamenteel dat de overheid daarvoor middelen moet vrijmaken. Een goede belangenbehartiging is noodzakelijk voor een kwaliteitsvolle regelgeving en uitvoering. Een gekende en representatieve gesprekspartner is een meerwaarde voor het beleid en de sector. Ze wijst erop dat de minister het overleg met de sector zelf een pluspunt vindt. Waarom erkent men dat niet decretaal ?

De heer Dany Vandenbossche wijst erop dat Vlaanderen ervaring heeft met het creëren van musea. Tijdens de hoorzitting meldde de vertegenwoordiger van de museumvereniging dat er in Vlaanderen 370 musea zijn. Hij vroeg zich af of het onderscheid tussen erkende en niet-erkende musea door dergelijke decreten niet groter wordt. Volgens de spreker holt de belangenbehartiger met deze uitspraak enigszins achter de ontwikkelingen in de museumwereld aan. De versnippering in het museumlandschap is onvoorstelbaar groot.

3. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

3.1 Artikelsgewijze bespreking op 25 maart 2004

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat zij heel wat legistieke opmerkingen en verbeteringen heeft bij de voorliggende tekst van het ontwerp van decreet. Zij pleit ervoor dat de hele tekst van het ontwerp van decreet bij amendement wordt vervangen. Dit zou heel wat werk besparen, en lijkt haar beter dan in elk artikel bij amendement een tiental wijzigingen door te voeren.

Spreker kondigt aan dat zij haar opmerkingen per artikel zal geven, maar dat zij geen specifieke amendementen zal indienen. Zij hoopt dat haar opmerkingen zullen worden gevolgd, en dat het resultaat ervan terug zal te vinden zijn in de globale tekst die hopelijk in één amendement zal worden vervangen.

De heren Herman Lauwers, Jo Vermeulen, Bob Verstraete en Herman Lauwers wensen hierover nog geen standpunt in te nemen. Zij hebben samen

een aantal tekstaanpassingen voorbereid die zij wensen te bespreken. Na de bespreking kan worden afgewogen welke werkwijze er voor de volgende stap moet worden aangenomen.

Artikel 1

De heer Herman Lauwers verwijst naar de discussie betreffende de libellering en de functionele gevolgen van artikel 14. Mogelijk moet artikel 1 in deze zin worden aangepast dat het decreet eveneens een gewestaangelegenheid regelt. Dit moet echter nog nader worden bekeken. Eventueel wordt hiervoor een voorstel tot tekstaanpassing ingediend.

Artikel 2

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat men enerzijds dit artikel hanteert om de definities in te schrijven, maar dat men anderzijds op een aantal andere plaatsen ook definities inschrijft bij het begin van een hoofdstuk. Het is echter de bedoeling dat men alle definities van het decreet in artikel 2 concentreert. Zo kan men verder in het decreet telkens naar deze definities verwijzen. Het begrip erfgoedconvenant wordt bijvoorbeeld niet gedefinieerd, terwijl er een volledig hoofdstuk aan wordt gewijd. Andere voorbeelden zijn erfgoedcentrum en erfgoedcel. In plaats van te zeggen 'de bevoegde adviescommissie' zou men dit ook best definiëren.

De minister merkt op dat men net als bij het Kunstendecreet heeft afgesproken om vooraan de definities te zetten die betrekking hebben op begrippen die in het hele decreet voorkomen, en bij het begin van een hoofdstuk een definitie die alleen betrekking heeft op dat hoofdstuk.

Mevrouw Mieke Van Hecke noteert deze verantwoording, net zoals ze dat deed bij de verantwoording van het Kunstendecreet, maar vindt ze niet correct.

De heer Herman Lauwers vindt het nuttig om in artikel 2 reeds de begrippen steunpunt en instelling van de Vlaamse Gemeenschap te definiëren, en stelt voor dat een tekstaanpassing wordt geformuleerd. Het is ook de bedoeling om de toekomstige 'grote' culturele instellingen op te nemen in de bepalingen van artikel 8.

Artikel 3

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat het beschikkende gedeelte van een decreet er niet is om doelstellingen in te schrijven. Dat moet gebeuren in de memorie van toelichting. Ze vraagt ook wat men bedoelt met "het uitbouwen van een netwerk van expertise"? Dit moet duidelijker worden geformuleerd.

Artikel 4

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar haar tussenkomst in de algemene bespreking waaruit reeds bleek dat ze problemen heeft met de invulling van het begrip museum, vermits men te weinig ruimte laat voor een erfgoedcentrum en erfgoeddepot. Ze blijft pleiten voor een aparte definiëring voor erfgoedcentra en musea, met gemeenschappelijke en specifieke criteria. Ze stelt dat dit vergelijkbaar is met de indeling van het Archiefdecreet in de landelijke en thematisch erkende instellingen, en wenst dat de tekst van het ontwerp van decreet in deze zin wordt aangepast.

De heer Herman Lauwers wijst erop dat, in tegenstelling tot het Museumdecreet, de begrippen "verwerven" en "collectie" in dit ontwerp van decreet niet zijn opgenomen. Volgens de spreker is tijdens de hoorzitting gebleken dat de musea hiervoor erg gevoelig waren. Hij stelt daarom voor om hieraan tegemoet te komen, door het inschrijven van de museale functie "verzamelen" via een tekstwijziging. Hij meldt dat men het begrip "verwerven" niet zou opnemen, omdat het samenstellen van een collectie ook kan gebeuren door middel van bruikleen en ruil, en niet noodzakelijk door middel van aankoop.

Mevrouw Mieke Van Hecke betreurt dat men het begrip "verwerven" niet gebruikt naast de andere begrippen.

De minister wijst erop dat "verzamelen" geen gesloten begrip is. Het kan zowel om bruikleen als om verwerven gaan. Hij stelt dat men gekozen heeft voor de toepassing van de definitie van de International Council of Museums (ICOM). Als men de woorden "verwerven" en "collectie" sterker gaat beklemtonen, dan maakt men het moeilijker om die erfgoedcentra in beeld te krijgen. Er zijn een aantal zeer interessante erfgoedcentra die geen collecties kunnen verwerven. Hij stelt voor om dat niet te doen, tenzij men een categorie apart maakt.

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat als men het begrip ‘erfgoedcentrum’ met zijn eigenheid niet opneemt, het dreigt verloren te gaan als begrip in dit decreet. Door de enge invulling van het begrip museum dreigen de erfgoedcentra niet in aanmerking te komen, terwijl de definitie zeer breed bedoeld is. Ze stelt dat de erfgoedcentra opgenomen worden in het begrip maar uit de boot vallen bij het formuleren van de criteria, omdat ze daar niet erkend worden in hun eigenheid. Mevrouw Mieke Van Hecke concludeert dat dit een voorbeeld is van het duale karakter van het voorliggende ontwerp van decreet.

De minister verwijst naar artikel 4, paragraaf 2, 2°. Gelet op het feit dat cultureel erfgoed steeds meer een immateriële invulling krijgt, wilde men volgens hem voorkomen dat men een immaterieel virtueel museum zou kunnen opbouwen. Men heeft op het kabinet zeer lang nagedacht over het verschil tussen een erfgoedcentrum en een museum als men de verzameldefinitie hanteert.

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat een museum, als het erkend wil worden, moet voldoen aan verschillende criteria. Het probleem is dat de erfgoedcentra niet aan alle verschillende criteria kunnen voldoen.

De minister informeert of mevrouw Mieke Van Hecke met een erfgoedcentrum dan een centrum bedoelt dat maar een of twee van de hier genoemde museale functies bezit, en wijst erop dat men in het Museumdecreet van de Franse Gemeenschap een onderscheid maakt tussen een museum en een museale instelling. Hij beklemtoont dat in dit hoofdstuk het museumgedeelte uit het bestaande Museumdecreet werd overgenomen.

Mevrouw Mieke Van Hecke antwoordt dat men door het gebruik van de ruime definitie de indruk heeft gewekt dat de deur voor iedereen openstaat. Maar doordat men tegelijkertijd het museumgedeelte overneemt bij de subsidiëeringsvoorwaarden, heeft men opnieuw hoge drempels ingebouwd. Ze wijst erop dat dit decreet met deze voorwaarden opnieuw het enge museumgebeuren zal subsidiëren.

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft er een probleem mee dat alle musea die vandaag erkend zijn, dat ook blijven ingevolge de overgangsmaatregel uit artikel 55. Blijkbaar hoeven zij dus geen bewijs te leveren van wat in paragraaf 2 staat. Er zijn dus blijkbaar geen voorwaarden om erkend te blijven. De minister merkt op dat alle musea om de zes jaar een nieuw beleidsplan moeten voorleggen, dat

wordt getoetst. Elk jaar wordt ook opgevolgd of ze nog aan de criteria voldoen. Mevrouw Van Hecke blijft erbij dat ze in de overgangsbepaling een blanco cheque krijgen. Het vorige decreet wordt immers opgeheven en ze worden niet onderworpen aan het voorliggende.

Spreker is ook van mening dat er een tekstaanpassing moet worden opgenomen met een vestigingsvoorwaarde voor de musea in Vlaanderen.

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt het een probleem dat bijvoorbeeld de dieren in het Provinciaal Domein Wachtebeke niet in aanmerking komen, ook al betekenen zij een uitbreiding van het erfgoed. Het is jammer dat zoiets wordt geweerd. In dat verband vraagt zij ook een precisering over de bezoekerscentra. Bedoelt de decreetgever dat alle bezoekerscentra of alleen de natuurbezoekerscentra worden uitgesloten? De minister verduidelijkt dat het wel degelijk gaat om alle bezoekerscentra, voorzover ze niet museumwaardig zijn.

Bedoelt men in paragraaf 3 dat alle samenwerkingsverbanden structureel zijn of moeten zijn, vraagt het lid vervolgens. Er wordt voorgesteld om de tekst te verduidelijken door in het tweede lid “het” te vervangen door “dit”.

Het Belle-Epoquecentrum in Blankenberge krijgt ook middelen van minister Landuyt. Wordt dat uitgesloten omdat dubbele subsidiëring niet toegestaan wordt? De minister nuanceert. Instellingen kunnen wel degelijk een werking hebben op verschillende terreinen, bijvoorbeeld als museum, archief en toeristisch centrum. Als zij in hun beleidsplan en begroting een duidelijk onderscheid maken en afzonderlijk personeel en middelen toewijzen aan de verschillende onderdelen, kunnen zij verschillende subsidies tegelijk krijgen. Dit zal worden verduidelijkt in het uitvoeringsbesluit.

Tot slot pleit mevrouw Mieke Van Hecke voor een soepele invulling van de wetenschappelijke werking. Anders zullen verschillende dicht bij elkaar gelegen instellingen dezelfde aankopen moeten doen. Dat heeft geen zin.

Als gevolg van deze bespreking wordt besloten om een tekstaanpassing te formuleren om de begrippen “verzamelen” en “collectievorming” uit te klaren. Bovendien moet in de erkenning van een museum het criterium “vestigingsplaats” worden opgenomen.

Artikel 5

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat het woord legislatuur alleen gebruikt wordt voor wetgevende kamers en niet voor gemeenten en provincies. Daar spreekt men van beleidsperiode. In die zin moeten de nodige aanpassingen worden aangebracht in het hele decreet.

Spreker suggereert voorts de schaalgrootte van de beleidsplannen aan te geven. Modelformulieren en sjablonen kunnen het werk van zowel de indieners als van de beoordelaars vergemakkelijken. Verder is het positief dat aan gemeenten en provincies een advies wordt gevraagd voor de erkenning van musea. Dat advies is niet bindend, wat zij geen probleem vindt, tenzij voor de musea van regionaal belang, omdat er daar financiële consequenties zijn. Zij stelt niettemin vast dat ook daar het bindende advies – wat zij liever goedkeuring noemt – is weggevallen.

De minister preciseert dat binnen de erkenningsprocedure het advies van de steden en de provincies wordt gevraagd indien die zelf niet het bevoegde gezag zijn. Omdat het deel musea in het Erfgoeddecreet nu bepaalt dat de Vlaamse Gemeenschap zelf alle erkende musea een structurele subsidie geeft, ongeacht in welk niveau ze ingedeeld zijn, geldt dat advies niet meer voor de indeling. In het vorige Museumdecreet was het zo dat de Vlaamse Gemeenschap enkel de musea ingedeeld bij het landelijke niveau structureel subsidieerde. Daardoor was het voor de provincies van belang dat zij een bindend advies gaven voor het regionale niveau, vermits zij de enige waren die daar subsidieerden. Omdat dat nu gewijzigd is, valt dat bindende advies weg. Het is echter belangrijk dat zij mee inspraak blijven hebben bij de erkenning. Er moet wel worden opgemerkt dat er in het verleden problemen waren met het bindende advies.

De minister stelt verder dat de werkgroep die het vorige Museumdecreet heeft voorbereid, een heel principiële stelling heeft ingenomen : de landelijke musea moeten een Vlaamse verantwoordelijkheid zijn, musea met een regionaal belang een provinciale verantwoordelijkheid en musea met een lokaal belang een gemeentelijke verantwoordelijkheid. Hij betreurt dat het middenniveau het zelf gecreëerde verwachtingspatroon niet heeft kunnen waarmaken. Daardoor is men, onder druk van de museale sector, in de loop van deze regeerperiode, gedwongen ook subsidies toe te kennen aan de musea van regionaal belang. De minister betreurt deze evolutie, met het oog op de goede verstand-

houding tussen de bestuursniveaus in het cultuurbeleid.

De heer Herman Lauwers deelt mee dat de tekst van artikel 5 grondig moet worden aangepast. Het Erfgoeddecreet voorziet immers in de afstemming tussen de sectorale beleidsplannen (bijv. musea), het gemeentelijke of provinciale cultuurbeleidsplan en, in voorkomend geval het beleidsplan voor de uitvoering van het erfgoedconvenant. Bijgevolg is het noodzakelijk dat men uitgaat van een goedgekeurd gemeentelijk cultuurbeleidsplan.

Gelet op de procedure tot goedkeuring van de museale beleidsplannen en de procedure tot het sluiten van een erfgoedconvenant, is het ook wenselijk dat deze chronologisch na het goedgekeurde gemeentelijke cultuurbeleidsplan worden ingediend. Vandaar het voorstel van de indieners tot het opstellen van een ‘getrapte’ kalender.

Artikel 6

Op de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke wat een herkenningsteken is, antwoordt de minister dat het gaat om een internationaal logo, met een licentie vanuit Groot-Brittannië. Dat logo wordt onderhouden ook in Nederland en Denemarken gebruikt voor een erkend museum, want de criteria voor erkenning zijn internationaal dezelfde. Er is op dit ogenblik een werkgroep binnen de Europese Unie om diezelfde erkenningscriteria vanuit de Europese Unie op te leggen.

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat men in dit geval de definitie ervan moet opnemen, of moet stellen dat de regering dat erkenningsteken bepaalt. Voor de bepaling ervan in een uitvoeringsbesluit is immers een decretale basis nodig.

De commissieleden zijn het eens met deze opmerking.

Artikel 7

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt het een heel verregaande delegatie in § 1 dat de regering de nadere specificaties inzake de criteria tot erkenning als museum bepaalt, zonder dat hiervoor aanduidingen worden gegeven.

Betreffende § 2 stelt de spreker dat niet elk van de voorwaarden die bepaald zijn in artikel 4, § 2 (waar

men blijkbaar naar verwijst), een specificatie heeft. De bepaling in artikel 7, § 1, zou overigens beter een nieuw lid worden in artikel 4, § 2. Daar kan men stipuleren dat de regering nadere specificaties kan bepalen, want daarmee is het duidelijk gelinkt. Anderzijds horen de regels van evaluatie in artikel 7, § 2, structureel eerder thuis bij artikel 5.

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft ook nog een vraag over de evaluatie. Ze heeft begrepen dat de minister eerder een soort visitatie wil dan een papieren jaarverslag. Ze wil met heel veel klem benadrukken dat de minister dat op die manier in de uitvoeringsbesluiten moet regelen.

De minister bevestigt dat dit zal gebeuren.

Artikel 8

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt een opsomming van concrete musea nogal gevaarlijk in een beschikkend gedeelte van een decreet en vraagt of er in dit ontwerp van decreet ergens een plaats is voor Alden Biesen.

De heer Herman Lauwers antwoordt dat er een tekstaanpassing zal worden gemaakt die een onderscheid maakt tussen de musea die beheerd worden door de Vlaamse Gemeenschap, zoals het KMSKA en het kasteel van Gaasbeek, en de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap, zoals het Muhka, die later een eigen statuut kunnen krijgen. Alden Biesen zou onder de eerste categorie kunnen vallen. Hierbij zou eventueel ook een nieuw artikel 8bis kunnen worden toegevoegd om de tekst van dit hoofdstuk af te stemmen op een gelijkaardig hoofdstuk in het Kunstendecreet. De procedurebepalingen worden, zoals in de rest van het decreet, gedelegeerd naar het uitvoeringsbesluit. Een mogelijke tekstverbetering van artikel 8 en 8bis zou er kunnen uitzien als volgt :

“§ 1. De musea beheerd door de Vlaamse Gemeenschap moeten voldoen aan de criteria voor erkenning als museum, zoals bedoeld in artikel 4, § 2.

§ 2. 1° Deze musea stellen een beleidsplan op, zoals bedoeld in artikel 4, § 2, 3°, voor een periode van vijf jaar, die loopt van 1 januari van het tweede volledige kalenderjaar van een Vlaamse regeerperiode tot en met 31 december van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende Vlaamse regeerperiode.

2° De Vlaamse regering beslist, na advies van de bevoegde commissie, over de goedkeuring van het beleidsplan.

3° De musea, bedoeld in § 1, met een goedgekeurd beleidsplan, worden door de Vlaamse regering gelijkgesteld met erkende musea.

§ 3. De musea, bedoeld in § 1, komen in het kader van dit decreet, enkel in aanmerking voor subsidiëring zoals bedoeld in artikel 12 en 13.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de procedure tot het indienen en goedkeuren van het beleidsplan.

Artikel 8bis

§ 1. De instellingen van de Vlaamse Gemeenschap moeten voldoen aan de criteria voor erkenning als museum, zoals bedoeld in artikel 4, § 2.

§ 2. 1° Deze instellingen stellen een beleidsplan op, zoals bedoeld in artikel 4, § 2, 3°, voor een periode van vijf jaar, die loopt van 1 januari van het tweede volledige kalenderjaar van een Vlaamse regeerperiode tot en met 31 december van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende Vlaamse regeerperiode.

2° De Vlaamse regering beslist, na advies van de bevoegde commissie, over de goedkeuring van het beleidsplan.

3° De instellingen, bedoeld in § 1, met een goedgekeurd beleidsplan, worden door de Vlaamse regering gelijkgesteld met erkende musea.

§ 3. 1° De Vlaamse regering sluit met de instellingen bedoeld in § 1, een beheersovereenkomst. Deze beheersovereenkomst bepaalt nader de opdrachten die de Vlaamse Gemeenschap de instellingen geeft, evenals hun missie en doelstellingen, de resultaatgebieden, de hoogte van de subsidie en de modaliteiten inzake werking, evaluatie, toezicht en sanctionering.

2° De beheersovereenkomst slaat op een periode van vijf jaar, die loopt van 1 januari van het tweede volledige kalenderjaar van een Vlaamse regeerperiode tot en met 31 december van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende Vlaamse regeerperiode. Ze wordt gesloten minstens zes maanden voor ze in werking treedt en wordt door de

Vlaamse regering meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

§ 4. De instellingen, bedoeld in § 1, komen in het kader van dit decreet, enkel in aanmerking voor subsidiëring zoals bedoeld in artikel 12 en 13.

§ 5. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de procedure tot het indienen en goedkeuren van het beleidsplan en de procedure tot voorbereiding van de beheersovereenkomst.”.

De heer Herman Lauwers verklaart dat deze artikels bepalen dat ook de musea die door de Vlaamse regering worden aangeduid als instellingen van de Vlaamse Gemeenschap, moeten voldoen aan de criteria voor erkenning als museum. Zij vervullen namelijk een voorbeeldfunctie in het Vlaamse museumveld. Dit was niet bepaald in het Museumdecreet van 1996, wat voor onduidelijkheid zorgde over de status van de ‘musea van de Vlaamse Gemeenschap’.

Deze instellingen worden gelijkgesteld met een ‘museum erkend door de Vlaamse Gemeenschap’ en ze hebben hetzelfde herkenningsteken, zoals bedoeld in artikel 6. Op dit ogenblik betreft het : het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen en het Kasteel van Gaasbeek. Beide zijn een Dienst met Afzonderlijk Beheer van de Vlaamse Gemeenschap. Het betreft eveneens de musea die behoren tot de grote culturele instellingen, met name het Museum van Hedendaagse Kunst in Antwerpen (cfr. beslissing van de Vlaamse regering van 18 juli 2003).

Mevrouw Van Hecke gaat akkoord dat er geen nominatieve opsomming komt, maar dringt erop aan dat alle huidige musea en instellingen in de verantwoording van de tekstaanpassing een plaats krijgen.

De minister wijst erop dat Alden Biesen in het kader van de operatie Beter Bestuurlijk Beleid in een overgangssituatie zit van de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken naar de afdeling Beeldende Kunsten en Musea. De erfgoedfunctie van Alden Biesen is onderontwikkeld, de functie van cultureel centrum daarentegen is heel sterk ontwikkeld. Bovendien heeft Alden Biesen ook een aantal secundaire onderwijsfuncties in huis. Er is vorig jaar een nieuwe tentoonstelling geopend over de geschiedenis van de Duitse ridderorde en van het afgebrande kasteel maar dat is slechts een stapje in die richting. De bevoegde minister van de volgende Vlaamse regering zal moeten nadenken over

het profiel dat aan Alden Biesen moet toegekend worden, waarin het erfgoed ongetwijfeld een plaats zal hebben. Wegens de meervoudige functie van Alden Biesen, vraagt de minister om nu geen uitdrukkelijke keuze te maken.

Mevrouw Mieke Van Hecke volgt die redenering, maar als alle instellingen in twee decreten genoemd zijn, hetzij in de memorie van toelichting, hetzij in het decreet zelf, vormt het niet vernoemen van Alden Biesen wel een probleem. Het moet ergens een plaats krijgen.

De minister vreest dat Alden Biesen vandaag niet aan de criteria van het Erfgoeddecreet kan voldoen.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat in het voorstel tot tekstaanpassing de criteria worden bepaald. In de verantwoording worden een aantal musea of instellingen genoemd waarvan men al zeker is. Het moet mogelijk worden gemaakt dat de lijst wordt aangevuld, of waar er onduidelijkheid heerst, dat deze in een ander decreet opgenomen worden. Ze mogen in elk geval niet vergeten worden.

Meer fundamentele problemen heeft mevrouw Mieke Van Hecke met het feit dat via dit decreet de Vlaamse Gemeenschap zichzelf de verplichting oplegt om wat betreft haar eigen instellingen altijd aan de erkenningsvoorwaarden van dit decreet te voldoen. Het omgekeerde lijkt haar bijna onmogelijk want wat zou er gebeuren als de eigen instellingen niet aan de erkenningsvoorwaarden voldoen : wordt dan de directeur ontslagen of de bevoegde minister ?

De heer Jo Vermeulen wijst erop dat in de nieuwe formulering van het voorstel tot tekstaanpassing twee zaken moeten gecombineerd worden : de beheersovereenkomst met de instellingen en ook de erkenning als zodanig.

Mevrouw Mieke Van Hecke blijft daar problemen mee hebben : men kan de instellingen toch pas oprichten als ze voldoen aan de voorwaarden.

De heer Jo Vermeulen verduidelijkt dat het om bestaande instellingen gaat, waarop mevrouw Van Hecke reageert dat als gevolg van de evaluaties de sancties kunnen verschillen.

De minister wijst erop dat in artikel 8 nog een tekstaanpassing komt op verzoek van de musea, omdat deze in het vorige Museumdecreet niet konden worden getoetst aan de criteria voor erkenning.

Door ze te vermelden in artikel 8, kunnen ze aan de criteria getoetst worden en gelijkgesteld worden met de erkende musea.

Mevrouw Mieke Van Hecke erkent het belang ervan bij de oprichting van een museum of bij het opstellen van de beheersovereenkomst. Het is echter niet nodig in het decreet te vermelden dat de eigen instellingen moeten voldoen aan het decreet.

Op de opmerking van de minister dat er geen beheersovereenkomst is met een Dienst in Afzonderlijk Beheer (DAB) antwoordt mevrouw Mieke Van Hecke dat dit later wel het geval zal zijn, wanneer de principes van Beter Bestuurlijk Beleid geïmplementeerd worden binnen de eigen culturele instellingen.

De heer Jo Vermeulen antwoordt hierop dat de dubbele procedure werd uitgewerkt voor de musea die geen DAB zijn, waarop mevrouw Mieke Van Hecke de bedenking maakt of de bepalingen van het artikel dan geschrapt worden op het moment dat de instellingen EVA's worden.

De heer Herman Lauwers vindt het niet abnormaal dat men aan de verantwoordelijken van een instelling oplegt dat zij aan de bepalingen van het decreet moeten beantwoorden.

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat de verantwoordelijken geen inspraak hebben bij de oprichting. De instelling ondergaat de oprichting. In de beheersovereenkomst moeten de opdrachten worden opgenomen die verband houden met de museale werking.

De heer Jo Vermeulen bevestigt deze visie.

Artikel 9

Mevrouw Mieke Van Hecke herinnert zich dat een aantal musea uit de startblokken geraakt zijn dankzij de startsubsidies van het Museumdecreet. Zij denkt daarbij aan het Modemuseum en het Sportmuseum. Zij vraagt zich af of dit wordt opgevangen door de projectsubsidie. Volgens haar gaven startsubsidies de musea de gelegenheid te groeien, en zij betwijfelt of hetzelfde kan bereikt worden met de projectsubsidies.

De minister zegt dat de startsubsidies zullen worden vervangen door ontwikkelingsgerichte projectsubsidies. Startsubsidies konden slechts 3 jaar na elkaar worden toegekend. Soms was een museum

niet klaar na 3 jaar, en zo konden er problemen ontstaan die met ontwikkelingsgerichte projectsubsidies kunnen worden voorkomen.

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt het in dit geval erg belangrijk dat het toekennen van ontwikkelingsgerichte projectsubsidies met een duidelijke visie gebeurt. De bepaling in het decreet zet overigens een poort open die veel gegadigden zal aantrekken. Spreker vreest dat de initiatieven die men met de startsubsidie heeft gerealiseerd, uit de boot kunnen vallen.

De minister herinnert eraan dat de beperkte startsubsidie tot 3 jaar bijvoorbeeld tot veel ellende heeft geleid voor het Sportmonument. Met ontwikkelingsgerichte projectsubsidies kan men korter op de bal spelen. Men kan een startperiode, een ontwikkelingsperiode of een transformatie subsidiëren. Een ontwikkelingsgerichte subsidie beantwoordt meer aan een doelgroep in het veld. Hij deelt echter de bekommernis van mevrouw Mieke Van Hecke.

Mevrouw Mieke Van Hecke vreest dat projectsubsidies veel vluchtige aanvragen zullen aantrekken. Als men echter expliciet de bedoeling heeft om met de projectsubsidies te beantwoorden aan de noodzaak van startsubsidies, is zij het eens met het decreet.

De minister merkt nog op dat startsubsidies voor het landelijke niveau bedoeld waren. De kwaliteit van het museumlandschap zal niet bewaard blijven door versnippering. Interessante musea met een groot publiek zijn relatief nieuwe projecten. Hij denkt dat men het instrument moet verbreden om de meer kleinschalige musea in de beweging op te nemen.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat in de memorie van toelichting voor de startsubsidie verwezen wordt naar het erfgoedconvenant. Het werkveld vreest dat men de middelen van het erfgoedconvenant daarvoor moet aanspreken. De opdrachten die men binnen het erfgoedconvenant oplegt aan de partner zouden erg zwaar worden indien men moet instaan voor de inlooperperiode van de musea die nog niet voldoen aan het decreet.

De minister stelt dat de voorbereiding van een nieuwe museale werking onder het erfgoedconvenant is gebracht omdat deze werkwijze nu reeds in de praktijk wordt toegepast, zoals bijvoorbeeld voor het STAM in Gent. Dit heeft als voordeel dat er een breder draagvlak is, omdat ook erfgoedactoren zoals heemkundige verenigingen, archiefinstel-

lingen en bewaarbibliotheken bij de begeleiding betrokken worden.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af hoe het dan gesteld is met de financiële verantwoordelijkheid, waarop de minister antwoordt dat hierover kan onderhandeld worden in het convenant. Mevrouw Mieke Van Hecke werpt tegen dat het bedrag van het convenant in dit decreet deels wordt geblokkeerd. Een extra opdracht kan een verschuiving van de financiële verantwoordelijkheid met zich meebrengen, waardoor de rest van de conventantsopdracht moeilijker kan worden ingevuld.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt ook op dat de term “geografische uitstraling” beter opnieuw vervangen wordt door “geografische invloedssfeer”. Dat is duidelijker. In dit ontwerp wordt gesproken over de maatschappelijke en culturele verantwoordelijkheid van musea. De culturele verantwoordelijkheid bestond al, maar de maatschappelijke verantwoordelijkheid is nieuw. Ze hoopt dat men daar extra toetsingscriteria voor zal opstellen want maatschappelijke verantwoordelijkheid kan ver gaan.

Ook de heer Jan Loones vraagt enige verduidelijking bij het toetsingscriterium “maatschappelijke en culturele verantwoordelijkheid”.

De minister verduidelijkt dat artikel 16 de Vlaamse regering machtigt om deze criteria te bepalen. Deze criteria zijn eigenlijk reeds bepaald in de uitvoeringsbesluiten bij het Museumdecreet, die zullen worden overgenomen of verbeterd. De maatschappelijke verantwoordelijkheid gaat over de positie van een museum in een toeristische en culturele omgeving. Het museum mag niet geïsoleerd zijn maar functioneert in een netwerk met aanverwante maatschappelijke, toeristische en culturele voorzieningen.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat die interpretatie van maatschappelijke verantwoordelijkheid redelijk eng is. Het mag volgens haar zelfs veel verder gaan.

De minister stelt voor om te spreken over culturele en maatschappelijke verantwoordelijkheid. Zo nuanceert het eerste het volgende. Hij pleit ervoor om de maatschappelijke verantwoordelijkheid wel te behouden, juist omdat van musea verwacht wordt dat ze verschillende doelgroepen bereiken. Erfgoed mag niet geïsoleerd worden van de rest van de wereld.

Mevrouw Mieke Van Hecke dringt toch aan op een afdoende verduidelijking in de uitvoeringsbesluiten.

Artikel 10

De heer Dany Vandenbossche stelt dat conform de wijzigingen voorgesteld in artikel 5, ook in dit artikel enkele aanpassingen moeten worden aangebracht.

Artikel 11

Mevrouw Mieke Van Hecke wil de bevestiging dat het wel degelijk gaat over 250.000 euro per jaar per instelling. Na bevestiging daarvan, herneemt ze de opmerking dat een dergelijke bepaling een subjectief recht creëert, al vindt ze het positief dat de erkende musea van het basisoniveau voortaan ook subsidies krijgen.

De heer Dany Vandenbossche kondigt aan dat de bepalingen van § 1, 1°, 2° en 3°, worden aangepast door de toevoeging van de woorden “ten minste”. Gelijkaardige wijzigingen moeten overigens ook worden aangebracht in de artikelen 12, 13, 22 en 25. Die verandering wordt ook vertaald in een algemene bepaling zoals die ook terug te vinden is in het Kunstendecreet, namelijk dat alles moet verlopen ‘binnen de grenzen van de begroting’.

Artikel 12

De heer Dany Vandenbossche meent dat een tekstwijziging dringend nodig is om alles te laten verlopen binnen de grenzen van de begroting, en om de voorgestelde bedragen te definiëren als minimumbedragen, zoals reeds voorgesteld in artikel 11.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat § 6 bepaalt dat men jaarlijks kan beslissen om drie nieuwe samenwerkingsverbanden te subsidiëren. Ook daarvoor moet de regering selectiecriteria bepalen, anders wordt het gelijkheidsbeginsel geschonden.

De heer Jan Loones merkt op dat de regering wel minder maar nooit meer dan drie nieuwe samenwerkingsverbanden per jaar kan erkennen. Artikel 12 maakt functionele samenwerkingsverbanden met een relevante landelijke expertise mogelijk. Artikel 13 doet hetzelfde voor thematische samen-

werkingsverbanden. Hij vraagt zich af of er ook een samenwerkingsverband mogelijk is tussen musea die een verschillend thema behandelen, bijvoorbeeld om de bedrijfsvoering of de promotiepolitiek samen te organiseren.

De minister antwoordt dat voor artikel 12 een relevante landelijke expertise voor een deelgebied van de museumwerking nodig is. Het is onvoldoende dat de musea een aantal aspecten van hun werking op elkaar afstemmen. Een dergelijk samenwerkingsverband biedt immers geen meerwaarde voor de sector van het culturele erfgoed. Verschillende musea uit een streek kunnen bijvoorbeeld wel samenwerken voor een erfgoeddepot. Als ze daarenboven nog exemplarisch werken, komen ze wel in aanmerking.

De heer Jan Loones verduidelijkt zijn vraag. Kunnen regionaal belangrijke musea met een afzonderlijke landelijk erkende expertise, die samen voldoen aan de personeelsvereisten, samen een landelijke erkenning vragen ?

De minister verwijst naar artikel 4, § 3. Een structurele samenwerking voor het geheel van de museumwerking van twee of meer musea, vanuit een museaal concept en met een aantoonbare meerwaarde voor de erkenning, wordt als één geheel beschouwd.

De heer Jan Loones leidt daaruit af dat men welwillend staat tegenover verantwoorde samenwerkingsverbanden. Het doel is om zoveel mogelijk samenwerkingsverbanden te erkennen.

Artikel 13

De heer Dany Vandenbossche meent dat een tekstwijziging nodig is om alles te laten verlopen binnen de grenzen van de begroting, en om de voorgestelde bedragen te definiëren als minimumbedragen, zoals reeds voorgesteld in artikel 11.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt om bij § 6 ook voor thematische samenwerkingsverbanden de selectiecriteria voor de drie te erkennen samenwerkingsverbanden te laten bepalen door de regering.

Artikel 14

De heer Jan Loones vraagt hoever de samenwerkingsverbanden kunnen gaan. Is het de bedoeling om ook een eenheid van personeel en collectie na te streven ? Hoe past dat in de rechtspositie van twee musea ? Bij de omvorming van het KMSKA tot een EVA zijn er dan immers twee rechtspersonen. Dat is strijdig met het doel van de structurele samenwerkingsverbanden. Streeft men naar een volledige integratie ? Wat is het uiteindelijke doel ?

De minister antwoordt dat het de bedoeling is om de versnipperde kwaliteiten van de verschillende instellingen te bundelen. Zo kan Vlaanderen aan de eigen bevolking maar ook aan het buitenland tonen dat het over topwerken beschikt. Samenwerken maakt het mogelijk om collecties te ontsluiten, te bestuderen en tijdelijke tentoonstellingen te organiseren. Er zijn instellingen die te klein zijn om alle functies, zoals wetenschappelijk onderzoek, en het beheren van reproductierechten en museumschots te vervullen. Men kan daarin zo ver gaan als men wil. Dit is zeker nuttig voor wetenschappelijk onderzoek en randactiviteiten zoals de museumschots. Ruil of permanente bruikleen is al heel wat anders. Uiteindelijk is het de bedoeling dat men tot een zo goed mogelijke samenwerking komt, maar niet tot integratie.

Mevrouw Mieke Van Hecke mist hier de link naar de subsidiëring. Ze vraagt om verduidelijking over de verhouding tussen functionele en structurele samenwerkingsverbanden. Zij vermoedt dat hier de subsidiëringsregels van artikel 12 gelden, maar zij vindt dat daarnaar dan ook expliciet moet worden verwezen.

De minister geeft toe dat de terminologie nogal verwarrend is, en dat die moet worden verduidelijkt.

De heer Dany Vandenbossche wijst erop dat de functionele samenwerkingsverbanden waarvan sprake in artikel 12 en de thematisch samenwerkingsverbanden waarvan sprake in artikel 13 hoe dan ook op subsidie kunnen rekenen, maar dat zij niet gelinkt zijn aan artikel 14.

De minister verduidelijkt dat artikel 14, § 1, de Vlaamse regering mandateert om mee te doen aan een samenwerkingsverband zoals beschreven in artikel 12 of 13. Verder geeft het een rechtsbasis aan deze samenwerkingsverbanden. Verder moet § 2 inderdaad worden uitgeklaard. Het woord “struc-

tureel” is immers niet bedoeld als over alles, maar wel als vast of blijvend.

De heer Dany Vandenbossche vindt het allesbehalve duidelijk. Uit artikel 12 en 13 blijkt dat elk samenwerkingsverband een rechtspersoon zonder winstgevend doel is. In artikel 14 staat dat men tot een andere situatie komt indien de Vlaamse Gemeenschap meewerkt.

Volgens de minister is het in artikel 13 de bedoeling om te streven naar een internationale erkenning van onze grote musea, terwijl het er in 12 juist om gaat dat kleinere, regionale musea moeten samenwerken om elkaar kwalitatief wat op te krikken. Artikel 14 mandateert en geeft rechtsbasis aan de samenwerkingsverbanden. Wel moet de link naar de middelen duidelijker gelegd worden. Het is duidelijk dat artikel 14 moet worden herschreven.

Artikel 15

Mevrouw Mieke Van Hecke begrijpt uit artikel 15 dat men bij de aanvang van een regeerperiode in de beleidsnota een aantal accenten kan leggen waarvoor men de musea om medewerking kan vragen. Zij vindt de formulering echter slecht. Met paragraaf 2 heeft zij geen probleem, maar zij weet niet goed wat zij aan moet met paragraaf 1. Vanuit welke visie kan een museum ineens meer steun krijgen om een bepaalde museale functie te benadrukken, en volgens welke criteria? Zij gaat er overigens vanuit dat subsidies niet afhankelijk van het beleid, maar afhankelijk van de behoeften van de musea moeten worden toegekend.

De minister deelt mee dat verwezen wordt naar de beleidsnota Cultuur, en dat er een parallellisme is met het Kunstendecreet. Hierover zal een voorstel tot tekstaanpassing ingediend worden. Artikel 15 en 16 geven delegatie aan de regering. Artikel 15 behandelt de huidige projectsubsidies voor de erkende musea. Iedereen weet dat er geweldige achterstanden zijn, op het vlak van de inventarisering en de inrichting van depots. De projectsubsidies zijn bedoeld om die achterstanden in te halen. Het is ook zo dat de minister beleidsaccenten legt om die behoeften en die achterstanden doelgericht op te lossen. Zo kan hij in een bepaalde periode het accent leggen op inventarisering, behoud en beheer, maar minder op aankopen en publiekswerking. Verder is het duidelijk dat in paragraaf 1 projectsubsidies worden toegekend voor het inhalen van de achterstanden en dat in paragraaf 2 accenten gelegd worden.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat de huidige formulering betekent dat de Vlaamse regering projectsubsidies uitdeelt. Ze stelt daarom de volgende structuur voor: erkende musea kunnen twee soorten projectsubsidies aanvragen: de eerste soort wordt gebruikt om bepaalde museale functies te stimuleren; de tweede om beleidsprioriteiten te realiseren. Voorts dient dit artikel te vermelden dat de aanvraagvoorwaarden bepaald worden door de Vlaamse regering.

De minister benadrukt dat de beleidsprioriteiten wel degelijk beantwoorden aan een duidelijke behoefte. Gezien de achterstand op het vlak van registratie, zal dat gedurende enkele jaren een beleidsprioriteit zijn.

Mevrouw Mieke Van Hecke raadt aan om de beleidsprioriteiten en de museale functies gescheiden te houden zodat de minister uiteindelijk kan beslissen hoe het budget verdeeld wordt.

De minister beaamt dat de hoogte van de subsidie bepaald wordt door de nagestreefde beleidsprioriteit.

De heer Dany Vandenbossche merkt op dat de basisfuncties niet nader bepaald worden. Voorts geeft hij er de voorkeur aan de indeling in paragrafen te schrappen. Hij stelt de volgende formulering voor: “De Vlaamse regering kan, na advies van de bevoegde commissie, een projectsubsidie toekennen aan een erkend museum voor initiatieven ter versterking van de basisfuncties van de museumwerking, zoals bepaald in artikel 4, § 2. Binnen de door de Vlaamse regering gestelde beleidsprioriteiten kan voorrang verleend worden aan de ondersteuning van bepaalde aspecten van de basisfuncties.”.

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke komt deze formulering tegemoet aan de opmerkingen van de minister, maar sluit ze tegelijk projectsubsidies voor museale functies uit.

Artikel 16

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat de delegatiebevoegdheid aan de Vlaamse regering bij voorkeur in elk van de artikelen van dit hoofdstuk wordt opgenomen.

De heer Dany Vandenbossche gaat hiermee akkoord.

Artikel 17

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt voor om de definitie van een erfgoedconvenant te verplaatsen naar artikel 2. Voorts vraagt ze de minister om na te gaan of inzake samenwerking niet verwezen dient te worden naar het decreet inzake de intercommunales.

De heer Jan Loones vraagt naar de precieze betekenis van de formulering “omliggende gemeenten” in § 2, 2°.

Volgens de minister betekent “omliggend” niet noodzakelijk “aangrenzend”. Hij verduidelijkt dat een erfgoedconvenant thematische samenwerking uitsluit gezien het primordiale belang van territoriale samenwerking. Met deze omschrijving wordt bijvoorbeeld het Meetjesland, de Westhoek of het Waasland bedoeld.

De heer Jo Vermeulen vreest dat de verlaging van 35.000 naar 20.000 inwoners de samenwerking niet zal stimuleren. De heer Jan Loones beaamt dat.

Artikel 18

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat § 3 de criteria bevat waaraan kandidaten getoetst worden, en niet de criteria waaraan moet worden voldaan om een aanvraag in te dienen.

De erfgoedcellen uit § 2, 3°, zouden volgens de spreker onafhankelijke entiteiten moeten zijn. Anders kunnen gemeenten de middelen bestemd voor het erfgoedconvenant voor andere doeleinden gebruiken. Daarnaast wordt eveneens opgemerkt dat de provincies in de hoorzittingen vroegen waarom ze geen advies mochten geven over de erfgoedconvenants.

De minister vindt het delicaat dat een provincie een aanvraag van steden binnen de eigen provincie beoordeelt. De provincie kan een adviserende rol spelen in een structureel overleg, maar het wordt gevaarlijk als ze advies geeft over een erfgoedconvenant, waarvan ze misschien zelf initiator is geweest.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt dat men in de convenants bedingt dat men ook het hinterland rond de gemeenten (de periferie en de kleinere gemeenten die er rond liggen) mee moet betrekken. Als men de erfgoedcel verzelfstandigt, zal die daarvoor wel aandacht hebben. Als de cel ingekapseld

is in een gemeentelijke administratie, zal men vooral impulsen geven aan het erfgoed op het eigen territorium terwijl het de bedoeling is een aanzuigefect te krijgen. Er zijn heel veel problemen met samenwerkingsverbanden tussen gemeenten. Dat zijn vaak concurrentiële entiteiten. Men vindt elkaar niet gemakkelijk, zeker niet als er verschillende politieke formaties zijn. Een gemeente doet inspanningen om de middelen zelf te verwerven, eerder dan om zich daarvoor samen in te spannen. Ze gelooft niet in intergemeentelijke samenwerking. Ze vraagt dat men bij het sluiten van het erfgoedconvenant daarvoor aandacht heeft, om te vermijden dat men de eigen werking in de gemeente laat financieren door de Vlaamse Gemeenschap.

De minister stelt voor om dat op te nemen bij § 2, 1°, en aan gemeenten toe te voegen ‘en omliggende gemeenten’.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat § 4 bepaalt dat men jaarlijks kan beslissen om drie nieuwe erfgoedconvenants te sluiten. Ook daarvoor moet de regering selectiecriteria bepalen, anders wordt het gelijkheidsbeginsel geschonden.

Een voorstel tot tekstaanpassing strekt ertoe in § 4, het tweede lid te vervangen door “De Vlaamse regering kan elk jaar beslissen het aantal erfgoedconvenants te vermeerderen met drie.”.

Artikel 19

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt meer uitleg bij dit artikel. Sluit men elk jaar of om de zes jaar een erfgoedconvenant ?

De minister deelt mee dat het erfgoedconvenant wordt gesloten voor een periode van maximaal zes jaar. Per jaar kunnen er maximaal drie bijkomen en die hebben maximaal een looptijd van zes jaar. Die kan korter zijn als die in de loop van een beleidsperiode wordt afgesloten. Het eindpunt is altijd gelimiteerd, niet het beginpunt maar het maximum is altijd zes jaar.

De heer Dany Vandenbossche stelt dat conform de wijzigingen voorgesteld in artikel 5, ook in dit artikel nog enkele aanpassingen moeten worden aangebracht.

Artikel 20

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt voor om in § 2 te spreken over een looptijd van minstens drie jaar in plaats van over een periode van drie jaar.

De heer Dany Vandenbossche stelt dat conform de wijzigingen voorgesteld in artikel 5, ook in dit artikel nog enkele aanpassingen moeten worden aangebracht.

Artikel 21

De heer Dany Vandenbossche stelt dat conform de wijzigingen voorgesteld in artikel 5, ook in dit artikel nog enkele aanpassingen moeten worden aangebracht.

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt voor om bij het ‘volgend erfgoedconvenant’ in § 1 te verduidelijken dat het om een afgelopen convenant gaat, bijvoorbeeld ‘volgend op de afgelopen of vorige convenant’.

Verder vraagt ze of de absolute actualisering in het vierde jaar van de gemeentelijke beleidsperiode alleen slaat op diegenen die een convenant voor zes jaar sluiten.

De minister zegt dat dit artikel op de volgende erfgoedconvenants slaat. Hij wijst erop dat die convenants altijd voor zes jaar worden afgesloten.

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt dat dit een nieuwe regeling is, vermits men paragraaftekens zet. Ze stelt voor om te schrijven dat ‘dit beleidsplan, bedoeld in § 2, geactualiseerd wordt in het vierde jaar’. Daarbij is het echter nog onduidelijk dat er maar eenmaal een hernieuwde erfgoedconvenant kan worden afgesloten.

De minister stelt voor dat men kan bepalen dat ‘de Vlaamse regering opeenvolgende erfgoedconvenants kan sluiten’.

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat ‘voor telkens een periode van 6 jaar’ daar nog achter moet komen.

Artikel 22

De heer Dany Vandenbossche meent dat een tekstwijziging nodig is om alles te laten verlopen binnen

de grenzen van de begroting, en om de voorgestelde bedragen te definiëren als minimumbedragen, zoals reeds voorgesteld in artikel 11.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat de grote steden vragende partij zijn om een derde categorie te maken voor steden met meer dan 100.000 inwoners.

De minister meent dat men met het voorstel tot invoeging van ‘ten minste’ voor de grote steden de huidige hogere bedragen kan behouden, ook al moeten ze gecontroleerd worden.

Mevrouw Mieke Van Hecke antwoordt dat dat niet wegneemt dat die steden zich zorgen maken over het feit dat dit minimumbedrag lager ligt dan wat ze nu ontvangen. Als men voor de steden met meer dan 100.000 inwoners een hogere vergoeding neemt, dan kan men dit volgens mevrouw Van Hecke ook doen voor een samenwerkingsverband van een regio met meer dan 100.000 inwoners. Dat zou een incentive zijn om dergelijke samenwerkingsverbanden af te sluiten en aan schaalvergroting te doen.

De minister meent dat men met de beoogde toevoeging van ‘ten minste’, binnen de mogelijkheden van de begroting, meer middelen voor een ruimer samenwerkingsverband kan vrijmaken.

De heer Jo Vermeulen verduidelijkt dat men de mogelijkheid opent zonder dat men het stimuleert.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat zo’n derde categorie tegelijkertijd wat zekerheid geeft aan de drie grote steden. Ze vindt dat er een opdeling moet zijn en een stimulans voor grotere samenwerkingsverbanden. Volgens haar mag die 100.000 euro voor de eerste categorie blijven staan en mag dit zelfs beperkt worden tot maximum 100.000 euro. Dit is overigens heel veel geld voor die schaalgrootte.

Artikel 23

Een voorstel tot tekstaanpassing strekt ertoe een § 3 toe te voegen die luidt als volgt : “§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, toekenning, het toezicht en de evaluatie van de werkingssubsidies.”.

De heer Herman Lauwers wijst erop dat deze wijziging het vastleggen van procedures voor wer-

kingssubsidies beoogt, samen met het afstemmen op elkaar van artikel 23 en 26. Het is de toevoeging van een delegatie aan de Vlaamse regering zoals geformuleerd in het vorige hoofdstuk. Hetzelfde geldt voor de opmaak van de beleidsplannen en de procedure daarvoor.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat ‘sancties’ geschrapt wordt, en vraagt om te onderzoeken of het hier al dan niet een vergissing betreft. Spreker heeft overigens problemen met het feit dat de Vlaamse regering een mandaat krijgt om de sancties te bepalen. De Vlaamse regering bepaalt volgens haar de voorwaarden van terugvordering of van intrekking, maar niet de sancties. Spreker stelt voor om dit te toetsen aan het Kunstendecreet om te kijken welke sancties men kan bepalen.

Artikel 24

De heer Dany Vandenbossche stelt dat conform de wijzigingen voorgesteld in artikel 5, ook in dit artikel nog enkele aanpassingen moeten worden aangebracht.

Artikel 25

De heer Dany Vandenbossche meent dat een tekstwijziging nodig is om alles te laten verlopen binnen de grenzen van de begroting, en om de voorgestelde bedragen te definiëren als minimumbedragen, zoals reeds voorgesteld in artikel 11.

Artikel 26

Een voorstel tot tekstaanpassing strekt ertoe aan artikel 26 toe te voegen dat de Vlaamse regering de nadere regels bepaalt voor de opmaak van het beleidsplan en de procedure tot goedkeuring van het beleidsplan, evenals de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de werkingssubsidies.

De heer Dany Vandenbossche wijst erop dat deze wijziging het vastleggen van procedures voor werkingssubsidies beoogt, samen met het afstemmen op elkaar van artikel 23 en 26.

Artikels 27

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft problemen met het feit dat er staat dat men subsidie toekent aan een rechtspersoon.

De heer Herman Lauwers wijst erop dat er een tekstvoorstel is om de artikelen 27 en 28 te vervangen. Mogelijk wordt het probleem hiermee opgelost.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af of in het Kunstendecreet publicaties van steunpunten worden uitgesloten. Volgens haar zouden zij moeten worden uitgesloten van een publicatiepremie omdat publicaties een deel van hun opdracht zijn waarvoor zij reeds een structurele subsidie of dotatie ontvangen.

De minister antwoordt dat ze formeel niet uitgesloten zijn en dat dat ook niet zo werd vastgelegd in het Kunstendecreet. In het verleden werden er reeds een paar publicaties van steunpunten gesubsidieerd. Naast het Vlaams Theater Instituut (VTI), dat het best bedeelde steunpunt is, zijn er nog steunpunten, vooral in het erfgoed, die nog minder armslag hebben. Hij stelt dat men in het Kunstdecreet bij het hoofdstuk publicaties, cd-opnames heeft toegevoegd. Men heeft dat gedaan omdat men daardoor in de mogelijkheid kon voorzien dat reeds structureel gesubsidieerde orkesten toch een subsidieaanvraag konden doen voor een cd-opname. De minister stelt dat hierbij de publicaties ook toegankelijk zijn voor de structureel gesubsidieerde groepen.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat steunpunten nog iets anders zijn dan de gesubsidieerde organisaties.

De minister antwoordt dat de steunpunten in de decreten ook beschouwd worden als structureel gesubsidieerde organisaties.

Artikel 28

De heer Herman Lauwers stelt dat conform de voorgenomen aanpassing van artikel 27, ook artikel 28 zal worden aangepast.

Artikelen 30 tot en met 32

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt of het niet mogelijk is om aan de projectsubsidies voor cultuur-historische tentoonstellingen een publicatievoorwaarde te verbinden, omdat er dan toch iets materiëls overblijft van de geïnvesteerde middelen.

De heer Dany Vandenbossche is het daarmee niet helemaal eens. Catalogi zijn een fetisj, maar ze blijven ook vaak liggen. Hij vindt het niet noodzakelijk dat er bij elke tentoonstelling een catalogus verschijnt. Vaak is het wel zo dat er een catalogus gepubliceerd wordt, maar die loopt niet altijd zoals verwacht. Niet iedereen wil immers een blijvende herinnering. Bovendien zijn er tegenwoordig ook andere informatiedragers.

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt het interessant als er iets tastbaars overblijft, al hoeft dat voor haar niet per se een catalogus te zijn. Het is echter moeilijk om een precieze voorwaarde in artikel 31 in te schrijven.

Artikelen 33 tot en met 35

Op vraag van mevrouw Mieke Van Hecke licht de minister toe dat de categorie ‘ontwikkelingsgerichte projecten cultureel erfgoed’ bewust open werd gehouden. Het terrein zelf is immers nog in volle ontwikkeling. Hij erkent dat de druk op het beperkte budget hoog zal zijn, want velen willen in aanmerking komen. Hij bestrijdt in dit verband wel de opmerking die werd gemaakt tijdens de hoorzitting dat de kleine steden niet in aanmerking zouden komen voor de voorbeeldfunctie. Die kan volgens hem best kleinschalig zijn.

Mevrouw Mieke Van Hecke is van mening dat selectiecriteria moeten worden bepaald opdat iedereen gelijke toegang zou hebben.

Artikelen 36 tot en met 38

Bij de internationale projecten informeert mevrouw Mieke Van Hecke welke de “prioritaire bestemmingen” zijn in artikel 37, § 2.

De minister licht toe dat men dit geografisch moet interpreteren. Het gaat om een lijst van landen en regio's.

Artikelen 39 tot en met 40

Op de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke naar de formulering van de op het eerste gezicht onvoorwaardelijke erkenning en de subsidiëring van Culturele Biografie Vlaanderen in artikel 39, antwoordt de minister dat het hier niet gaat om een vrijbrief. Er zijn wel degelijk doelstellingen. Iedereen kan zijn erkenning verliezen, ook die VZW. De formulering is gelijk aan die van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur. Ze moeten goed werken en men moet desnoods in de werking ingrijpen.

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt dat ook de belangenbehartiging op het einde van hoofdstuk V moet worden ingeschreven, en informeert ook naar de situatie van de Vlaamse Museumvereniging. Die zou eerst het steunpunt worden, wat niet gebeurde, en ziet nu voor zichzelf geen duidelijke toekomst.

De minister repliceert dat de moeilijkheden van de Vlaamse Museumvereniging al jaren aanslepen. Ze waren voor een deel intern, en er was sprake van ontslagen. Het gaat dus niet alleen om allerlei beloften die de Vlaamse Gemeenschap zou gemaakt hebben. Binnen de organisatie is de overgang van ledenvereniging naar steunpunt trouwens niet algemeen aanvaard. De Vlaamse Museumvereniging is nog wel nominatim in de begroting ingeschreven, maar moet tonen wat ze aankan.

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt dat de Culturele Biografie Vlaanderen ook als steunpunt voor kleinere initiatieven moet kunnen fungeren. De hele sector moet door een professionele dienstverlening ondersteund worden.

De minister antwoordt dat er een afbakening nodig is ten opzichte van de taken van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat de samenwerking met Cultuurnet Vlaanderen niet vermeld wordt. Vermits men maar twee steunpunten overhoudt, zal de afbakening niet zo eenvoudig zijn. Dat zal door gesprekken moeten uitgeklaard worden.

De minister ziet hierin geen probleem.

Vervolgens merkt mevrouw Mieke Van Hecke op dat aan de vzw's doelstellingen worden opgelegd, terwijl zij die conform de VZW-wetgeving zelf kunnen bepalen. In principe zou de omgekeerde beweging moeten gemaakt worden : eerst moeten de doelstellingen bepaald worden en daarna moet het

steunpunt worden erkend dat aan die doelstellingen voldoet.

Ten slotte merkt mevrouw Mieke Van Hecke op dat in artikel 41 paragraaf 2 het woord ‘eventuele’ totaal overbodig is.

De minister bevestigt dit.

Artikelen 41 tot en met 43

De heer Herman Lauwers deelt mee dat er een voorstel tot tekstaanpassing is om het woord “overeenkomst” telkens te vervangen door het woord “beheersovereenkomst” in artikel 41, § 1, artikel 42, § 1 en § 2, en in artikel 43, § 2.

Artikel 44

Mevrouw Mieke Van Hecke wil weten hoe de adviescommissie zich verhoudt tot de strategische adviesraad.

De minister herhaalt wat in vorige besprekingen al is gezegd : het gaat hier niet over strategisch advies. Dat is voorwerp van de strategische adviesraden die binnen Cultuur al bestaan in het kader van het decreet over de Raad voor Cultuur. In de nieuwe regelgeving, in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid, wordt de term adviescommissie niet gehanteerd. De minister begrijpt dat hierdoor verwarring kan ontstaan. In de teksten van het Erfgoeddecreet en het Kunstendecreet is de specifieke rol van de adviescommissie beperkt tot de kerntaken zoals ze hier in paragraaf 2 zijn opgesomd. Dat zijn eigenlijk coördinerende taken bij de beleidsuitvoering. Ze zijn niet bedoeld om strategisch advies te geven. Alle commissies die opgenomen zijn in de decreten die de minister van Cultuur heeft gemaakt, zijn overigens beleidsuitvoerend. Elke vorm van strategisch advies staat in het nieuwe decreet op de strategische adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, gebaseerd op het kaderdecreet ter zake. Het zou natuurlijk wel kunnen dat de kennis die een adviescommissie opbouwt, nuttig is voor strategisch advies. De rolverdeling is evenwel duidelijk decretaal onderscheiden.

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat het decreet strategische adviesraden niet toepasbaar is in de culturele sector. Dit zal nooit werken : het zullen gewoon adviserende commissies zijn rond een bepaald domein die het nodige werk zullen doen.

Spreekster verwijst naar haar tussenkomsten terzake in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming.

Artikel 45

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af of het voldoende is dat bepaald wordt dat de Vlaamse regering beoordelingscommissies kan oprichten voor privaatrechtelijke culturele archiefwerking.

De minister meldt dat daarover een tekstwijziging wordt overwogen. Het is de bedoeling dat de beoordelingscommissies van het Archiefdecreet deel uitmaken van de beoordelingsstructuur in het Erfgoeddecreet. De adviescommissie is ook overkoepelend en coördinerend voor de beoordelingscommissies in de archiefsector. De beoordeling van de archieven loopt dus samen onder meer met die van de musea.

Mevrouw Mieke Van Hecke wenst dit nader te onderzoeken, en kan hierover dus nog geen standpunt innemen.

De heer Herman Lauwers wijst op een voorstel tot tekstaanpassing door een § 2 toe te voegen, betreffende de beoordelingscommissie voor de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap. Het is immers van cruciaal belang dat ook de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap onderworpen worden aan een deskundige kwaliteitsbeoordeling.

Artikel 46

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt voor om in artikel 46 een datum te bepalen : ‘voor 31 maart’.

Artikel 47

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt het te verregaand dat de Vlaamse regering, zonder enig kader, voor alles een machtiging krijgt. Ze vraagt waarom de vergoeding nog eens moet herhaald worden in paragraaf 3 als daarover al gesproken wordt in paragraaf 1.

De minister is het ermee eens dat in paragraaf 3 ‘alook de vergoeding’ geschrapt wordt. Hij voegt daaraan toe dat het tijdens de voorbije jaren zeer moeilijk is gebleken leden van advies- en beoorde-

lingscommissies behoorlijk te vergoeden. Ze zijn nochtans broodnodig om kwaliteitsvol advies te verlenen. Een faire vergoeding botst echter steeds op hindernissen, zowel binnen de ambtelijke als binnen de politieke structuren. De reden waarom dit naar de uitvoeringsbesluiten verwezen is, ligt bij de ongelooflijk grote gevoeligheid terzake. Vlaanderen toont zich hier van zijn smalste kant.

De heer Herman Lauwers stelt vast dat de leden van de gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening een vergoeding kunnen krijgen die gelijk is aan die van de gemeenteraadsleden. Hij vraagt zich af waarom dat in de culturele sector ook niet mogelijk is.

De minister merkt op dat de memorie van toelichting pleit voor minder adviesraden met een kleinere samenstelling. Als enige verantwoording wordt nota bene een financiële besparing opgegeven, en dus niet het feit dat ze behoorlijk moeten worden vergoed. Het is echter noodzakelijk om expertise op een eerlijke manier te vergoeden.

Mevrouw Mieke Van Hecke wil terugkomen op haar eerdere opmerking inzake paragrafen 1 en 3. Zij zegt dat beide paragrafen mogen blijven staan omdat het over verschillende zaken gaat. Verder merkt zij op dat in artikel 79 van het Kunstendecreet sprake was van enkele expertises die men moest voorzien in de samenstelling van de commissies en artikel 80 van het Kunstendecreet handelt over onverenigbaarheden.

Artikel 48

De heer Dany Vandenbossche deelt mee dat er een voorstel tot tekstaanpassing zal worden ingediend, om naast de libellering van 'titel V', ook artikel 48 aan te passen, samen met de toevoeging van enkele nieuwe artikelen. De aanpassing aan artikel 48 beoogt grenzen te stellen aan de mogelijkheden van de Vlaamse regering om subsidies toe te kennen, samen met de verwijzing naar de begrotingskredieten die een versterking moet betekenen van het feit dat aanvragers geen subjectief recht kunnen laten gelden op subsidies, gezien de kredieten beperkt zijn. De toevoeging van enkele nieuwe artikelen zou dan de beschikbaarheidstelling van de subsidies in de vorm van voorschotten moeten regelen, samen met de bepaling dat het enkel de werkingssubsidies betreft.

Mevrouw Mieke Van Hecke behoudt haar opmerkingen met betrekking tot het creëren van subjec-

tieve rechten. Zij denkt dat men een startjaar moet geven voor de prijsindex, zodat een bepaald jaar als basis wordt genomen. Zij vraagt ook een verklaring voor een beperking tot 75 procent van het prijsindexcijfer voor de werkingssubsidies.

De minister antwoordt dat de Vlaamse regering tijdens deze regeerperiode die beperking tot 75 procent als gedragslijn heeft gehanteerd voor alle werkingssubsidies.

Artikels 49

De heer Herman Lauwers deelt mee dat er een toevoeging nodig is aan artikel 49. Hij stelt dat vanuit het streven naar een geïntegreerd cultureel-erfgoedbeleid, de procedure inzake kwaliteitsbeoordeling voor hoofdstuk III (projecten voor privaatrechtelijke archieven) van titel III van het Archiefdecreet, moet worden afgestemd op de procedure zoals bepaald in het Erfgoeddecreet.

Artikel 50

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt dat men best de volgorde van de artikelen 49 en 50 wijzigt, aangezien men bij de bespreking van decreten meestal de chronologische volgorde volgt. In artikel 50 wordt paragraaf 1 van artikel 10 van het decreet van 19 december 1997 geschrapt. Zij vraagt zich af of men niet beter de hele paragraaf schrapt, aangezien het Kunstendecreet ook wijzigingen aan dit artikel heeft aangebracht.

De heer Dany Vandenbossche merkt op dat er nog niet gestemd werd over het Kunstendecreet. Het was oorspronkelijk de bedoeling om het Erfgoeddecreet goed te keuren voor het Kunstendecreet. Vandaar deze bepaling.

Artikel 51

De heer Jan Loones meent dat ook artikel 8 van het Museumdecreet moet worden behouden. Dit artikel wordt immers hernomen in artikel 54, § 2, aangaande de startsubsidies. Deze kunnen worden toegekend tot 2007, tenzij men het artikel afschaft.

De minister wil onderzoeken of dossiers in die situatie terecht kunnen komen. Verder wordt een nieu-

we formulering gezocht die met beide elementen rekening houdt.

Artikelen 52 tot en met 53

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat in beide artikelen naar eenzelfde decreet, nl. het Archiefdecreet wordt verwezen, en stelt voor om beide artikelen tot één artikel terug te brengen.

De heer Dany Vandenbossche gaat hiermee akkoord.

Artikels 54

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af of artikel 55, § 1, een afwijking is op artikel 18 of op artikel 19. Verder wijst zij op een fout in paragraaf 3 aangaande het gebruik van het woord “legislatuur”. De spreker vraagt ook of het niet beter is om voor het behoud van de werkingssubsidies van de drie grote erfgoedconvenants ook een concrete einddatum te bepalen, bijvoorbeeld tot een bepaald werkingsjaar.

Spreker stelt ook voor om minimum 300.000 euro toe te kennen als erkenning, waardering en aanzet tot rechtszekerheid. Ook denkt ze dat het ‘eerste volledige kalenderjaar van een volgende nieuwe Vlaamse regeerperiode’ beter vervangen wordt door een jaartal.

Artikel 55

De heer Dany Vandenbossche stelt dat conform de wijzigingen voorgesteld in artikel 5, ook in dit artikel nog enkele aanpassingen moeten worden aangebracht.

Artikel 56

Een voorstel tot tekstaanpassing van de heren Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen, Bob Verstraete en Herman Lauwers strekt ertoe om bij wijze van tekstverduidelijking in het eerste lid het woord “overeenkomst” te vervangen door het woord “beheersovereenkomst”.

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt het niet correct dat een beheersovereenkomst met terugwerkende kracht wordt toegepast.

De minister wil onderzoeken of hieraan een oplossing kan worden gegeven.

Artikel 57

De heer Dany Vandenbossche deelt mee dat de libellerings van de inwerkingtreding van artikel 57 zal worden aangepast.

3.2 Voortzetting van de artikelsgewijze bespreking op 1 april 2004, met de vervanging van de hele tekst van het ontwerp van decreet door amendement nr. 1, en het indienen van subamendementen

Op 1 april 2001 werd de artikelsgewijze bespreking verder gezet. Tijdens deze bespreking werd de hele tekst van het ontwerp van decreet vervangen door een nieuwe tekst, waarop aanvullend nog enkele subamendementen werden ingediend.

– Vervanging van de hele tekst van het ontwerp van decreet

De heren Bob Verstraete, Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen en Herman Lauwers delen mee dat op basis van de artikelsgewijze bespreking van 25 maart 2004, gekozen werd voor het indienen van een nieuwe tekst voor het ontwerp van decreet, waarin de relevante voorstellen tot tekstaanpassing zijn opgenomen die tijdens deze bespreking werden aangebracht. Hiertoe wordt een amendement ingediend.

Een amendement nr. 1 (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 2018/3) strekt ertoe de globale tekst van het ontwerp van decreet te vervangen als volgt :

“TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° cultureel erfgoed : materiële en immateriële betekenisdragers uit het verleden, die gemeenschappelijke betekenissen verkrijgen binnen een cultureel referentiekader ;*
- 2° zorg voor het cultureel erfgoed : het voor de gemeenschap bewaren en onderzoeken van het cultureel erfgoed ;*
- 3° ontsluiting van het cultureel erfgoed : het voor een breed publiek zichtbaar maken, het toegankelijk maken van de betekenissen van het cultureel erfgoed voor de gemeenschap en het voortdurend actualiseren van deze betekenissen ;*
- 4° gemeentelijk cultuurbeleidsplan : een beleidsplan als bedoeld in artikel 4 van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid ;*
- 5° archiefdecreet : het decreet van 19 juli 2002 houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking ;*
- 6° decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking : het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking ;*
- 7° werkingssubsidie : een subsidie die toegekend wordt ter ondersteuning van de personeels- en werkingskosten voortvloeiend uit een structurele activiteit die een continu en permanent karakter vertoont ;*
- 8° projectsubsidie : een subsidie die toegekend wordt ter ondersteuning van een activiteit die zowel qua opzet of doelstelling als in de tijd kan worden afgebakend ;*
- 9° steunpunt : een facilitaire organisatie die een intermediaire rol vervult tussen het veld en de overheid met als belangrijkste taken : praktijkondersteuning, praktijkontwikkeling, beeldvorming en communicatie ;*
- 10° instelling van de Vlaamse Gemeenschap : een museum dat als zodanig wordt aangewezen door de Vlaamse regering.*

Artikel 3

§ 1. Dit decreet heeft tot doel een cultureel-erfgoedbeleid uit te bouwen, met name vanuit een geïntegreerde aanpak een kwaliteitsvolle en duurzame zorg voor en ontsluiting van het cultureel erfgoed te stimuleren. Dit impliceert het verbreden van het maatschappelijke draagvlak en het uitbouwen van een netwerk van expertise.

§ 2. Hiertoe voorziet het decreet in erkenning en subsidiëring van musea, in de toekenning van subsidies voor de uitvoering van erfgoedconvenants, in subsidiëring van cultureel-erfgoedpublicaties en in subsidiëring van cultureel-erfgoedprojecten.

Dit decreet regelt eveneens de opdracht en de subsidiëring van het steunpunt voor de musea, de archiefinstellingen, de bewaarbibliotheken, de documentatiecentra en de erfgoedconvenantswerking.

TITEL II

Organisatie en subsidiëring van een cultureel-erfgoedbeleid

HOOFDSTUK I

Musea

AFDELING 1

Erkenning

Artikel 4

§ 1. Om erkend te worden en te blijven, moet een museum voldoen aan de volgende erkenningsvoorwaarden :

- 1° een permanente instelling zijn ten dienste van de gemeenschap en haar ontwikkeling toegankelijk voor het publiek, niet gericht op het maken van winst, die de materiële en immateriële getuigenissen van de mens en zijn omgeving verzamelt, beheert, behoudt, wetenschappelijk onderzoekt, presenteert en hierover informeert voor doeleinden van studie, educatie en genoegen.*

Instellingen als sciencecenters, planetaria, dieren- en plantentuinen, natuurmonumenten en bezoekerscentra komen niet in aanmerking ;

- 2° beschikken over een museumwaardige collectie cultureel erfgoed ;
- 3° een aan de inhoud van het cultureel erfgoed aangepast museaal concept hanteren en culturele en wetenschappelijke doelstellingen nastreven ;
- 4° de verzamelfunctie, behoud- en beheerfunctie, de wetenschappelijke en de publieksgerichte functies, hierna de basisfuncties te noemen, vervullen en aan het cultureel erfgoed aangepaste, kwaliteitsvolle en dynamische werkvormen en -methoden hanteren ;
- 5° opgericht of overgenomen zijn en beheerd worden door een publiekrechtelijke of een privaatrechtelijke rechtspersoon zonder winstgevend doel, hierna het bevoegde gezag te noemen ;
- 6° voldoende garanties geven op het vlak van toegankelijkheid, infrastructuur en financiële en personele middelen zodat de basisfuncties, binnen het kader van het museale concept en de nagestreefde culturele en wetenschappelijke doelstellingen, vervuld kunnen worden ;
- 7° voldoende garanties geven op het vlak van infrastructuur en management zodat de museale bestemming van het cultureel erfgoed in de toekomst blijft bestaan ;
- 8° de algemeen aanvaarde deontologische regels voor het museumberoep in acht nemen ;
- 9° gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en wegens zijn activiteiten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere specificaties van de erkenningsvoorwaarden.

§ 2. Een structurele samenwerking van twee of meer musea voor het geheel van de museumwerking en vanuit één museaal concept met een aantoonbare meerwaarde wordt voor de erkenning als één museum beschouwd.

Artikel 5

§ 1. Een aanvraag tot erkenning van een museum wordt ingediend door het bevoegde gezag en bevat een beleidsplan waarin de visie, de doelstellingen en de werking van het museum worden geformuleerd.

Het museum geeft daarbij aan op welke wijze het voldoet aan de erkenningsvoorwaarden.

Dit beleidsplan, het gemeentelijke of provinciale cultuurbeleidsplan en, in voorkomend geval, het beleidsplan over de uitvoering van het erfgoedconvenant, moeten op elkaar afgestemd zijn.

Dit beleidsplan slaat op een periode van maximaal zes jaar, die loopt tot en met 31 december van het tweede jaar van een volgende gemeentelijke of provinciale beleidsperiode.

§ 2. De Vlaamse regering beslist over een erkenning als museum, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, en van de betrokken provincie of gemeente, indien deze niet het bevoegde gezag zijn.

§ 3. Een erkenning als museum is van onbepaalde duur.

§ 4. De Vlaamse regering kan de erkenning als museum, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, schorsen of intrekken als niet meer voldaan is aan de erkenningsvoorwaarden.

§ 5. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de aanvraag, de procedure, het toezicht, de evaluatie en de procedure tot schorsing of intrekking van een erkenning als museum.

Artikel 6

Alleen een instelling die erkend is op grond van artikel 4 mag de naam 'museum erkend door de Vlaamse Gemeenschap' dragen.

De Vlaamse regering bepaalt het herkenningsteken van 'erkend museum'.

AFDELING 2

Instellingen van de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 7

De instellingen van de Vlaamse Gemeenschap moeten voldoen aan de erkenningsvoorwaarden van een museum, bedoeld in artikel 4, § 1.

Deze instellingen worden door de Vlaamse regering gelijkgesteld met erkende musea en mogen het herkenningsteken als bedoeld in artikel 6, dragen.

Artikel 8

§ 1. De instellingen van de Vlaamse Gemeenschap die ze zelf beheert stellen een beleidsplan op als bedoeld in artikel 5, § 1, eerste lid, voor een periode van vijf jaar, die loopt van 1 januari van het tweede volledige kalenderjaar van een legislatuur van het Vlaams Parlement tot en met 31 december van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende legislatuur van het Vlaams Parlement.

De Vlaamse regering beslist, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, over de goedkeuring van het beleidsplan.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de procedure voor het indienen en het goedkeuren van het beleidsplan.

§ 2. Met de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap die ze niet zelf beheert sluit de Vlaamse regering een beheersovereenkomst.

Deze beheersovereenkomst bepaalt nader de opdrachten die de Vlaamse Gemeenschap aan de instellingen geeft, evenals hun missie en doelstellingen, de resultaatgebieden, de hoogte van de werkingssubsidie en de modaliteiten inzake werking, evaluatie, toezicht en sanctionering.

De beheersovereenkomst slaat op een periode van vijf jaar, die loopt van 1 januari van het tweede volledige kalenderjaar van een legislatuur van het Vlaams Parlement tot en met 31 december van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende legislatuur van het Vlaams Parlement. Ze wordt gesloten minstens zes maanden voor ze in werking treedt en wordt door de Vlaamse regering meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

Ter voorbereiding van de beheersovereenkomst dienen deze instellingen een beleidsplan in als bedoeld in artikel 5, § 1, eerste lid, betreffende de periode van de beheersovereenkomst.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de procedure ter voorbereiding van de beheersovereenkomst.

AFDELING 3

Subsidiëring

Artikel 9

§ 1. De Vlaamse regering kan aan een erkend museum een jaarlijkse werkingssubsidie toekennen voor de optimalisering van de museumwerking.

Daartoe deelt de Vlaamse regering, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, de erkende musea in drie niveaus in : een landelijk niveau, een regionaal niveau en een basisniveau.

§ 2. Om een erkend museum in te delen, worden de inhoud en de werking ervan getoetst aan de volgende criteria :

1° het belang van het cultureel erfgoed ;

2° de culturele en maatschappelijke verantwoordelijkheid die door het museum wordt opgenomen ;

3° de kwaliteit van de uitvoering van de basisfuncties ;

4° de kwaliteit van de bedrijfsvoering ;

5° de geografische reikwijdte.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere specificaties van de criteria.

Artikel 10

§ 1. Om in aanmerking te komen voor de subsidiëring, bedoeld in artikel 9, § 1, moet het erkende museum een beleidsplan indienen als bedoeld in artikel 5, § 1.

Dit beleidsplan, het gemeentelijke of provinciale cultuurbeleidsplan en, in voorkomend geval, het beleidsplan over de uitvoering van het erfgoedconvenant, moeten op elkaar afgestemd zijn.

Dit beleidsplan slaat op een periode van maximaal zes jaar, die loopt van 1 januari van het derde jaar van een gemeentelijke of provinciale beleidsperiode of van 1 januari van het jaar volgend op de erkenning, tot en met 31 december van het tweede jaar van een volgende gemeentelijke of provinciale beleidsperiode.

§ 2. Het beleidsplan wordt halverwege geactualiseerd, als het een periode van minstens drie jaar betreft.

De Vlaamse regering keurt dit beleidsplan goed, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44.

Artikel 11

§ 1. De werkingssubsidie bevat :

1° voor erkende musea, ingedeeld bij het landelijke niveau, bedoeld in artikel 9, de financiële middelen voor de ondersteuning van de basisfuncties en bedraagt per museum een gelijk forfaitair bedrag van ten minste 250.000 euro per jaar ;

2° voor erkende musea, ingedeeld bij het regionale niveau, bedoeld in artikel 9, de financiële middelen voor de ondersteuning van de uitbouw van expertise ten behoeve van het cultureel erfgoed in de regio en bedraagt per museum een gelijk forfaitair bedrag van ten minste 50.000 euro per jaar ;

3° voor erkende musea, ingedeeld bij het basisniveau, bedoeld in artikel 9, de financiële middelen voor de ondersteuning van de basisfuncties en bedraagt per museum een gelijk forfaitair bedrag van ten minste 12.500 euro per jaar.

§ 2. De werkingssubsidie wordt toegekend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en kan tussentijds verhoogd worden.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de aanvraag, de procedure, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de werkingssubsidies.

Artikel 12

§ 1. De Vlaamse regering kan een jaarlijkse werkingssubsidie toekennen aan een overkoepelend samenwerkingsverband dat een gespecialiseerde landelijk relevante expertise heeft ontwikkeld voor één of meerdere basisfuncties van de museumwerking en een pilootfunctie vervult voor het cultureel-erfgoedveld.

§ 2. Om in aanmerking te komen moet het samenwerkingsverband voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° een samenwerkingsverband zijn van minstens drie erkende musea dat een meerwaarde betekent voor de verschillende partners ;

2° beschikken over een publiekrechtelijke of een privaatrechtelijke rechtspersoonlijkheid zonder winstoogmerk ;

3° gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en wegens zijn activiteiten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap ;

4° een beleidsplan indienen waarin de visie, de doelstellingen en de werking van het samenwerkingsverband worden geformuleerd. Dit beleidsplan slaat op een periode van maximaal vijf jaar die loopt tot en met 31 december van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende legislatuur van het Vlaams Parlement.

Dit beleidsplan wordt halverwege geactualiseerd, als het een periode van minstens drie jaar betreft. De Vlaamse regering keurt dit beleidsplan goed, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44.

§ 3. Dit samenwerkingsverband wordt getoetst aan de volgende criteria :

1° de gespecialiseerde landelijk relevante expertise voor één of meerdere basisfuncties van de museumwerking ;

2° de pilootfunctie van het samenwerkingsverband voor het cultureel-erfgoedveld ;

3° de visie en de doelstellingen van het samenwerkingsverband ;

4° de samenwerking met andere cultureel-erfgoedactoren ;

5° de geografische reikwijdte.

§ 4. De Vlaamse regering kan na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, op basis van een gemotiveerde rangorde elk jaar beslissen om drie nieuwe overkoepelende samenwerkingsverbanden als bedoeld in § 1, te subsidiëren.

§ 5. De werkingssubsidie bedraagt ten minste 50.000 euro per jaar en bevat de financiële middelen voor de ondersteuning van het samenwerkingsverband, bedoeld in § 1.

De werkingssubsidie wordt toegekend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en kan tussentijds aangepast worden op basis van het goedgekeurd geactualiseerd beleidsplan als bedoeld in § 2, 4°.

§ 6. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de werkingssubsidies.

Artikel 13

§ 1. De Vlaamse regering kan een jaarlijkse werkingssubsidie toekennen aan een overkoepelend samenwerkingsverband van minstens drie erkende musea waarvan de collecties thematisch bij elkaar aansluiten en dat een gespecialiseerde relevante expertise heeft ontwikkeld, die bijdraagt tot de internationale positionering en profilering van de betrokken musea.

§ 2. Om in aanmerking te komen, moet het samenwerkingsverband voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° een samenwerkingsverband zijn van minstens drie erkende musea dat een meerwaarde betekent voor de verschillende partners ;*
- 2° beschikken over een publiekrechtelijke of een privaatrechtelijke rechtspersoonlijkheid zonder winstoogmerk ;*
- 3° gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en wegens zijn activiteiten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap ;*
- 4° een beleidsplan indienen waarin de visie, de doelstellingen en de werking van het samenwerkingsverband worden geformuleerd, in het bijzonder met het oog op de internationale positionering en profilering. Dit beleidsplan slaat op een periode van maximaal vijf jaar die loopt tot en met 31 december van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende legislatuur van het Vlaams Parlement.*

Dit beleidsplan wordt halverwege geactualiseerd, als het een periode van minstens drie jaar betreft. De Vlaamse regering keurt dit beleidsplan goed, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44.

Een erkend museum kan slechts deel uitmaken van één overkoepelend samenwerkingsverband als bedoeld in § 1.

§ 3. Dit samenwerkingsverband wordt getoetst aan de volgende criteria :

- 1° het internationale belang van de gezamenlijke collecties cultureel erfgoed ;*
- 2° de gespecialiseerde internationaal relevante expertise voor het geheel of voor deelgebieden van de werking van het samenwerkingsverband ;*
- 3° de visie en de doelstellingen van het samenwerkingsverband ;*
- 4° de samenwerking met andere cultureel-erfgoedactoren ;*
- 5° de verantwoordelijkheid voor het cultureel-erfgoedveld ;*
- 6° de internationale positionering en profilering.*

§ 4. De Vlaamse regering kan na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, op basis van een gemotiveerde rangorde elk jaar beslissen om één nieuw overkoepelend samenwerkingsverband als bedoeld in § 1, te subsidiëren.

§ 5. De werkingssubsidie bedraagt ten minste 125.000 euro per jaar en bevat de financiële middelen voor de ondersteuning van het samenwerkingsverband als bedoeld in § 1.

De werkingssubsidie wordt toegekend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en kan tussentijds aangepast worden op basis van het goedgekeurd geactualiseerd beleidsplan als bedoeld in § 2, 4°.

§ 6. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de werkingssubsidies.

Artikel 14

Eenzelfde overkoepelend samenwerkingsverband komt slechts in aanmerking voor één werkingssubsidie als bedoeld in artikel 12 en 13.

Artikel 15

§ 1. Met het oog op het oprichten van een samenwerkingsverband als bedoeld in artikel 4, § 2, artikel 12, § 1, en artikel 13, § 1, kunnen twee of meer gemeenten of twee of meer provincies zich verenigen, al dan niet samen met andere publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen. Die verenigingen zijn publiekrechtelijke rechtspersonen. Zij hebben geen handelskarakter. In afwijking van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, nemen die verenigingen de rechtsvorm aan van een vereniging zonder winstoogmerk. De wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen is op die verenigingen van toepassing voor zover de statuten er niet van afwijken wegens de bijzondere aard van de vereniging. In geen geval mogen de verenigingen nijverheids- of handelszaken drijven of trachten een stofelijk voordeel aan hun leden te verschaffen.

§ 2. De Vlaamse regering wordt gemachtigd om, met betrekking tot de erkende musea beheerd door de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld in artikel 8, § 1, mee te werken aan de oprichting van een overkoepelend samenwerkingsverband als bedoeld in artikel 12, § 1, en artikel 13, § 1, of om erin deel te nemen.

De Vlaamse regering kan statutair personeel dat verbonden is aan de musea, bedoeld in het eerste lid, ter beschikking stellen van het overkoepelende samenwerkingsverband, bedoeld in het eerste lid, overeenkomstig artikel XI 53 en volgende van het besluit van de Vlaamse regering van 15 juli 2002 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel, voorzover de betrokken personeelsleden hiermee instemmen.

Het overkoepelend samenwerkingsverband, bedoeld in het eerste lid, kan contractueel personeel van de Vlaamse Gemeenschap dat verbonden is aan de musea, bedoeld in het eerste lid, overnemen.

Artikel 16

§ 1. De Vlaamse regering kan, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, een projectsubsidie toekennen aan een erkend museum voor initiatieven ter versterking van de basisfuncties van de museumwerking, bedoeld in artikel 4, § 1.

Daartoe voorziet de Vlaamse regering jaarlijks in een krediet van ten minste 1.300.000 euro.

De Vlaamse regering kan voorrang geven aan de ondersteuning van een van de basisfuncties, op basis van de beleidsprioriteiten zoals gesteld in de Beleidsnota Cultuur.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de projectsubsidies.

HOOFDSTUK II

Erfgoedconvenants

AFDELING 1

Erfgoedconvenants met gemeenten of samenwerkingsverbanden van omliggende gemeenten

Artikel 17

§ 1. Een erfgoedconvenant is een overeenkomst met resultaatsverbintenis tussen de Vlaamse Gemeenschap en een gemeente of een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten als bedoeld in § 2, met het oog op de uitbouw van een duurzaam en integraal beleid met betrekking tot het cultureel erfgoed op lokaal niveau.

§ 2. De Vlaamse regering kan een erfgoedconvenant sluiten met :

1° een gemeente met meer dan 20.000 inwoners ;

2° een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten met rechtspersoonlijkheid als bedoeld in het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, waarvan het totale inwonersaantal minstens 20.000 bedraagt.

§ 3. Een gemeente kan slechts deel uitmaken van één samenwerkingsverband als bedoeld in § 2, 2°.

Artikel 18

§ 1. Een gemeente of een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten als bedoeld in artikel 17, § 2, 2°, kan een aanvraag indienen om een eerste erfgoedconvenant met de Vlaamse regering te sluiten.

§ 2. De aanvraag omvat een ‘intentienota erfgoedconvenant’ met :

1° een omgevingsanalyse die aansluit bij het gemeentelijke cultuurbeleidsplan van de betrokken gemeente(n) waarin de erfgoedactoren, het aanwezige cultureel erfgoed en de culturele en maatschappelijke verantwoordelijkheid ten opzichte van het cultureel erfgoed in de omgeving beschreven worden ;

2° de visie op en de doelstellingen van het cultureel-erfgoedbeleid in de betrokken gemeente(n) en, in voorkomend geval, de meerwaarde voor het samenwerkingsverband ;

3° de situering en planning van de werking van een erfgoedcel, die binnen het kader van het erfgoedconvenant de reeds aanwezige expertise coördineert en via ontsluiting van cultureel erfgoed een ruim maatschappelijk draagvlak voor het cultureel erfgoed realiseert ;

4° de effecten die men wil bereiken en de middelen die hiervoor worden ingezet.

§ 3. De aanvraag wordt getoetst aan de volgende criteria :

1° het belang van het aanwezige cultureel erfgoed en de erfgoedactoren in de betrokken gemeente(n) ;

2° de visie op en de doelstellingen van een geïntegreerd cultureel-erfgoedbeleid ;

3° de regionale spreiding voor Vlaanderen van de erfgoedconvenants ;

4° de inbreng van middelen door de gemeente of het samenwerkingsverband van omliggende gemeenten.

§ 4. De Vlaamse regering beslist elk jaar, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in

artikel 44, op basis van een gemotiveerde rangorde, met welke gemeente of samenwerkingsverband van omliggende gemeenten een erfgoedconvenant wordt gesloten.

De Vlaamse regering kan elk jaar beslissen het aantal erfgoedconvenants te vermeerderen met drie.

§ 5. Een eerste erfgoedconvenant wordt gesloten, na onderhandeling, voor een periode van maximaal zes jaar, die loopt van 1 januari van het jaar volgend op de beslissing tot en met 31 december van het tweede jaar van een volgende gemeentelijke beleidsperiode.

§ 6. Bij de aanvang van elke nieuwe convenantperiode van zes jaar blijft het aantal erfgoedconvenants van het voorgaande jaar behouden, eventueel vermeerderd met drie erfgoedconvenants, overeenkomstig § 4, tweede lid.

Artikel 19

§ 1. De gemeente of het samenwerkingsverband van omliggende gemeenten, waarmee een erfgoedconvenant werd gesloten als bedoeld in artikel 18, § 4, dient tijdens het eerste jaar van het eerste erfgoedconvenant een beleidsplan in waarin de visie, de doelstellingen en de uitvoering van het erfgoedconvenant worden geformuleerd.

Dit beleidsplan, het gemeentelijke cultuurbeleidsplan en, in voorkomend geval, de beleidsplannen van musea en archiefinstellingen, moeten op elkaar afgestemd zijn.

Het beleidsplan slaat op een periode van maximaal zes jaar die uiterlijk loopt tot en met 31 december van het tweede jaar van een volgende gemeentelijke beleidsperiode.

§ 2. Dit beleidsplan wordt halverwege geactualiseerd, als het een periode van minstens drie jaar betreft.

§ 3. De Vlaamse regering keurt het beleidsplan of het geactualiseerde beleidsplan goed, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44.

Artikel 20

§ 1. De Vlaamse regering kan, na een eerste erfgoedconvenant, opeenvolgende erfgoedconvenants slui-

ten met een gemeente of een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten met rechtspersoonlijkheid, voor telkens een periode van zes jaar, na onderhandeling, op basis van een nieuw beleidsplan.

Het beleidsplan slaat op een periode van zes jaar die loopt van 1 januari van het derde jaar van een gemeentelijke beleidsperiode tot en met 31 december van het tweede jaar van een volgende gemeentelijke beleidsperiode.

Dit beleidsplan, het gemeentelijke cultuurbeleidsplan en, in voorkomend geval, de beleidsplannen van musea en archiefinstellingen, moeten op elkaar afgestemd zijn.

§ 2. Dit beleidsplan wordt geactualiseerd halverwege de periode van het beleidsplan.

§ 3. De Vlaamse regering keurt het beleidsplan of het geactualiseerde beleidsplan goed, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44.

Artikel 21

§ 1. De Vlaamse regering voorziet voor de uitvoering van het erfgoedconvenant in een werkingssubsidie die de financiële middelen voor de ondersteuning van de werking van de erfgoedcel, bedoeld in artikel 18, § 2, 3°, bevat en :

- 1° 100.000 euro per jaar bedraagt voor een gemeente met meer dan 20.000 en hoogstens 35.000 inwoners of voor een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten met rechtspersoonlijkheid, waarvan het totale inwonersaantal meer dan 20.000 en hoogstens 35.000 bedraagt ;*
- 2° ten minste 200.000 euro per jaar bedraagt voor een gemeente met meer dan 35.000 en hoogstens 100.000 inwoners of voor een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten met rechtspersoonlijkheid, waarvan het totale inwonersaantal meer dan 35.000 en hoogstens 100.000 bedraagt ;*
- 3° ten minste 300.000 euro per jaar bedraagt voor een gemeente met meer dan 100.000 inwoners of voor een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten met rechtspersoonlijkheid, waarvan het totale inwonersaantal meer dan 100.000 bedraagt.*

§ 2. De werkingssubsidie wordt toegekend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en kan tussentijds aangepast worden op basis van het goedgekeurd geactualiseerd beleidsplan als bedoeld in artikel 19, § 3, en artikel 20, § 3.

Artikel 22

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de aanvraag en de procedure voor het sluiten van een erfgoedconvenant en de evaluatie van het convenant.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de opmaak van het beleidsplan en de procedure tot goedkeuring van het beleidsplan.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, toekenning, het toezicht en de evaluatie van de werkingssubsidies.

AFDELING 2

Erfgoedconvenant met de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Artikel 23

§ 1. De Vlaamse regering kan met de Vlaamse Gemeenschapscommissie opeenvolgende erfgoedconvenants sluiten met het oog op de uitbouw van een duurzaam en integraal beleid met betrekking tot het cultureel erfgoed in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

§ 2. Het erfgoedconvenant met de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt gesloten, na onderhandeling, telkens voor een periode van vijf jaar, op basis van een beleidsplan waarin de visie, de doelstellingen en de uitvoering van het erfgoedconvenant worden geformuleerd.

Dit beleidsplan en het cultuurbeleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie moeten op elkaar afgestemd zijn.

Het beleidsplan slaat op een periode van vijf jaar, die loopt van 1 januari van het derde volledige kalenderjaar van een legislatuur van het Vlaams Parlement tot en met 31 december van het tweede volledi-

ge kalenderjaar van een volgende legislatuur van het Vlaams Parlement.

§ 3. Het beleidsplan wordt geactualiseerd halverwege de periode van het beleidsplan.

§ 4. De Vlaamse regering keurt het beleidsplan of het geactualiseerde beleidsplan goed, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44.

Artikel 24

§ 1. De Vlaamse regering voorziet voor de uitvoering van het erfgoedconvenant met de Vlaamse Gemeenschapscommissie in een werkingssubsidie die de financiële middelen voor de ondersteuning van de werking van de erfgoedcel bevat en ten minste 245.000 euro per jaar bedraagt.

§ 2. De werkingssubsidie wordt toegekend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en kan tussentijds aangepast worden op basis van het goedgekeurd geactualiseerd beleidsplan, bedoeld in artikel 23, § 4.

Artikel 25

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de aanvraag en de procedure voor het sluiten van het erfgoedconvenant en de evaluatie van het convenant.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de opmaak van het beleidsplan en de procedure tot goedkeuring van het beleidsplan.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, toekenning, het toezicht en de evaluatie van de werkingssubsidie.

HOOFDSTUK III

Cultureel-erfgoedpublicaties

Artikel 26

§ 1. De Vlaamse regering kan, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel

44, ongeacht de drager, een subsidie toekennen aan de uitgever die voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 27, § 1, voor :

1° een periodieke cultureel-erfgoedpublicatie, die minstens tweemaal per kalenderjaar verschijnt in eenzelfde reeks ;

2° een niet-periodieke of éénmalige cultureel-erfgoedpublicatie.

Daartoe voorziet de Vlaamse regering jaarlijks in een krediet van ten minste 100.000 euro.

§ 2. De subsidies, bedoeld in § 1, 1°, kunnen om de vier jaar toegekend worden in de vorm van een vierjarige werkingssubsidie.

De subsidies, bedoeld in § 1, 1°, kunnen om de twee jaar toegekend worden in de vorm van een tweejarige werkingssubsidie.

De Vlaamse regering kan een tweejarige subsidie toekennen aan publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen die een vierjarige subsidiëring aanvragen.

§ 3. De subsidies voor niet-periodieke publicaties, bedoeld in § 1, 2°, zijn projectsubsidies.

Artikel 27

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, bedoeld in artikel 26, § 1, moet de uitgever van een publicatie voldoen aan volgende voorwaarden :

1° gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. In het geval van een niet-periodieke publicatie kan hiervan worden afgeweken voor een natuurlijke persoon, als het belang van de publicatie voor het cultureel-erfgoedveld in Vlaanderen kan aangetoond worden ;

2° beschikken over rechtspersoonlijkheid. In het geval van een niet-periodieke publicatie kan de uitgever een natuurlijke persoon zijn ;

3° voldoende expertise kunnen voorleggen met betrekking tot het uitgeven en distribueren van publicaties, of kunnen aantonen dat hij daarop afdoende een beroep kan doen.

§ 2. *Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, bedoeld in artikel 26, § 1, moet de publicatie voldoen aan de volgende criteria :*

- 1° *een inhoudelijke relevantie hebben voor het cultureel-erfgoedveld in Vlaanderen ;*
- 2° *een bovenregionale reikwijdte en eventueel een internationale reikwijdte kunnen aantonen ;*
- 3° *een degelijke kwaliteit bieden, zowel naar inhoud en taal als naar vormgeving ;*
- 4° *voldoende publieksgerichtheid, distributie en communicatie beogen ;*
- 5° *een gedegen zakelijk beheer en financiële onderbouw waarborgen.*

Naast de criteria, genoemd in het eerste lid, kan de Vlaamse regering aanvullende criteria bepalen in functie van de door haar geformuleerde prioriteiten.

De adviescommissie, bedoeld in artikel 43, adviseert de Vlaamse regering bij het bepalen van aanvullende criteria met betrekking tot de inhoudelijke kwaliteit van de gesubsidieerde activiteit. Ze kan zelf ook aanvullende inhoudelijke criteria ter goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse regering.

De lijst van aanvullende criteria moet, uiterlijk drie maanden voor de aanvraag tot subsidiëring moet worden ingediend, kenbaar gemaakt worden. Als dit niet is gebeurd, gelden de aanvullende criteria die het laatst van toepassing zijn.

§ 3. *De volgende publicaties komen niet in aanmerking voor subsidiëring als bedoeld in artikel 26, § 1 :*

- 1° *publicaties die gesubsidieerd kunnen worden op basis van een ander decreet ;*
- 2° *wetenschappelijke publicaties en inventarissen ;*
- 3° *periodieke publicaties van publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen die gesubsidieerd worden op grond van titel II, hoofdstuk I en II.*

Artikel 28

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de subsidies.

HOOFDSTUK IV

Projecten cultureel erfgoed

AFDELING 1

Cultuurhistorische tentoonstellingen

Artikel 29

De Vlaamse regering kan, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, een projectsubsidie toekennen aan een publiekrechtelijke of een privaatrechtelijke rechtspersoon zonder winstgevend doel voor de productie van een cultuurhistorische tentoonstelling met het oog op de ontsluiting van het cultureel erfgoed.

Daartoe voorziet de Vlaamse regering jaarlijks in een krediet van ten minste 400.000 euro.

Artikel 30

Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, wordt het project getoetst aan de volgende criteria :

- 1° *de relevantie van het thema voor de cultuurschiedenis ;*
- 2° *de ontsluiting van de resultaten van wetenschappelijk cultuurhistorisch onderzoek ;*
- 3° *het publieksgericht concept van de tentoonstelling ;*
- 4° *het bovenregionale belang ;*
- 5° *de samenwerking met andere culturele actoren in binnen- en buitenland ;*
- 6° *de voorbeeldwerking op het vlak van ontsluiting van cultureel erfgoed ;*
- 7° *de geografische reikwijdte.*

Projecten die gesubsidieerd worden met toepassing van andere decreten, komen niet in aanmerking voor subsidiëring als bedoeld in artikel 29, § 1.

Artikel 31

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de projectsubsidies.

*AFDELING 2**Ontwikkelingsgerichte projecten cultureel erfgoed**Artikel 32*

De Vlaamse regering kan, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, een projectsubsidie toekennen aan een publiekrechtelijke of een privaatrechtelijke rechtspersoon zonder winstgevend doel voor een ontwikkelingsgericht project met het oog op de zorg voor en de ontsluiting van het cultureel erfgoed.

Daartoe voorziet de Vlaamse regering jaarlijks in een krediet van ten minste 1.500.000 euro.

Artikel 33

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, wordt het project getoetst aan de volgende criteria :

- 1° de voorbeeldwerking ;*
- 2° de samenwerking met andere culturele actoren ;*
- 3° een duidelijk omschreven doelgroep ;*
- 4° het bovenlokale belang.*

§ 2. De Vlaamse regering kan beleidsprioriteiten stellen op basis van de Beleidsnota Cultuur.

§ 3. De volgende projecten komen niet in aanmerking voor subsidiëring als bedoeld in artikel 32, eerste lid :

- 1° projecten die gesubsidieerd worden met toepassing van andere decreten ;*
- 2° projecten die gesubsidieerd worden op grond van titel II, hoofdstukken I, II en V.*

Artikel 34

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de projectsubsidies.

*AFDELING 3**Internationale projecten**Artikel 35*

De Vlaamse regering kan, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, een projectsubsidie toekennen aan een publiekrechtelijke of een privaatrechtelijke rechtspersoon zonder winstgevend doel voor een internationaal project met betrekking tot het cultureel erfgoed.

Daartoe voorziet de Vlaamse regering jaarlijks in een krediet van ten minste 200.000 euro.

Artikel 36

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, wordt het project getoetst aan de volgende criteria :

- 1° de bevordering van de internationale samenwerking, uitwisseling en expertise ;*
- 2° het internationale belang van het project of van de partners binnen hun werkterrein ;*
- 3° de inhoudelijke kwaliteit van het project ;*
- 4° de samenwerking met andere culturele actoren in binnen- en buitenland ;*
- 5° de geografische spreiding.*

§ 2. In aanvulling op de criteria, genoemd in § 1, kan de Vlaamse regering prioritaire landen of regio's bepalen.

§ 3. Projecten die gesubsidieerd worden op grond van de bepalingen in andere hoofdstukken of afdelingen van dit decreet of met toepassing van andere decreten, komen niet in aanmerking voor subsidiëring als bedoeld in artikel 35, eerste lid.

Artikel 37

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de projectsubsidies.

HOOFDSTUK V

Het steunpunt voor de musea, de archiefinstellingen, de bewaarbibliotheken, de documentatiecentra en de erfgoedconvenantswerking

Artikel 38

§ 1. Het steunpunt heeft als doel de musea, de archiefinstellingen, de bewaarbibliotheken, de documentatiecentra en de erfgoedconvenantswerking te ondersteunen en de ontwikkeling van het cultureel-erfgoedveld te coördineren en te stimuleren, met het oog op het zichtbaar maken van het cultureel erfgoed.

§ 2. Het steunpunt zal deze doelstelling realiseren door middel van zijn kerntaken :

- 1° praktijkondersteuning : coördineren, informeren, adviseren en begeleiden met het oog op deskundigheidsbevordering ;*
- 2° praktijkontwikkeling : coördineren, initiëren en ontwikkelen van visie en methodieken in en ten gunste van het cultureel-erfgoedveld ;*
- 3° beeldvorming en communicatie : organiseren en coördineren van initiatieven die de kennis over en de omgang met het cultureel erfgoed bevorderen.*

Artikel 39

De Vlaamse regering erkent en subsidieert de vereniging zonder winstgevend doel Culturele Biografie Vlaanderen als steunpunt voor de musea, de archiefinstellingen, de bewaarbibliotheken, de documentatiecentra en de erfgoedconvenantswerking, hierna het steunpunt te noemen.

Het steunpunt realiseert zijn kerntaken in samenwerking met andere steunpunten, inzonderheid met

het Vlaams Centrum voor Volkscultuur VZW, en binnen een netwerk van andere erfgoedactoren.

De Vlaamse regering kan aan het steunpunt aanvullende taken toewijzen.

Artikel 40

§ 1. De Vlaamse regering sluit met het steunpunt een beheersovereenkomst die betrekking heeft op :

- 1° de invulling van de kerntaken ;*
- 2° de samenwerking met andere steunpunten ;*
- 3° de evaluatie en het toezicht van de beheersovereenkomst.*

Deze beheersovereenkomst slaat op een periode van vijf jaar, die loopt van 1 januari van het tweede volledige kalenderjaar van een legislatuur van het Vlaams Parlement tot en met 31 december van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende legislatuur van het Vlaams Parlement.

§ 2. Aanvullende taken als bedoeld in artikel 39, derde lid, zijn onderwerp van een afzonderlijke overeenkomst.

Artikel 41

§ 1. Het steunpunt concretiseert de beheersovereenkomst in een beleidsplan waarin de visie, de doelstellingen en de werking van het steunpunt worden geformuleerd.

Het beleidsplan slaat op de periode waarop de beheersovereenkomst betrekking heeft, met een tussentijdse actualisering halverwege de periode van het beleidsplan.

De Vlaamse regering keurt het beleidsplan en het geactualiseerde beleidsplan goed.

§ 2. De procedure voor het indienen van het beleidsplan, de voorwaarden waaraan het plan moet voldoen en de wijze waarop de evaluatie zal worden georganiseerd, worden opgenomen in de beheersovereenkomst.

Artikel 42

§ 1. De Vlaamse regering voorziet in een werkings-subsidie die de financiële middelen voor de ondersteuning van de uitoefening van de kerntaken van het steunpunt bevat en ten minste 800.000 euro per jaar bedraagt.

De werkingssubsidie wordt toegekend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en kan tussentijds aangepast worden in het derde jaar van deze periode.

§ 2. De procedure voor het aanvragen en het toezicht op de aanwending van de werkingssubsidie worden opgenomen in de beheersovereenkomst.

TITEL III

Organisatie van de advisering

Artikel 43

§ 1. De Vlaamse regering richt een adviescommissie op voor de kwaliteitsbeoordeling inzake het beleidsveld cultureel erfgoed.

§ 2. De kerntaken van de adviescommissie zijn :

1° waken over een kwaliteitsvolle organisatie van de interne werking van de beoordelingscommissies en daartoe de visie, de methodiek en de evaluatie van de kwaliteitsbeoordeling ontwikkelen ;

2° formuleren van beleidsgericht advies op basis van de kwaliteitsbeoordeling in de beoordelingscommissies van het beleidsveld ;

3° kwaliteitsbeoordeling van transversale dossiers voorzover die niet worden behandeld door een beoordelingscommissie.

§ 3. De leden van de adviescommissie hebben een totaalvisie op het beleidsveld. De adviescommissie wordt samengesteld uit deskundigen uit de verschillende onderdelen van het beleidsveld.

De leden van de beoordelingscommissies kunnen lid zijn van de adviescommissie.

Artikel 44

§ 1. De Vlaamse regering richt beoordelingscommissies op voor het kwalitatieve, inhoudelijke advies over erkennings- en subsidieaanvragen als bedoeld in titel III, hoofdstuk II en hoofdstuk III van het archiefdecreet en als bedoeld in titel II van dit decreet, met uitzondering van de erkenning en subsidiëring van het steunpunt, bedoeld in hoofdstuk V. Deze beoordelingscommissies worden samengesteld voor onderdelen van het beleidsveld cultureel erfgoed of voor transversale beleidsaspecten.

§ 2. Voor de beoordeling van de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld in artikel 7 en 8, kan de Vlaamse regering afzonderlijke beoordelingscommissies oprichten. Deze commissies worden samengesteld uit drie leden van de betrokken reguliere beoordelingscommissie en drie buitenlandse experts. De voorzitter van de adviescommissie is tevens de voorzitter van deze afzonderlijke beoordelingscommissies.

§ 3. De leden van de beoordelingscommissies worden aangesteld omwille van hun expertise over of betrokkenheid bij het te beoordelen onderdeel van het beleidsveld. De beoordelingscommissies worden op evenwichtige wijze samengesteld uit leden die de verschillende aspecten van het te beoordelen onderdeel van het beleidsveld vertegenwoordigen.

Artikel 45

Het lidmaatschap van een adviescommissie of een beoordelingscommissie is onverenigbaar met een mandaat in het Europees Parlement, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat, het Vlaams Parlement en de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, met het ambt van minister, staatssecretaris en hun kabinetsleden, met het ambt van personeelslid in dienst van de Vlaamse Gemeenschap of instellingen van de Vlaamse overheid die in het kader van zijn functie betrokken is bij de uitvoering van dit decreet, met het ambt van personeelslid van het Vlaams Parlement, en van personeelsleden en leden van de raad van bestuur van steunpunten en belangenbehartigers uit de betreffende sector. Zij kunnen wel op uitnodiging van het betreffende orgaan met raadgevende stem deelnemen aan haar vergaderingen.

Artikel 46

§ 1. Elk jaar leggen de beoordelingscommissies en de adviescommissie een verslag met de evaluatie van hun werking voor aan de Vlaamse regering.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de algemene procedure voor de beoordeling van dossiers.

§ 3. De Vlaamse regering voorziet, binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten, in een bedrag waarmee de werkzaamheden van de adviescommissie en de beoordelingscommissies kunnen worden vergoed.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de samenstelling, de aanstelling en het ontslag van de leden, alsook de vergoeding.

*TITEL IV**Algemene bepalingen over subsidiëring**Artikel 47*

De in dit decreet voorziene werkings- en projectsubsidies worden toegekend binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten.

Artikel 48

§ 1. De in dit decreet voorziene werkings- en projectsubsidies worden in de vorm van voorschotten beschikbaar gesteld. De Vlaamse regering bepaalt hoe de voorschotten berekend en uitbetaald kunnen worden.

§ 2. Onverminderd artikel 41 en artikel 50 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, worden voorschotten ten belope van maximum 90 procent van de toegekende subsidies, vrijgesteld van het voorafgaand visum van het Rekenhof.

Artikel 49

De subsidiebedragen, vermeld in artikel 11, § 1, artikel 12, § 5, artikel 13, § 5, artikel 21, § 1, artikel 24, § 1, artikel 26, § 1, 1°, en artikel 42, § 1, worden jaarlijks gekoppeld aan het prijsindexcijfer dat berekend

en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van het concurrentievermogen.

Artikel 50

§ 1. In afwijking van artikel 55, § 2, van het decreet van [...] houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies en de controle door het Rekenhof, kan een publiekrechtelijke rechtspersoon of een privaatrechtelijke rechtspersoon die werkingssubsidies ontvangt als bedoeld in artikel 11, § 1, artikel 12, § 5, artikel 13, § 5, artikel 21, § 1, artikel 24, § 1, en artikel 42, § 1, gedurende de beleidsperiode onbepaald een reserve aanleggen met eigen inkomsten en subsidies. Die reserve moet voldoen aan de geldende boekhoudkundige regels en moet aangewend worden voor de realisatie van het erfgoedconvenant, bedoeld in artikel 17 en artikel 23, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 10, artikel 12, artikel 13 en artikel 41.

§ 2. Als de publiekrechtelijke rechtspersoon of de privaatrechtelijke rechtspersoon op het einde van de beleidsperiode nog beschikt over een reserve, aangelegd overeenkomstig § 1, kan die reserve overgedragen worden naar een volgende beleidsperiode op voorwaarde dat deze reserve niet meer bedraagt dan tien percent van de gemiddelde jaarlijkse personeels- en werkingskosten, berekend over de voorbije beleidsperiode. De personeels- en werkingskosten omvatten alle kosten die betrekking hebben op de uitvoering en de realisatie van het erfgoedconvenant, bedoeld in artikel 17 en artikel 23, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 10, artikel 12, artikel 13 en artikel 41, en die in de voorbije beleidsperiode tot stand zijn gekomen. Bij de berekening van de overdraagbare reserve wordt geen rekening gehouden met éénmalige uitzonderlijke inkomsten. De Vlaamse regering bepaalt de éénmalige uitzonderlijke inkomsten die in aanmerking komen.

De Vlaamse regering kan een afwijking toestaan van het in het eerste lid bepaalde percentage op voorwaarde dat de publiekrechtelijke rechtspersoon of de privaatrechtelijke rechtspersoon daartoe een gemotiveerd bestedingsplan voorlegt.

De overgedragen reserve, bedoeld in het eerste lid, moet aangewend worden voor de realisatie van het erfgoedconvenant, bedoeld in artikel 17 en artikel 23, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 10, artikel 12, artikel 13 en artikel 41.

§ 3. Als bij de afrekening van het laatste werkingsjaar van de beleidsperiode, bedoeld in § 1, de resterende reserve, bedoeld in § 2, eerste lid, meer bedraagt dan hetgeen bepaald werd in § 2, dan moet het teveel ingehouden worden van het nog uit te keren saldo van de werkingssubsidie, toegekend aan de publiekrechtelijke rechtspersoon of de privaatrechtelijke rechtspersoon, en moet het eventueel daarna nog resterende bedrag door de publiekrechtelijke rechtspersoon of de privaatrechtelijke rechtspersoon, teruggestort worden aan de Vlaamse Gemeenschap tot een maximum van de door de Vlaamse Gemeenschap toegekende werkingssubsidies in het laatste jaar van de beleidsperiode.

Als aan een publiekrechtelijke rechtspersoon of een privaatrechtelijke rechtspersoon, bedoeld in § 1, na afloop van de beleidsperiode waarop het erfgoedconvenant, bedoeld in artikel 17 en artikel 23, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 10, artikel 12, artikel 13 en artikel 41, betrekking heeft, geen werkingssubsidies meer worden verleend, dan is de publiekrechtelijke rechtspersoon of de privaatrechtelijke rechtspersoon verplicht een bestedingsplan voor de aangelegde reserve, aangelegd overeenkomstig § 1, in te dienen bij de door de Vlaamse regering aangewezen dienst. De reserve moet in voorkomend geval prioritair aangewend worden voor het voldoen van de arbeidsrechtelijke verplichtingen.

TITEL V

Slotbepalingen

HOOFDSTUK I

Wijzigingsbepalingen

Artikel 51

§ 1. In artikel 10 van het archiefdecreet worden § 6 en § 7 vervangen door wat volgt :

“§ 6. De Vlaamse regering stelt de subsidie vast, op voorstel van de administratie en rekening houdend met de kwaliteitsbeoordeling van de beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44 van het Erfgoeddecreet.

§ 7. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de aanvraag en de procedure tot toekenning van de subsidies.”.

§ 2. In artikel 14 van het archiefdecreet wordt § 2 vervangen door wat volgt :

“§ 2. De Vlaamse regering stelt de subsidie vast, op voorstel van de administratie en rekening houdend met de kwaliteitsbeoordeling van de beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44 van het Erfgoeddecreet.”.

§ 3. Artikel 15 van het archiefdecreet wordt vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de aanvraag en de procedure tot toekenning van de subsidies.”.

HOOFDSTUK II

Opheffingsbepalingen

Artikel 52

Het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea wordt opgeheven.

Artikel 53

Artikel 10 van het decreet van 19 december 1997 houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden, wordt opgeheven.

Artikel 54

Artikel 10, § 5, 14, § 1, 16 en 17, van het archiefdecreet worden opgeheven.

HOOFDSTUK III

Overgangsbepalingen

Artikel 55

In afwijking van artikel 5 blijven de musea, erkend op 31 december 2004 in toepassing van het decreet

van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea, erkend als museum op basis van artikel 4.

Deze musea blijven, tot 31 december 2005, ingedeeld en gesubsidieerd in toepassing van artikel 5 en artikel 6, eerste lid en tweede lid, 2° en 3°, van het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea.

Voor de toepassing van artikel 11, in afwijking van artikel 10, worden de op 31 december 2005, volgens het eerste lid erkende musea, in toepassing van het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea, gelijkgesteld met de indeling als bedoeld in artikel 9, tot en met 31 december 2008.

De in voorgaand lid bedoelde musea moeten een volgend beleidsplan als bedoeld in artikel 10, indienen in 2008.

Artikel 56

§ 1. In afwijking van artikel 18, § 4, wordt met Antwerpen, Gent, Brugge, Leuven, Mechelen, Tongeren, Ieper en Kortrijk, een erfgoedconvenant gesloten voor de periode die loopt van 1 januari 2005 tot en met 31 december 2008.

§ 2. In afwijking van artikel 20, § 1, wordt door de in § 1 vermelde gemeenten, een beleidsplan ingediend voor de periode die loopt van 1 januari 2005 tot en met 31 december 2008.

§ 3. In afwijking van artikel 21, § 1, behouden Antwerpen, Gent en Tongeren, tot en met 2008, een minimum werkingssubsidie van respectievelijk 500.000 euro, 400.000 euro en 200.000 euro per jaar.

§ 4. In afwijking van artikel 23, § 2, wordt met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, een erfgoedconvenant gesloten voor de periode die loopt van 1 januari 2005 tot en met 31 december 2006, op basis van een beleidsplan voor die periode.

Artikel 57

In afwijking van artikel 40, § 1, sluit de Vlaamse regering een eerste beheersovereenkomst met het steunpunt voor een periode die loopt tot en met 31 december 2005.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 58

Dit decreet wordt aangehaald als : *Erfgoeddecreet*.

Artikel 59

Artikel 4 tot en met 8, artikel 16, artikel 21, artikel 24, artikel 26 tot en met 37 en artikel 52, treden in werking op 1 januari 2005.

Artikel 9 tot en met 14 treden in werking op 1 januari 2006.”.

– Verantwoording van amendement nr. 1

Tijdens de bespreking in de vergadering van de Commissie Cultuur van donderdag 25 maart 2003, werd voor de duidelijkheid en de overzichtelijkheid gekozen om alle wijzigingen in de oorspronkelijke tekst van het ontwerp van decreet houdende de organisatie en subsidiëring van het cultureel erfgoedbeleid, te groeperen in één amendement, waarbij de volledige tekst van het ontwerp wordt vervangen, dus met inbegrip van de ongewijzigde bepalingen.

Een aantal wijzigingen zijn enkel van wetgevings-technische of taalkundige aard. Hierna worden de inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van de oorspronkelijk ingediende tekst aangeduid en toegevoegd :

Artikel 1 : toevoegen gewestaangelegenheid in functie van artikelen 4, 12 en 13 van het hoofdstuk musea, met het oog op samenwerkingsverbanden van publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen zonder winstgevend doel.

Artikel 2 : 5° Het archiefdecreet wordt gedefinieerd.

6° Het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking wordt gedefinieerd.

9° Een definitie van de organisatievorm steunpunt wordt toegevoegd.

10° Een instelling van de Vlaamse Gemeenschap wordt gedefinieerd.

Deze definitie wordt toegevoegd ter verduidelijking van artikelen 7 en 8 van dit amendement.

Met instellingen van de Vlaamse Gemeenschap worden in dit ontwerp om te beginnen de instellingen bedoeld die door de Vlaamse regering in haar vergadering van vrijdag 18 juli 2003, punt 25, via een regeringsbeslissing tot grote Vlaamse culturele instelling werden aangewezen (VR/PV/2003/32), met name het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen (KMSKA) en het Museum voor Hedendaagse Kunst Antwerpen VZW (MuHKA).

Het KMSKA wordt beheerd door de Vlaamse Gemeenschap en is momenteel een 'Dienst met Afzonderlijk Beheer' van de Vlaamse Gemeenschap. Binnen de reorganisatie van Beter Bestuurlijk Beleid kan het als een Extern Verzelfstandigd Agentschap een afzonderlijke rechtspersoonlijkheid krijgen.

Het MuHKA werd opgericht door de Vlaamse Gemeenschap, die tevens eigenaar is van het gebouw en de collectie, en die via een nominatiusubsidie in de begroting instaat voor de werking. De Vlaamse regering heeft bij de oprichting voor een VZW-structuur gekozen.

Tenslotte is er nog een museale erfgoedinstelling die door de Vlaamse Gemeenschap beheerd wordt, met name het Kasteel van Gaasbeek, momenteel eveneens een 'Dienst met Afzonderlijk Beheer' van de Vlaamse Gemeenschap. Ook voor deze instelling geldt dat ze, gezien de legataire aanvaarding en de huidige beheerspraktijk, dient te worden gezien binnen deze definitie – zij het dat het hier niet gaat om een grote Vlaamse culturele instelling, zoals inhoudelijk bedoeld bij het opnemen van deze definitie, parallel met het Kunstendecreet.

Om het onderscheid in huidige en mogelijke toekomstige juridische structuren te vatten en tevens het beheer van Gaasbeek een decretale basis te geven, werden in artikelen 7 en 8 van dit amendement diverse mogelijke procedures voorzien.

Met deze open definitie kunnen ook eventuele toekomstige 'grote' culturele instellingen mee worden genomen in de bepalingen van artikelen 7 en 8 van dit amendement, onafhankelijk van hun juridisch statuut.

Artikel 4, § 1 : 1° en 2°. Verduidelijking van de tekst in overeenstemming met de recentste ICOM-definitie (International Council of Museums) van een museum. De woorden "verzamelen" en "col-

lectie" verduidelijken de specifieke taak en verantwoordelijkheid van een museum op het vlak van collectiebeleid (in de zin van selectie van wat verzameld wordt, al dan niet in ruil of bruikleen wordt gegeven of genomen, en wat eventueel afgestoten wordt).

9° Er wordt een negende criterium opgenomen om erkend te worden en te blijven, namelijk de vestigingsplaats van het museum.

De vestigingsplaats wordt gedefinieerd in overeenstemming met artikel 127, § 2, van de Grondwet.

Artikel 5, § 1 : Het Erfgoeddecreet voorziet in de afstemming tussen de sectorale beleidsplannen (bijv. musea), het gemeentelijke of provinciale cultuurbeleidsplan en, in voorkomend geval het beleidsplan voor de uitvoering van het erfgoedconvenant. Bijgevolg is het noodzakelijk dat men vertrekt met een goedgekeurd gemeentelijk of provinciaal cultuurbeleidsplan.

Het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid voorziet dat een nieuw gemeentelijk cultuurbeleidsplan wordt voorbereid in het eerste jaar van een volgende gemeentelijke beleidsperiode (definitie planningsjaar in uitvoeringsbesluit van 11 januari 2002). Dit decreet, noch het uitvoeringsbesluit, bepalen een concrete timing. Met het oog op continuïteit van de subsidiëring, moet een nieuw gemeentelijk cultuurbeleidsplan echter uiterlijk op 1 oktober van het eerste jaar van een volgende gemeentelijke beleidsperiode bij de administratie worden ingediend. De minister beslist over de goedkeuring van dit beleidsplan uiterlijk na drie maanden of 31 december.

Gelet op de procedure tot goedkeuring van de museale beleidsplannen en de procedure tot het sluiten van een erfgoedconvenant, is het wenselijk dat deze chronologisch na het goedgekeurde gemeentelijk cultuurbeleidsplan worden ingediend. Het gemeentelijke of het provinciale cultuurbeleidsplan (of dat van de Vlaamse Gemeenschapscommissie) fungeert immers als kapstok.

Ook gelet op de interne beslissingsprocedure binnen de gemeente of de Vlaamse Gemeenschapscommissie is het noodzakelijk dat een nieuwe gemeenteraad en college voldoende tijd krijgt zich in de materie in te werken.

Vandaar het voorstel tot een 'getrapte' kalender :

- eerste jaar van een volgende gemeentelijke legislatuur : indienen en goedkeuren van het gemeentelijk cultuurbeleidsplan ;
- tweede jaar : indienen van een volgend museumbeleidsplan en/of beleidsplan erfgoedconvenant – procedure tot goedkeuring beleidsplan en/of tot het sluiten van een volgend erfgoedconvenant ;
- derde jaar : start van een nieuwe beleidsperiode voor musea en erfgoedconvenants.

Voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie geldt eenzelfde ‘getrapt’ systeem dat afgestemd is op de legislatuur van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die een vijfjarige periode kent die samenvalt met de legislatuur van het Vlaams Parlement.

Deze timing werd ook aangepast in de overgangsbepalingen.

Dit geldt ook voor artikel 10, § 1, artikel 18, § 5, artikel 19, § 1, artikel 20, § 1, artikel 23, § 1, en artikel 24, § 1, van dit amendement.

Artikel 6 : de toevoeging stipuleert dat de Vlaamse regering het herkenningsteken van ‘erkend museum’ bepaalt.

Artikel 7 en 8 : deze artikelen bepalen dat ook de musea die door de Vlaamse regering worden aangeduid als ‘Instellingen van de Vlaamse Gemeenschap’, moeten voldoen aan de erkenningsvoorwaarden van een museum. Zij vervullen namelijk een voorbeeldfunctie in het Vlaamse museumveld.

Dit was niet bepaald in het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea wat voor onduidelijkheid zorgde over de status van de ‘Musea van de Vlaamse Gemeenschap’. Dit artikel verhelpt hieraan.

Deze instellingen worden bijgevolg gelijkgesteld met een ‘museum erkend door de Vlaamse Gemeenschap’ en ze hanteren hetzelfde herkenningsteken (zie artikel 6 van het amendement).

Op dit ogenblik betreft het :

- a) het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen, een ‘Dienst met Afzonderlijk Beheer’ van de Vlaamse Gemeenschap, en behorend tot de instellingen die door de Vlaamse regering in haar vergadering van vrijdag 18 juli 2003, punt 25, via een regeringsbeslissing tot grote Vlaamse culturele instelling werden aangewezen

- b) het Kasteel van Gaasbeek, een ‘Dienst met Afzonderlijk Beheer’ van de Vlaamse Gemeenschap ;

- c) het Museum van Hedendaagse Kunst in Antwerpen, een door de Vlaamse Gemeenschap opgerichte en nominatim gesubsidieerde VZW, met gebouw en collectie in eigendom van de Vlaamse Gemeenschap ; behorend tot de instellingen die door de Vlaamse regering in haar vergadering van vrijdag 18 juli 2003, punt 25, via een regeringsbeslissing tot grote Vlaamse culturele instelling werden aangewezen.

Het amendement is bedoeld om de tekst van dit hoofdstuk af te stemmen op een gelijkaardig hoofdstuk in het Kunstendecreet.

De procedurebepalingen worden, zoals in de rest van het decreet, gedelegeerd naar het uitvoeringsbesluit.

Artikel 10, § 1 : zie toelichting bij artikel 5, § 1, van dit amendement.

Tegelijk wordt verduidelijking gegeven bij de periode van het museale beleidsplan : maximaal zes jaar, afhankelijk van de datum van erkenning. De periode van een beleidsplan loopt van 1 januari van het derde jaar van een gemeentelijke of provinciale beleidsperiode, of van 1 januari van het jaar volgend op de erkenning, tot en met 31 december van het tweede jaar van een volgende beleidsperiode.

Artikel 11, § 1 : de werkingssubsidies die voorzien worden voor de erkende musea zijn minimale forfaitaire bedragen als ondersteuning in de werkings- en personeelskosten van de betrokken instellingen. Deze subsidies worden toegekend voor maximum zes jaar, de periode van het beleidsplan. Het decreet voorziet in de mogelijkheid van een tussentijdse actualisering.

Deze bedragen zijn, in verhouding tot de reële kost van een museum dat voldoet aan de erkenningsvoorwaarden, zéér laag. Het is de bedoeling, zoals voorzien in het huidige museumdecreet, dat deze subsidiebedragen geleidelijk kunnen groeien.

Indien men deze bedragen als vast en ‘gebetonneerd’ inschrijft in dit decreet is er geen enkele groeimogelijkheid, ook niet op middellange termijn. De vrees bestaat dat er in de toekomst problemen rijzen wegens gebrek aan financiële middelen, onder meer voor de musea. Dit betekent een bedreiging van de dynamiek van de sector.

De Vlaamse regering beslist elke beleidsperiode over de grootte van het bedrag van de werkings-subsidies, binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten.

§ 2. voorziet de mogelijkheid om het forfaitaire subsidiebedrag van een museum tussentijds te verhogen indien de budgettaire mogelijkheden zich voordoen.

Artikel 12, § 5, en artikel 13, § 5 : voor de werkings-subsidies aan overkoepelende samenwerkingsverbanden van musea (functionele en thematische koepels) moet een subsidiebedrag kunnen toegekend worden in functie van de aard van de expertisekern, de schaalgrootte en de geografische reikwijdte van de werking. Ook daar moet een gedifferentieerd subsidiebeleid de mogelijkheid tot groei inhouden.

Het verst gevorderd is de uitbouw van het samenwerkingsverband van de Kunsthistorische Musea van Antwerpen, Brugge en Gent, met name de koepel “vlaamsekunstcollectie”, het samenwerkingsverband van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen, het Museum voor Schone Kunsten te Gent en het Groeningemuseum te Brugge.

Op dit ogenblik wordt de voorbereiding van dit samenwerkingsverband projectmatig gesubsidieerd via het Museumdecreet. Daartoe werden reeds de volgende subsidiebedragen toegekend :

- 2001 : 4.000.000 BEF (99.157,41 euro) voorbereiding (fase 1) ;
- 2002 : 240.000 euro voorbereiding (fase 2) ;
- 2003 : 200.382 euro voorbereiding (fase3).

Het ontwerpdecreet voorziet op dit ogenblik een structurele werkingssubsidie van 125.000 euro. Dit is een onrealistisch laag bedrag voor de ondersteuning van de verdere uitbouw van een internationale museumwerking zoals de koepel van de kunsthistorische musea. De toekenning van de werkings-subsidie dient gerelateerd te zijn aan de schaalgrootte, de invulling van specifieke expertisefuncties en de voorzieningen volgens de specificiteit van het cultureel erfgoed dat bewaard en ontsloten wordt – en dit alles op een relevant internationaal niveau.

Zie ook toelichting bij artikel 11, § 1, van dit amendement.

Tegelijk wordt voorzien dat het subsidiebedrag tussentijds kan aangepast worden op basis van een goedgekeurd geactualiseerd beleidsplan.

Artikel 14 : expliciete verduidelijking bij het feit dat eenzelfde overkoepelend samenwerkingsverband uit de aard van de criteria slechts in aanmerking kan komen voor één werkings-subsidie, zoals bedoeld in artikel 12 en artikel 13 van dit amendement.

Artikel 15 : Dit artikel heeft tot doel de bedoeling van artikel 14 van het ontwerp, namelijk ook afwijkingen toe te laten op het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, verder te onderbouwen. Bovendien wordt ook voor een vereniging van provincies een analoge oplossing uitgewerkt. De bevoegdheid hiertoe wordt rechtstreeks geput uit artikel 162, vierde lid, van de Grondwet, dat stelt dat het decreet bepaalt “de voorwaarden waaronder en de wijze waarop verscheidene provincies of verscheidene gemeenten zich met elkaar kunnen verstaan of zich kunnen verenigen”. Aanvullend kan verwezen worden naar artikel 6, § 1, VIII, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat het Vlaamse Gewest bevoegd maakt inzake de verenigingen van provincies en van gemeenten tot nut van het algemeen en ten slotte kan nog, voor zover nodig, verwezen worden naar artikel 10 van dezelfde Bijzondere Wet van 8 augustus 1980, dat de impliciete bevoegdheden regelt. De voorgestelde regeling is inderdaad noodzakelijk om een soepele, aan de eigenheid van de sector aangepaste beheersstructuur uit te werken en de weerslag ervan is beperkt tot de samenwerkingsverbanden bedoeld in artikel 4, § 2, 12, § 1, en 13, § 1. De noodzaak van een soepele beheersstructuur, reeds vermeld in de memorie van toelichting (*Parl.St.*, Vlaams Parlement, 2003-2004, nr. 2018/1, blz. 19-20), werd trouwens nogmaals beklemtoond tijdens de hoorzitting door de woordvoester van de Vlaamse Vereniging voor Steden en Gemeenten (VVSG), die uitdrukkelijk en terecht stelde dat het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking niet op maat van de erfgoedsector is geschreven. De keuze viel als basis op de rechtsvorm van een vereniging zonder winstoogmerk. Deze beheersstructuur is welbekend in de sector en heeft op het terrein reeds bewezen erg geschikt te zijn voor museaal beheer. De voorgestelde bepalingen zijn analoog met de bepalingen die voorzien waren in de artikelen 3 en 5 van de oude wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales. De samenwerkingsverbanden zullen publiekrechtelijke rechtspersonen zijn, wat tot gevolg heeft dat ook de algemene beginselen van

het administratief recht erop van toepassing zullen zijn. Zoals in artikel 5 van de oude wet van 22 december 1986 voorzien was, kunnen de statuten van het samenwerkingsverband afwijken van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen indien dit noodzakelijk blijkt omwille van de bijzondere aard van het samenwerkingsverband.

Het is tenslotte evident dat het de betrokken gemeenten natuurlijk vrij staat om toch te kiezen voor de samenwerkingsvormen die voorzien zijn in het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking.

De tweede paragraaf van dit artikel machtigt de Vlaamse regering op algemene wijze om met betrekking tot de erkende musea beheerd door de Vlaamse Gemeenschap, mee te kunnen werken aan de oprichting van een overkoepelend samenwerkingsverband als bedoeld in artikel 12, § 1, en artikel 13, § 1, of om erin deel te nemen. Tevens werden, naar analogie met artikel 9 van het decreet van 17 december 1996 houdende oprichting van de VZW De Rand, bepalingen ingeschreven waardoor statutaire ambtenaren van de erkende musea beheerd door de Vlaamse Gemeenschap, mits hun uitdrukkelijke instemming en met behoud van hun administratieve en geldelijke rechten, gedetacheerd kunnen worden bij het overkoepelend samenwerkingsverband. De ambtenaren in kwestie zullen daarvoor verlof voor een opdracht van algemeen belang kunnen krijgen overeenkomstig artikel XI 53 van het besluit van de Vlaamse regering van 15 juli 2002 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel. Ook voor contractuele personeelsleden van de erkende musea beheerd door de Vlaamse Gemeenschap wordt een overstap naar het overkoepelend samenwerkingsverband mogelijk gemaakt.

Artikel 16 : de bepaling van de beleidsprioriteiten voor ondersteuning voor één van de museale basisfuncties wordt gekoppeld aan de Beleidsnota Cultuur.

Artikel 17, § 3, tweede lid : wordt geschrapt omdat deze aangelegenheid geregeld wordt in het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Artikel 18, § 2, 1° : toevoeging van de beschrijving van de culturele en maatschappelijke verantwoordelijkheid van de gemeenten of het samenwerkingsverband van omliggende gemeenten dat een

erfgoedconvenant aanvraagt ten opzichte van het cultureel erfgoed in de omgeving.

§ 4 : het Erfgoeddecreet gaat uit van het sluiten van een erfgoedconvenant tussen de Vlaamse Gemeenschap en gemeenten of samenwerkingsverbanden van omliggende gemeenten op basis van vrijwilligheid. Een gemeente of samenwerkingsverband van omliggende gemeenten kan zelf beslissen geen volgende convenant aan te vragen bij de aanvang van een volgende beleidsperiode van zes jaar.

Bij een negatieve evaluatie moet het mogelijk zijn om met een gemeente of samenwerkingsverband van omliggende gemeenten geen volgende convenant te sluiten.

Artikel 19 § 2, van het ontwerp, waarin verwezen wordt naar artikel 18, § 4, van het ontwerp, en dat handelt over het aantal erfgoedconvenants bij de aanvang van een volgende beleidsperiode van zes jaar liet een negatieve evaluatie of uitstap uit het erfgoedconvenant van een gemeente of samenwerkingsverband van omliggende gemeenten niet toe. Het wijzigen van artikel 18, § 4, tweede lid, van het ontwerp in bovenstaande bepaling lost dit probleem op.

§ 5. Zie toelichting artikel 5, § 1, van dit amendement.

Artikel 19, § 1 : zie toelichting bij artikel 5, § 1, van dit amendement.

Artikel 20, § 1 : zie toelichting bij artikel 5, § 1, van dit amendement.

Artikel 21. § 1, 2° : voor de werkingssubsidies aan steden en gemeenten, voor de uitvoering van de erfgoedconvenants, is de inschrijving van een vast bedrag oneigenlijk. Een convenant gaat immers uit van een onderhandeling tussen twee partijen. Ook de financiële middelen, i.c. het subsidiebedrag en de eigen inbreng van de steden/gemeenten (minimum 30 % voorziet het ontwerp van uitvoeringsbesluit) moet een punt van onderhandeling kunnen zijn.

Op die wijze laat ‘ten minste’ ook hier toe rekening te houden met de inhoud van het convenant, de specificiteit van het cultureel erfgoed in de steden/gemeenten of de schaalgrootte van het samenwerkingsverband van omliggende gemeenten.

3° Een derde categorie voor steden of samenwerkingsverbanden van omliggende gemeenten met meer dan 100.000 inwoners wordt ingevoegd met

een subsidiebedrag van tenminste 300.000 euro per jaar. Op die manier kunnen de grote steden het huidige subsidiebedrag behouden. Dit betekent tegelijk een incentive om de schaalgrootte te verruimen.

§ 2. deze tekst voorziet dat het subsidiebedrag tussentijds kan aangepast worden op basis van een goedgekeurd geactualiseerd beleidsplan.

Artikel 23, § 2 : zie toelichting artikel 5, § 1, van dit amendement.

Artikel 24, § 1 : zie toelichting artikel 21 van dit amendement.

Artikel 26 en 27 : de minister besliste op 6 november 2003 om de cultureel-erfgoedpublicaties en de publicaties die het onderwerp zijn van het Kunstendecreet (artistieke, culturele en/of kunstkritische publicaties) vanuit één publicatiebeleid voor het hele culturele veld, door éénzelfde commissie te laten adviseren. Daartoe was het noodzakelijk de voorwaarden, criteria en subsidiemogelijkheden volledig op elkaar af te stemmen.

Deze artikelen leggen de basis voor een gelijke behandeling van alle culturele publicaties, ongeacht hun inhoud.

Voor meer toelichting bij de inhoud van deze artikelen geldt de memorie van toelichting bij het Kunstendecreet.

De procedurebepalingen worden, zoals in de rest van het decreet, gedelegeerd naar het uitvoeringsbesluit.

Artikel 38 en 39 : artikel 40, § 1 en § 2, van het ontwerp werden verplaatst vóór artikel 39 van het ontwerp.

Artikel 44, § 2 : Het is van cruciaal belang dat ook de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap onderworpen worden aan een deskundige kwaliteitsbeoordeling. In dit amendement wordt de samenstelling van een bijzondere beoordelingscommissie concreet omschreven.

Het artikel houdt enerzijds rekening met de bijzondere positie van de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap maar wil ook de expertise valoriseren van de sectorale beoordelingscommissie musea door minstens drie leden in de aparte commissie op te nemen.

Aldus worden de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap geen eilanden – hun werking wordt eveneens getoetst aan de criteria voor erkenning van een museum. Zij vervullen namelijk een voorbeeldfunctie in het Vlaamse museumveld.

Artikel 45 : toevoeging van een bepaling m.b.t. de onverenigbaarheden inzake het lidmaatschap van de adviescommissie of een beoordelingscommissie.

Artikel 47 : de toevoeging van artikel 47 stelt grenzen aan de mogelijkheden van de Vlaamse regering om subsidies toe te kennen. De verwijzing naar de begrotingskredieten is een versterking van het feit dat aanvragers geen subjectief recht kunnen laten gelden op subsidies gezien de kredieten beperkt zijn.

Artikel 48 : deze toevoeging regelt de beschikbaarheidstelling van de subsidies onder de vorm van voorschotten.

Artikel 49 : schrappen van artikel 48, § 2, van het ontwerp, vanwege niet meer van toepassing voor werkingssubsidies in de sociaal-culturele sector.

Artikel 50 : het uitgangspunt van het toevoegen van dit artikel, dat eveneens enkel betrekking heeft op werkingssubsidies, is tweeledig :

De huidige problemen inzake de overschrijding van de normen voor reservevorming. De bestaande praktijk laat immers slechts een beperkte reservevorming toe op de eigen inkomsten :

- bij een gunstig resultaat van het werkingsjaar kan maximum 10 % van het toegekende subsidiebedrag aangewend worden voor reservevorming ;
- de gecumuleerde reserves zijn beperkt tot maximum 20 % van de gemiddelde kosten van de laatste drie werkingsjaren.

Dit amendement biedt de mogelijkheid dit probleem structureel aan te pakken via invoeging van specifieke decreetbepalingen inzake de reservevorming.

De geleidelijke aanpassing van het huidige deficitaire subsidiesysteem naar een meer prestatiegericht subsidiëring met een verdere opwaardering van beleidsplanning en inhoudelijke opvolging.

Binnen een dergelijk concept is het uitgangspunt dat subsidies ook in belangrijke mate stimulerend moeten werken. Subsidies vormen een instrument

dat door de overheid kan aangewend worden om bepaalde activiteiten te stimuleren die – binnen een tijdruimtelijke context – als maatschappelijk belangrijk worden beschouwd.

De begunstigde moet voldoende financiële armslag krijgen om initiatieven te nemen of moeilijker perioden te overbruggen.

Binnen de subsidieperiode kunnen de middelen op een flexibelere manier aangewend worden.

Tevens moet de begunstigde aangespoord worden om inspanningen te leveren, niet alleen op functioneel-kwalitatief maar tevens op financieel vlak, en dat deze inzet niet bestraft mag worden door de subsidie achteraf te beperken.

Het algemene principe van deze toevoeging :

- de principes liggen in de lijn van het ontwerp van comptabiliteitsdecreet ;
- de klemtoon ligt op sturing op beleidsplanning en inhoudelijke opvolging ;
- financiële controle blijft conform het comptabiliteitsdecreet. De begunstigde blijft verplicht om jaarlijks een gedetailleerde jaarrekening voor te leggen, met een globale financiële afrekening op het einde van ieder begrotingsjaar ;
- de werkingssubsidie wordt uitbetaald als is voldaan aan de bepalingen van de reservevorming binnen het decreet. De toegezegde subsidie en de eigen inkomsten worden dus getoetst aan de werkings- en personeelskosten ;
- om dubbele subsidiëring te vermijden wordt rekening gehouden met al de door de overheden toegekende werkingssubsidies.

Voor de bepaling van de werkings- en personeelskosten :

- kunnen enkel de kosten voor werking en personeel die tot stand komen in de beleidsperiode in rekening gebracht worden ;
- komen afschrijvingen van materiële vaste activa die werden verworven met door een overheid verleende investerings- of uitrustingssubsidies niet in aanmerking als verantwoording voor de besteding van de werkingssubsidies.

De reserve zoals hier bepaald mag aangelegd worden op het gedeelte van de werkingssubsidies en

de eigen inkomsten dat de kosten voor personeel en werking overschrijdt, maar binnen bepaalde grenzen en enkel ten gunste van de doelstellingen waartoe de werkingssubsidies worden toegekend.

Artikel 51 en 54 : vanuit het streven naar een geïntegreerd cultureel-erfgoedbeleid wordt de procedure inzake kwaliteitsbeoordeling voor hoofdstuk III (projecten voor privaatrechtelijke archieven) van titel III van het Archiefdecreet afgestemd op de procedure zoals bepaald in het Erfgoeddecreet.

Dit komt ten goede aan de werking van de archiefcommissie.

Artikel 55 : verduidelijkt de overgang van de musea die op dit ogenblik erkend en ingedeeld zijn in toepassing van het Museumdecreet, naar het Erfgoeddecreet.

– Reactie op amendement nr. 1 en stemming

De heer Dany Vandenbossche deelt mee dat vooral juridisch-technische en taalkundige aanpassingen zijn doorgevoerd. Er werd ook gelet op de conformiteit met het Kunstendecreet en enkele juridische problemen zoals de intergemeentelijke samenwerking. Artikel 1 wijzigde volgens de spreker omdat het om een gewest- en een gemeenschapsaangelegenheid gaat. Het amendement bevat ook enkele aanpassingen betreffende de timing.

Voor mevrouw Mieke Van Hecke komt het amendement tegemoetkomt aan verschillende opmerkingen die werden gemaakt tijdens de artikelsgewijze bespreking. Zij kondigt aan dat zij op de bij amendement voorliggende tekst nog enkele opmerkingen heeft, waardoor zij subamendementen zal indienen.

Het amendement nr. 1 tot vervanging van de hele tekst van het ontwerp van decreet wordt aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

- *Opmerkingen bij enkele artikelen van de bij amendement aangenomen tekst van het ontwerp van decreet*

Artikel 2

Een amendement nr. 2 (subamendement bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe aan het voorgestelde artikel 2 een 11° toe te voegen, dat luidt als volgt :

“11° belangenbehartigende organisatie : een professionele organisatie die voor een specifiek omschreven kunstensector de gemeenschappelijke belangen van de bij haar aangesloten organisaties of leden behartigt, die de bij haar aangesloten organisaties of leden informeert over haar werking, die optreedt als vertegenwoordiger van alle bij haar aangesloten leden of organisaties naar de overheid en waar daarom gevraagd wordt en die meer dan de helft van alle in toepassing van dit decreet gesubsidieerde werkingen van de desbetreffende erfgoedsector tot lid heeft en die samen meer dan de helft ontvangen van alle subsidies die in toepassing van dit decreet door de Vlaamse regering worden toegekend aan werkingen van de erfgoedsector in kwestie.”.

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt dat ze uit de ervaring bij de toepassing van andere decreten (onder andere lokaal jeugdwerkbeleid, lokaal cultuurbeleid, podiumkunsten, sociaal-cultureel werk) heeft gemerkt dat niet alleen de steunpunten, maar ook de belangenbehartigende organisaties een groot aandeel hebben in een succesvolle uitvoering van een decreet. Deze organisaties verdienen daarvoor een billijke financiële ondersteuning vanwege de overheid. De indiener geeft daarbij de voorkeur aan de inschrijving in dit globale erfgoeddecreet boven een aparte decretale regeling, zoals voor het FOV en het VVC werd uitgewerkt in het decreet van 6 juli 2001 houdende ondersteuning van de federatie van erkende organisaties voor volksontwikkelingswerk en houdende ondersteuning van de vereniging van Vlaamse Cultuurcentra.

In de erfgoedsector is het bovendien op dit moment zo dat de belangrijkste belangenbehartigers, de Vlaamse Museumvereniging en de Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek-, Archief- en Documentatiewezenen (VVBAD), op basis van een beheersovereenkomst die zij hebben afgesloten met de Vlaamse Gemeenschap, jaarlijks een werkings-subsidie ontvangen. De indiener meent dat deze organisaties recht hebben op een decretale inschrijving om zodoende een rechtszekere werking te kunnen uitbouwen.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 1.

Artikel 3

Een amendement nr. 3 (subamendement bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke

strekt ertoe aan het voorgestelde artikel 3, § 2, een derde lid toe te voegen, dat luidt als volgt :

“Dit decreet regelt eveneens de opdracht en de subsidiëring van de belangenbehartigende organisaties die als zodanig worden aangewezen door de Vlaamse regering.”.

Voor de verantwoording verwijst de indiener naar amendement nr. 2 bij artikel 2.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 1.

Artikel 5

Een amendement nr. 4 (subamendement bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jan Loones strekt ertoe in het voorgestelde artikel 5, § 5, op de tweede regel, na de woorden “, de procedure,”, de woorden “met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures” in te voegen.

De indieners wensen met deze toevoeging de rechten van de erkennings- en subsidieaanvragers te vrijwaren en een minimale garantie te hebben dat de Vlaamse regering in het uitvoeringsbesluit een verhaalprocedure zal uitwerken zodat alle organisaties (musea, steden, samenwerkingsverbanden, ...) die een erkenning of een subsidie aanvragen, een reactie kunnen geven op het voorontwerp van beslissing met betrekking tot hun dossiers.

Dergelijke minimale decretale delegatie aan de Vlaamse regering wordt ook uitdrukkelijk gevraagd in meerdere adviezen van de Raad van State, die eigenlijk zelfs de voorkeur geeft aan het opnemen van een uitgewerkte beroepsprocedure in elk decreet.

De minister stemt ermee in om de verhaal- en beroepsprocedures op te nemen in het uitvoeringsbesluit. Het subamendement is in die zin een verduidelijking van de tekst van het decreet.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 11

Mevrouw Mieke Van Hecke ent haar vraag op artikel 11, maar wijst erop dat ook andere artikelen aan dezelfde opmerkingen onderhevig zijn. Het decreet bepaalt dat de werkingssubsidie wordt toege-

kend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en dat deze tussentijds verhoogd kan worden. Dit is een zeer beperkte decretale basis om de regering toe te staan op een bepaald moment wijzigingen aan te brengen in het bedrag van de werkingssubsidie. Het is beter te bepalen dat na evaluatie het bedrag kan worden aangepast en dat de regering een mandaat krijgt om die regeling uit te werken. Zij zegt wel akkoord te gaan met het einddoel van de bepaling.

De minister wijst erop dat de bepaling op deze wijze in het amendement werd opgenomen omdat alle musea een gelijk forfaitair bedrag krijgen. Het subsidiebedrag kan niet aangepast worden op basis van een ingediend geactualiseerd beleidsplan. Men koos voor een algemene verhoging op een moment dat dit budgettair mogelijk is.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst op het probleem dat de regering dan bedragen kan veranderen die eigenlijk vastliggen. De voorliggende tekst vermeldt volgens haar echter niet dat de regering deze mogelijkheid krijgt.

Volgens de heer Jo Vermeulen is dit terug te vinden in paragraaf 3, maar mevrouw Mieke Van Hecke betwist dit. Zij is wel akkoord dat het moet worden opgenomen in deze paragraaf.

De heer Dany Vandenbossche verwijst naar artikel 9, § 1, die vermeldt dat de Vlaamse regering een erkend museum een jaarlijkse werkingssubsidie kan toekennen voor het verzekeren van een goede werking. In artikel 11 wordt gezegd dat deze werkingsubsidie voor een bepaalde periode wordt toegekend en dat zij kan worden verhoogd. Derhalve is er geen probleem.

Mevrouw Mieke Van Hecke denkt dat er een bepaling ontbreekt in de artikelen. De werkingssubsidies worden vastgelegd in artikel 9, § 1. Artikel 11 wil daarvan afwijken door deze te verhogen. Ofwel geeft het decreet de machtiging aan de regering om de bedragen te verhogen, ofwel moet men dit door een decreetwijziging doen. Dit kan volgens haar worden opgenomen bij de machtigingen in § 3 of in § 2.

De heer Dany Vandenbossche wijst erop dat al in artikel 9 bepaald is wie de werkingssubsidie toekent: met name de regering. De genoemde bedragen zijn minimale bedragen. Het is daarom duidelijk dat, als de werkingssubsidie verhoogd wordt, dat automatisch door de regering gebeurt. Een decreetwijziging is dus niet nodig om de werkingssubsidies te verhogen.

Mevrouw Mieke Van Hecke is deels overtuigd door de uitleg van de heer Vandenbossche, maar behoudt zich het recht voor om eventueel in de plenaire vergadering nog een amendement in te dienen.

Een amendement nr. 5 (subamendement bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jan Loones strekt ertoe in het voorgestelde artikel 11, § 3, op de tweede regel, na de woorden “, de procedure,”, de woorden “met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures” in te voegen.

Voor de verantwoording verwijzen de indieners naar de verantwoording van amendement nr. 4 bij artikel 5.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 12

Een amendement nr. 6 (subamendement bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jan Loones strekt ertoe in het voorgestelde artikel 12, § 6, op de tweede regel, na de woorden “, de procedure,”, de woorden “met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures” in te voegen.

Voor de verantwoording verwijzen de indieners naar de verantwoording van amendement nr. 4 bij artikel 5.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 13

Een amendement nr. 7 (subamendement bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jan Loones strekt ertoe in het voorgestelde artikel 13, § 6, op de tweede regel, na de woorden “, de procedure,”, de woorden “met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures” in te voegen.

Voor de verantwoording verwijzen de indieners naar de verantwoording van amendement nr. 4 bij artikel 5.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 16

Een amendement nr. 8 (subamendement bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jan Loones strekt ertoe in het voorgestelde artikel 16, § 2, op de tweede regel, na de woorden “, de procedure,”, de woorden “met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures” in te voegen.

Voor de verantwoording verwijzen de indieners naar de verantwoording van amendement nr. 4 bij artikel 5.

De minister deelt mee dat hij deze procedures niet wenselijk acht inzake de toekenning van de projectsubsidies.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 1.

Artikel 22

Een amendement nr. 9 (subamendement bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jan Loones strekt ertoe in het voorgestelde artikel 22, § 3, op de tweede regel, na de woorden “, de procedure,”, de woorden “met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures” in te voegen.

Voor de verantwoording verwijzen de indieners naar de verantwoording van amendement nr. 4 bij artikel 5.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 25

Een amendement nr. 10 (subamendement bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jan Loones strekt ertoe in het voorgestelde artikel 25, § 3, op de tweede regel, na de woorden “, de procedure,”, de woorden “met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures” in te voegen.

Voor de verantwoording verwijzen de indieners naar de verantwoording van amendement nr. 4 bij artikel 5.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 28

Een amendement nr. 11 (subamendement bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jan Loones strekt ertoe in het voorgestelde artikel 28, op de tweede regel, na de woorden “, de procedure,”, de woorden “met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures” in te voegen.

Voor de verantwoording verwijzen de indieners naar de verantwoording van amendement nr. 4 bij artikel 5.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 31

Een amendement nr. 12 (subamendement bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jan Loones strekt ertoe in het voorgestelde artikel 31, op de tweede regel, na de woorden “, de procedure,”, de woorden “met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures” in te voegen.

Voor de verantwoording verwijzen de indieners naar de verantwoording van amendement nr. 4 bij artikel 5.

De minister deelt mee dat hij deze procedures niet wenselijk acht inzake de toekenning van de projectsubsidies.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 1.

Artikel 34

Een amendement nr. 13 (subamendement bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jan Loones strekt ertoe in het voorgestelde artikel 34, op de tweede regel, na de woorden “, de procedure,”, de woorden “met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures” in te voegen.

Voor de verantwoording verwijzen de indieners naar de verantwoording van amendement nr. 4 bij artikel 5.

De minister deelt mee dat hij deze procedures niet wenselijk acht inzake de toekenning van de projectsubsidies.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 1.

Artikel 37

Een amendement nr. 14 (subamendement bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jan Loones strekt ertoe in het voorgestelde artikel 37, op de tweede regel, na de woorden „de procedure,”, de woorden “met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures” in te voegen.

Voor de verantwoording verwijzen de indieners naar de verantwoording van amendement nr. 4 bij artikel 5.

De minister deelt mee dat hij deze procedures niet wenselijk acht inzake de toekenning van de projectsubsidies.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 1.

HOOFDSTUK V

Het steunpunt voor de musea,
de archiefinstellingen, de bewaarbibliotheken,
de documentatiecentra en de
erfgoedconvenantswerking en de
artikelen 42bis tot en met 24 quinquies (nieuw)

De amendementen nrs. 15 en 16 (subamendementen bij amendement nr. 1) van mevrouw Mieke Van Hecke strekken ertoe aan het opschrift van het voorgestelde hoofdstuk V de woorden “en de belangenbehartigende organisaties” toe te voegen, en aan het voorgestelde artikel 42, de artikelen 42bis tot 42quinquies toe te voegen, die luiden als volgt :

“Artikel 42bis (nieuw)

§ 1. de kerntaken van een belangenbehartigende organisatie zijn :

1° Het uitbouwen van een gemeenschappelijk en open gespreksplatform waarbij alle actoren in het beleidsveld de kans krijgen om in eerste in-

stantie met elkaar en in tweede instantie met de overheid te communiceren en in dialoog te treden ;

2° Het streven naar consensus in het beleidsveld bevorderen zodat hierdoor de kruisbestuiving en de samenwerking in de sector tot stand wordt gebracht en de onderhandelingspositie van de organisaties versterkt wordt.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de kerntaken zoals bepaald in dit artikel.

Artikel 42ter (nieuw)

De Vlaamse regering sluit een beheersovereenkomst met elke belangenbehartigende organisatie voor :

1° de invulling van de kerntaken, bedoeld in artikel 42bis ;

2° de samenwerking tussen de belangenbehartigende organisatie en het steunpunt als bedoeld in artikel 38 waarin zij hun onderlinge samenwerking regelen om te komen tot een optimale uitvoering van hun respectieve kerntaken ;

3° de evaluatie en het toezicht van de beheersovereenkomst.

Deze beheersovereenkomst slaat op een periode van vijf jaar, die loopt van 1 januari van het tweede volledige kalenderjaar van een legislatuur van het Vlaams Parlement tot en met 31 december van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende legislatuur van het Vlaams Parlement.

Artikel 42quater (nieuw)

§ 1. De belangenbehartigende organisatie concreetiseert de beheersovereenkomst in een beleidsplan waarin de visie, de doelstellingen en de werking van de organisatie worden geformuleerd.

Het beleidsplan slaat op de periode waarop de beheersovereenkomst betrekking heeft, met een tussentijdse actualisering halverwege de periode van het beleidsplan.

De Vlaamse regering keurt het beleidsplan en het geactualiseerde beleidsplan goed.

§ 2. De procedure voor het indienen van het beleidsplan, de voorwaarden waaraan het plan moet voldoen en de wijze waarop de evaluatie zal worden georganiseerd, wordt opgenomen in de beheersovereenkomst.

Artikel 42quinquies (nieuw)

§ 1. De Vlaamse regering voorziet in een werkings-subsidie die de financiële middelen voor de ondersteuning van de uitoefening van de kerntaken van de belangenbehartigende organisatie bevat en ten minste 250.000 euro per jaar bedraagt.

De werkingssubsidie wordt toegekend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en kan tussentijds aangepast worden in het derde jaar van deze periode.

§ 2. De procedure voor het aanvragen en het toezicht op de aanwending van de werkingssubsidie wordt opgenomen in de beheersovereenkomst.”.

Voor de verantwoording van beide amendementen verwijst de indiener naar amendement nr. 2 bij artikel 2.

De amendementen nrs. 15 en 16 worden verworpen met 8 stemmen tegen 1.

4. AFSLUITENDE BESCHOUWINGEN

De minister besluit de bespreking van het ontwerp van decreet met een algemene beschouwing.

Hij is ervan overtuigd dat het Erfgoeddecreet, en meer bepaald de voorliggende geamendeerde tekst, met zijn verfijningen en verbeteringen, een belangrijke stap voorwaarts kan zijn in de uitbouw van een gedegen en coherent erfgoedbeleid. Hij beweert niet dat met dit decreet het ultieme document afgeleverd is, maar wel een tekst die het midden houdt tussen de realiteitszin die de budgettaire situatie van dit ogenblik vraagt, en de bevlogen visies die de voorbije jaren in het erfgoedveld in Vlaanderen opgeld hebben gedaan.

De minister denkt bijvoorbeeld aan de decretale basis die het Erfgoeddecreet geeft aan de erfgoedconvenants, overeenkomsten tussen Vlaanderen en gemeenten of samenwerkingsverbanden van gemeenten. Erfgoedconvenants vormen een beleidsinstrument waarnaar het buitenland met veel belangstelling kijkt. Daarnaast denkt hij ook aan de

instrumenten die aan de erfgoedsector worden aangereikt om samen te werken. Hij herinnert aan een uitspraak van de conservator van de Brugse musea, de Nederlander Manfred Sellink, die verklaarde dat men er in Nederland totnogtoe niet in geslaagd is musea te laten samenwerken zoals nu het KMSK Antwerpen, het Museum voor Schone Kunsten te Gent en het Groeningemuseum in Brugge doen. Deze samenwerking is natuurlijk in eerste instantie de verdienste van de betrokken kunsthistorische musea en hun directeuren zelf, maar het is toch ook dankzij de overheid dat die samenwerking structureel mogelijk wordt gemaakt.

Vervolgens raakt de minister enkele punten aan die in de toekomst zeker nog zullen moeten worden gerealiseerd. Het eerste betreft de verzelfstandiging van de grote culturele instellingen. Het is zeer belangrijk dat het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen – de minister meent dat men er fier op mag zijn dat dit een Vlaams museum is, en hij is blij dat het een goede beurt heeft gemaakt in de audit van de grote culturele instellingen – binnen het kader van het Beter Bestuurlijk Beleid een extern verzelfstandigd agentschap kan worden. Op die manier zal het eindelijk de slagkracht kunnen krijgen die het verdient.

Verder is er ook nog heel wat werk aan de winkel in de sector van archieven, bewaarbibliotheken en documentatiecentra. Met het decreet houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking uit 2002 werd een eerste belangrijke stap gezet. Maar de minister beseft dat nog meer stappen nodig zijn. Ook de publiekrechtelijke archieven verdienen een gepaste decretale regeling. De bewaarbibliotheken vormen een sector waar de overheid vroeger nauwelijks enig zicht op had. Dankzij een uitstekende studie van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur van Dr. Jeroen Walterus bestaat nu een beter beeld, en wordt het mogelijk om de eerste voorzichtige stappen te zetten in een beleid voor die sector. De decretale regelingen zullen zeker nog moeten worden verfijnd om ook de bewaarbibliotheken de plek te geven die ze verdienen.

Tot slot breekt de minister nog een lans voor een goede samenwerking tussen de administratieve afdelingen bevoegd voor het onroerend erfgoed en bevoegd voor het roerend en immaterieel erfgoed, zodat de coherentie tussen beide zo nauw verwante sectoren, verder tot stand kan worden gebracht.

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt dat het ontwerp van decreet tot stand kwam omdat men een decretale basis wou geven aan de erfgoedconvenants, die inmiddels op een schitterende manier het erfgoed

onder de publieke aandacht hebben gebracht. Zij betreurt dat de publiekrechtelijke archieven niet werden opgenomen in het ontwerp. Ook de integratie van de bestaande decreten volkscultuur en archiefwezen ontbreken en het is voorts jammer dat geen dwarsverbindingen werden aangebracht. Vervolgens vraagt zij aandacht voor het probleem van de erfgoedcentra die niet voldoen aan de enge omzetting van de ruime definitie in de erkenningsvoorwaarden. Zij zullen dan ook hun weg moeten zoeken met de ontwikkelingsgerichte projectsubsidies. De ervaring leert echter dat het daar gaat om restmiddelen van de structurele subsidies. Soms worden zelfs projectmiddelen overgeheveld naar de structurele pot, als daar geld te kort is. Dat was bijvoorbeeld het geval bij de amateurkunsten.

Mevrouw Mieke Van Hecke betreurt verder dat geen zichtbare opdrachten werden opgenomen voor de provincies. Die doen vandaag heel veel, met name ten gunste van de amateurs en vrijwilligers die met veel deskundigheid en weinig middelen zorgen dat ons erfgoed niet verloren gaat. Het lid hoopt dat de provincies uit reactie op dit gebrek aan erkenning niet gaan beslissen om die middelen af te wenden naar een andere sector binnen Cultuur.

Zij is wel tevreden dat veel van de zorgen van haar fractie vertaald werden in het amendement dat de hele tekst van het ontwerp van decreet heeft vervangen. Zij dankt daarvoor de minister en zijn medewerkers. Toch kan zij het geheel niet goedkeuren, waardoor ze zich zal onthouden bij de stemming.

5. WEGSTEMMING VAN DE REFLECTIE-TERMIJN EN EINDSTEMMING

Conform artikel 56, 3° van het Reglement van het Vlaams Parlement wordt unaniem met 9 stemmen beslist dat er geen reflectietijd en reflectienota's zullen zijn.

Het ontwerp van decreet houdende de organisatie en subsidiëring van een cultureel-erfgoedbeleid wordt aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

De verslaggever,

Mieke VAN HECKE

De voorzitter,

Jo VERMEULEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**TITEL I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewest-aangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° cultureel erfgoed : materiële en immateriële betekenisdragers uit het verleden, die gemeenschappelijke betekenissen verkrijgen binnen een cultureel referentiekader ;
- 2° zorg voor het cultureel erfgoed : het voor de gemeenschap bewaren en onderzoeken van het cultureel erfgoed ;
- 3° ontsluiting van het cultureel erfgoed : het voor een breed publiek zichtbaar maken, het toegankelijk maken van de betekenissen van het cultureel erfgoed voor de gemeenschap en het voortdurend actualiseren van deze betekenissen ;
- 4° gemeentelijk cultuurbeleidsplan : een beleidsplan als bedoeld in artikel 4 van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid ;
- 5° archiefdecreet : het decreet van 19 juli 2002 houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking ;
- 6° decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking : het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking ;
- 7° werkingssubsidie : een subsidie die toegekend wordt ter ondersteuning van de personeels- en werkingskosten voortvloeiend uit een structurele activiteit die een continu en permanent karakter vertoont ;
- 8° projectsubsidie : een subsidie die toegekend wordt ter ondersteuning van een activiteit die zowel qua opzet of doelstelling als in de tijd kan worden afgebakend ;
- 9° steunpunt : een facilitaire organisatie die een intermediaire rol vervult tussen het veld en de overheid met als belangrijkste taken : praktijk-ondersteuning, praktijkontwikkeling, beeldvorming en communicatie ;
- 10° instelling van de Vlaamse Gemeenschap : een museum dat als zodanig wordt aangewezen door de Vlaamse regering.

Artikel 3

§ 1. Dit decreet heeft tot doel een cultureel-erfgoedbeleid uit te bouwen, met name vanuit een geïntegreerde aanpak een kwaliteitsvolle en duurzame zorg voor en ontsluiting van het cultureel erfgoed te stimuleren. Dit impliceert het verbreden van het maatschappelijke draagvlak en het uitbouwen van een netwerk van expertise.

§ 2. Hiertoe voorziet het decreet in erkenning en subsidiëring van musea, in de toekenning van subsidies voor de uitvoering van erfgoedconvenants, in subsidiëring van cultureel-erfgoedpublicaties en in subsidiëring van cultureel-erfgoedprojecten.

Dit decreet regelt eveneens de opdracht en de subsidiëring van het steunpunt voor de musea, de archiefinstellingen, de bewaarbibliotheken, de documentatiecentra en de erfgoedconvenantswerking.

TITEL II

Organisatie en subsidiëring van
een cultureel-erfgoedbeleid

HOOFDSTUK I

Musea

AFDELING 1

Erkenning

Artikel 4

§ 1. Om erkend te worden en te blijven, moet een museum voldoen aan de volgende erkenningsvoorwaarden :

- 1° een permanente instelling zijn ten dienste van de gemeenschap en haar ontwikkeling toegankelijk voor het publiek, niet gericht op het maken van winst, die de materiële en immateriële getuigenissen van de mens en zijn omgeving verzamelt, beheert, behoudt, wetenschappelijk onderzoekt, presenteert en hierover informeert voor doeleinden van studie, educatie en genoegen.

Instellingen als sciencecenters, planetaria, dieren- en plantentuinen, natuurmonumenten en bezoekerscentra komen niet in aanmerking ;

- 2° beschikken over een museumwaardige collectie cultureel erfgoed ;
- 3° een aan de inhoud van het cultureel erfgoed aangepast museaal concept hanteren en culturele en wetenschappelijke doelstellingen nastreven ;
- 4° de verzamelfunctie, behoud- en beheerfunctie, de wetenschappelijke en de publieksgerichte functies, hierna de basisfuncties te noemen, vervullen en aan het cultureel erfgoed aangepaste, kwaliteitsvolle en dynamische werkvormen en -methoden hanteren ;
- 5° opgericht of overgenomen zijn en beheerd worden door een publiekrechtelijke of een privaatrechtelijke rechtspersoon zonder winstgevend doel, hierna het bevoegde gezag te noemen ;

6° voldoende garanties geven op het vlak van toegankelijkheid, infrastructuur en financiële en personele middelen zodat de basisfuncties, binnen het kader van het museale concept en de nagestreefde culturele en wetenschappelijke doelstellingen, vervuld kunnen worden ;

7° voldoende garanties geven op het vlak van infrastructuur en management zodat de museale bestemming van het cultureel erfgoed in de toekomst blijft bestaan ;

8° de algemeen aanvaarde deontologische regels voor het museumberoep in acht nemen ;

9° gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en wegens zijn activiteiten worden beschouwd uitloeiend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere specificaties van de erkenningsvoorwaarden.

§ 2. Een structurele samenwerking van twee of meer musea voor het geheel van de museumwerking en vanuit één museaal concept met een aantoonbare meerwaarde wordt voor de erkenning als één museum beschouwd.

Artikel 5

§ 1. Een aanvraag tot erkenning van een museum wordt ingediend door het bevoegde gezag en bevat een beleidsplan waarin de visie, de doelstellingen en de werking van het museum worden geformuleerd.

Het museum geeft daarbij aan op welke wijze het voldoet aan de erkenningsvoorwaarden.

Dit beleidsplan, het gemeentelijke of provinciale cultuurbeleidsplan en, in voorkomend geval, het beleidsplan over de uitvoering van het erfgoedconvenant, moeten op elkaar afgestemd zijn.

Dit beleidsplan slaat op een periode van maximaal zes jaar, die loopt tot en met 31 december van het tweede jaar van een volgende gemeentelijke of provinciale beleidsperiode.

§ 2. De Vlaamse regering beslist over een erkenning als museum, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, en van

de betrokken provincie of gemeente, indien deze niet het bevoegde gezag zijn.

§ 3. Een erkenning als museum is van onbepaalde duur.

§ 4. De Vlaamse regering kan de erkenning als museum, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, schorsen of intrekken als niet meer voldaan is aan de erkenningsvoorwaarden.

§ 5. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de aanvraag, de procedure met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures, het toezicht, de evaluatie en de procedure tot schorsing of intrekking van een erkenning als museum.

Artikel 6

Alleen een instelling die erkend is op grond van artikel 4 mag de naam ‘museum erkend door de Vlaamse Gemeenschap’ dragen.

De Vlaamse regering bepaalt het herkenningsteken van ‘erkend museum’.

AFDELING 2

Instellingen van de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 7

De instellingen van de Vlaamse Gemeenschap moeten voldoen aan de erkenningsvoorwaarden van een museum, bedoeld in artikel 4, § 1.

Deze instellingen worden door de Vlaamse regering gelijkgesteld met erkende musea en mogen het herkenningsteken als bedoeld in artikel 6, dragen.

Artikel 8

§ 1. De instellingen van de Vlaamse Gemeenschap die ze zelf beheert stellen een beleidsplan op als bedoeld in artikel 5, § 1, eerste lid, voor een periode van vijf jaar, die loopt van 1 januari van het tweede volledige kalenderjaar van een legislatuur van het Vlaams Parlement tot en met 31 december

van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende legislatuur van het Vlaams Parlement.

De Vlaamse regering beslist, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, over de goedkeuring van het beleidsplan.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de procedure voor het indienen en het goedkeuren van het beleidsplan.

§ 2. Met de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap die ze niet zelf beheert sluit de Vlaamse regering een beheersovereenkomst.

Deze beheersovereenkomst bepaalt nader de opdrachten die de Vlaamse Gemeenschap aan de instellingen geeft, evenals hun missie en doelstellingen, de resultaatgebieden, de hoogte van de werkingssubsidie en de modaliteiten inzake werking, evaluatie, toezicht en sanctionering.

De beheersovereenkomst slaat op een periode van vijf jaar, die loopt van 1 januari van het tweede volledige kalenderjaar van een legislatuur van het Vlaams Parlement tot en met 31 december van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende legislatuur van het Vlaams Parlement. Ze wordt gesloten minstens zes maanden voor ze in werking treedt en wordt door de Vlaamse regering meegeëld aan het Vlaams Parlement.

Ter voorbereiding van de beheersovereenkomst dienen deze instellingen een beleidsplan in als bedoeld in artikel 5, § 1, eerste lid, betreffende de periode van de beheersovereenkomst.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de procedure ter voorbereiding van de beheersovereenkomst.

AFDELING 3

Subsidiëring

Artikel 9

§ 1. De Vlaamse regering kan aan een erkend museum een jaarlijkse werkingssubsidie toekennen voor de optimalisering van de museumwerking.

Daartoe deelt de Vlaamse regering, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, de erkende musea in drie niveaus in :

een landelijk niveau, een regionaal niveau en een basisniveau.

§ 2. Om een erkend museum in te delen, worden de inhoud en de werking ervan getoetst aan de volgende criteria :

- 1° het belang van het cultureel erfgoed ;
- 2° de culturele en maatschappelijke verantwoordelijkheid die door het museum wordt opgenomen ;
- 3° de kwaliteit van de uitvoering van de basisfuncties ;
- 4° de kwaliteit van de bedrijfsvoering ;
- 5° de geografische reikwijdte.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere specificaties van de criteria.

Artikel 10

§ 1. Om in aanmerking te komen voor de subsidiëring, bedoeld in artikel 9, § 1, moet het erkende museum een beleidsplan indienen als bedoeld in artikel 5, § 1.

Dit beleidsplan, het gemeentelijke of provinciale cultuurbeleidsplan en, in voorkomend geval, het beleidsplan over de uitvoering van het erfgoedconvenant, moeten op elkaar afgestemd zijn.

Dit beleidsplan slaat op een periode van maximaal zes jaar, die loopt van 1 januari van het derde jaar van een gemeentelijke of provinciale beleidsperiode of van 1 januari van het jaar volgend op de erkenning, tot en met 31 december van het tweede jaar van een volgende gemeentelijke of provinciale beleidsperiode.

§ 2. Het beleidsplan wordt halverwege geactualiseerd, als het een periode van minstens drie jaar betreft.

De Vlaamse regering keurt dit beleidsplan goed, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44.

Artikel 11

§ 1. De werkingssubsidie bevat :

- 1° voor erkende musea, ingedeeld bij het landelijke niveau, bedoeld in artikel 9, de financiële middelen voor de ondersteuning van de basisfuncties en bedraagt per museum een gelijk forfaitair bedrag van ten minste 250.000 euro per jaar ;
- 2° voor erkende musea, ingedeeld bij het regionale niveau, bedoeld in artikel 9, de financiële middelen voor de ondersteuning van de uitbouw van expertise ten behoeve van het cultureel erfgoed in de regio en bedraagt per museum een gelijk forfaitair bedrag van ten minste 50.000 euro per jaar ;
- 3° voor erkende musea, ingedeeld bij het basisniveau, bedoeld in artikel 9, de financiële middelen voor de ondersteuning van de basisfuncties en bedraagt per museum een gelijk forfaitair bedrag van ten minste 12.500 euro per jaar.

§ 2. De werkingssubsidie wordt toegekend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en kan tussentijds verhoogd worden.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de aanvraag, de procedure met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de werkingssubsidies.

Artikel 12

§ 1. De Vlaamse regering kan een jaarlijkse werkingssubsidie toekennen aan een overkoepelend samenwerkingsverband dat een gespecialiseerde landelijk relevante expertise heeft ontwikkeld voor één of meerdere basisfuncties van de museumwerking en een pilootfunctie vervult voor het cultureel-erfgoedveld.

§ 2. Om in aanmerking te komen, moet het samenwerkingsverband voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° een samenwerkingsverband zijn van minstens drie erkende musea dat een meerwaarde betekent voor de verschillende partners ;

- 2° beschikken over een publiekrechtelijke of een privaatrechtelijke rechtspersoonlijkheid zonder winstoogmerk ;
- 3° gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en wegens zijn activiteiten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap ;
- 4° een beleidsplan indienen waarin de visie, de doelstellingen en de werking van het samenwerkingsverband worden geformuleerd. Dit beleidsplan slaat op een periode van maximaal vijf jaar die loopt tot en met 31 december van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende legislatuur van het Vlaams Parlement.

Dit beleidsplan wordt halverwege geactualiseerd, als het een periode van minstens drie jaar betreft. De Vlaamse regering keurt dit beleidsplan goed, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44.

§ 3. Dit samenwerkingsverband wordt getoetst aan de volgende criteria :

- 1° de gespecialiseerde landelijk relevante expertise voor één of meerdere basisfuncties van de museumwerking ;
- 2° de pilootfunctie van het samenwerkingsverband voor het cultureel-erfgoedveld ;
- 3° de visie en de doelstellingen van het samenwerkingsverband ;
- 4° de samenwerking met andere cultureel-erfgoedactoren ;
- 5° de geografische reikwijdte.

§ 4. De Vlaamse regering kan na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, op basis van een gemotiveerde rangorde elk jaar beslissen om drie nieuwe overkoepelende samenwerkingsverbanden als bedoeld in § 1, te subsidiëren.

§ 5. De werkingssubsidie bedraagt ten minste 50.000 euro per jaar en bevat de financiële middelen voor de ondersteuning van het samenwerkingsverband, bedoeld in § 1.

De werkingssubsidie wordt toegekend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en kan tussentijds aangepast worden op basis van het

goedgekeurd geactualiseerd beleidsplan als bedoeld in § 2, 4°.

§ 6. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de werkingssubsidies.

Artikel 13

§ 1. De Vlaamse regering kan een jaarlijkse werkingssubsidie toekennen aan een overkoepelend samenwerkingsverband van minstens drie erkende musea waarvan de collecties thematisch bij elkaar aansluiten en dat een gespecialiseerde relevante expertise heeft ontwikkeld, die bijdraagt tot de internationale positionering en profilering van de betrokken musea.

§ 2. Om in aanmerking te komen moet het samenwerkingsverband voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° een samenwerkingsverband zijn van minstens drie erkende musea dat een meerwaarde betekent voor de verschillende partners ;
- 2° beschikken over een publiekrechtelijke of een privaatrechtelijke rechtspersoonlijkheid zonder winstoogmerk ;
- 3° gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en wegens zijn activiteiten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap ;

4° een beleidsplan indienen waarin de visie, de doelstellingen en de werking van het samenwerkingsverband worden geformuleerd, in het bijzonder met het oog op de internationale positionering en profilering. Dit beleidsplan slaat op een periode van maximaal vijf jaar die loopt tot en met 31 december van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende legislatuur van het Vlaams Parlement.

Dit beleidsplan wordt halverwege geactualiseerd, als het een periode van minstens drie jaar betreft. De Vlaamse regering keurt dit beleidsplan goed, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44.

Een erkend museum kan slechts deel uitmaken van één overkoepelend samenwerkingsverband als bedoeld in § 1.

§ 3. Dit samenwerkingsverband wordt getoetst aan de volgende criteria :

- 1° het internationale belang van de gezamenlijke collecties cultureel erfgoed ;
- 2° de gespecialiseerde internationaal relevante expertise voor het geheel of voor deelgebieden van de werking van het samenwerkingsverband ;
- 3° de visie en de doelstellingen van het samenwerkingsverband ;
- 4° de samenwerking met andere cultureel-erfgoedactoren ;
- 5° de verantwoordelijkheid voor het cultureel-erfgoedveld ;
- 6° de internationale positionering en profilering.

§ 4. De Vlaamse regering kan na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, op basis van een gemotiveerde rangorde elk jaar beslissen om één nieuw overkoepelend samenwerkingsverband als bedoeld in § 1, te subsidiëren.

§ 5. De werkingssubsidie bedraagt ten minste 125.000 euro per jaar en bevat de financiële middelen voor de ondersteuning van het samenwerkingsverband als bedoeld in § 1.

De werkingssubsidie wordt toegekend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en kan tussentijds aangepast worden op basis van het goedgekeurd geactualiseerd beleidsplan als bedoeld in § 2, 4°.

§ 6. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de werkingssubsidies.

Artikel 14

Eenzelfde overkoepelend samenwerkingsverband komt slechts in aanmerking voor één werkingssubsidie als bedoeld in artikel 12 en 13.

Artikel 15

§ 1. Met het oog op het oprichten van een samenwerkingsverband als bedoeld in artikel 4, § 2, artikel 12, § 1, en artikel 13, § 1, kunnen twee of meer gemeenten of twee of meer provincies zich verenigen, al dan niet samen met andere publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen. Die verenigingen zijn publiekrechtelijke rechtspersonen. Zij hebben geen handelskarakter. In afwijking van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, nemen die verenigingen de rechtsvorm aan van een vereniging zonder winstoogmerk. De wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen is op die verenigingen van toepassing voor zover de statuten er niet van afwijken wegens de bijzondere aard van de vereniging. In geen geval mogen de verenigingen nijverheids- of handelszaken drijven of trachten een stoffelijk voordeel aan hun leden te verschaffen.

§ 2. De Vlaamse regering wordt gemachtigd om, met betrekking tot de erkende musea beheerd door de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld in artikel 8, § 1, mee te werken aan de oprichting van een overkoepelend samenwerkingsverband als bedoeld in artikel 12, § 1, en artikel 13, § 1, of om erin deel te nemen.

De Vlaamse regering kan statutair personeel dat verbonden is aan de musea, bedoeld in het eerste lid, ter beschikking stellen van het overkoepelende samenwerkingsverband, bedoeld in het eerste lid, overeenkomstig artikel XI 53 en volgende van het besluit van de Vlaamse regering van 15 juli 2002 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel, voorzover de betrokken personeelsleden hiermee instemmen.

Het overkoepelend samenwerkingsverband, bedoeld in het eerste lid, kan contractueel personeel van de Vlaamse Gemeenschap dat verbonden is aan de musea, bedoeld in het eerste lid, overnemen.

Artikel 16

§ 1. De Vlaamse regering kan, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, een projectsubsidie toekennen aan een erkend museum voor initiatieven ter versterking van de

basisfuncties van de museumwerking, bedoeld in artikel 4, § 1.

Daartoe voorziet de Vlaamse regering jaarlijks in een krediet van ten minste 1.300.000 euro.

De Vlaamse regering kan voorrang geven aan de ondersteuning van een van de basisfuncties, op basis van de beleidsprioriteiten zoals gesteld in de Beleidsnota Cultuur.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de projectsubsidies.

HOOFDSTUK II

Erfgoedconvenants

AFDELING 1

Erfgoedconvenants met gemeenten of samenwerkingsverbanden van omliggende gemeenten

Artikel 17

§ 1. Een erfgoedconvenant is een overeenkomst met resultaatsverbintenis tussen de Vlaamse Gemeenschap en een gemeente of een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten als bedoeld in § 2, met het oog op de uitbouw van een duurzaam en integraal beleid met betrekking tot het cultureel erfgoed op lokaal niveau.

§ 2. De Vlaamse regering kan een erfgoedconvenant sluiten met :

- 1° een gemeente met meer dan 20.000 inwoners ;
- 2° een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten met rechtspersoonlijkheid als bedoeld in het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, waarvan het totale inwonersaantal minstens 20.000 bedraagt.

§ 3. Een gemeente kan slechts deel uitmaken van één samenwerkingsverband als bedoeld in § 2, 2°.

Artikel 18

§ 1. Een gemeente of een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten als bedoeld in artikel 17, § 2, 2°, kan een aanvraag indienen om een eerste erfgoedconvenant met de Vlaamse regering te sluiten.

§ 2. De aanvraag omvat een 'intentienota erfgoedconvenant' met :

- 1° een omgevingsanalyse die aansluit bij het gemeentelijke cultuurbeleidsplan van de betrokken gemeente(n) waarin de erfgoedactoren, het aanwezige cultureel erfgoed en de culturele en maatschappelijke verantwoordelijkheid ten opzichte van het cultureel erfgoed in de omgeving beschreven worden ;
- 2° de visie op en de doelstellingen van het cultureel-erfgoedbeleid in de betrokken gemeente(n) en, in voorkomend geval, de meerwaarde voor het samenwerkingsverband ;
- 3° de situering en planning van de werking van een erfgoedcel, die binnen het kader van het erfgoedconvenant de reeds aanwezige expertise coördineert en via ontsluiting van cultureel erfgoed een ruim maatschappelijk draagvlak voor het cultureel erfgoed realiseert ;
- 4° de effecten die men wil bereiken en de middelen die hiervoor worden ingezet.

§ 3. De aanvraag wordt getoetst aan de volgende criteria :

- 1° het belang van het aanwezige cultureel erfgoed en de erfgoedactoren in de betrokken gemeente(n) ;
- 2° de visie op en de doelstellingen van een geïntegreerd cultureel-erfgoedbeleid ;
- 3° de regionale spreiding voor Vlaanderen van de erfgoedconvenants ;
- 4° de inbreng van middelen door de gemeente of het samenwerkingsverband van omliggende gemeenten.

§ 4. De Vlaamse regering beslist elk jaar, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, op basis van een gemotiveerde rangorde, met welke gemeente of samenwerkingsverband van omliggende gemeenten een erfgoedconvenant wordt gesloten.

De Vlaamse regering kan elk jaar beslissen het aantal erfgoedconvenants te vermeerderen met drie.

§ 5. Een eerste erfgoedconvenant wordt gesloten, na onderhandeling, voor een periode van maximaal zes jaar, die loopt van 1 januari van het jaar volgend op de beslissing tot en met 31 december van het tweede jaar van een volgende gemeentelijke beleidsperiode.

§ 6. Bij de aanvang van elke nieuwe convenantperiode van zes jaar blijft het aantal erfgoedconvenants van het voorgaande jaar behouden, eventueel vermeerderd met drie erfgoedconvenants, overeenkomstig § 4, tweede lid.

Artikel 19

§ 1. De gemeente of het samenwerkingsverband van omliggende gemeenten, waarmee een erfgoedconvenant werd gesloten als bedoeld in artikel 18, § 4, dient tijdens het eerste jaar van het eerste erfgoedconvenant een beleidsplan in waarin de visie, de doelstellingen en de uitvoering van het erfgoedconvenant worden geformuleerd.

Dit beleidsplan, het gemeentelijke cultuurbeleidsplan en, in voorkomend geval, de beleidsplannen van musea en archiefinstellingen, moeten op elkaar afgestemd zijn.

Het beleidsplan slaat op een periode van maximaal zes jaar die uiterlijk loopt tot en met 31 december van het tweede jaar van een volgende gemeentelijke beleidsperiode.

§ 2. Dit beleidsplan wordt halverwege geactualiseerd, als het een periode van minstens drie jaar betreft.

§ 3. De Vlaamse regering keurt het beleidsplan of het geactualiseerde beleidsplan goed, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44.

Artikel 20

§ 1. De Vlaamse regering kan, na een eerste erfgoedconvenant, opeenvolgende erfgoedconvenants sluiten met een gemeente of een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten met rechtspersoonlijkheid, voor telkens een periode van zes jaar,

na onderhandeling, op basis van een nieuw beleidsplan.

Het beleidsplan slaat op een periode van zes jaar die loopt van 1 januari van het derde jaar van een gemeentelijke beleidsperiode tot en met 31 december van het tweede jaar van een volgende gemeentelijke beleidsperiode.

Dit beleidsplan, het gemeentelijke cultuurbeleidsplan en, in voorkomend geval, de beleidsplannen van musea en archiefinstellingen, moeten op elkaar afgestemd zijn.

§ 2. Dit beleidsplan wordt geactualiseerd halverwege de periode van het beleidsplan.

§ 3. De Vlaamse regering keurt het beleidsplan of het geactualiseerde beleidsplan goed, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44.

Artikel 21

§ 1. De Vlaamse regering voorziet voor de uitvoering van het erfgoedconvenant in een werkingssubsidie die de financiële middelen voor de ondersteuning van de werking van de erfgoedcel, bedoeld in artikel 18, § 2, 3°, bevat en :

1° 100.000 euro per jaar bedraagt voor een gemeente met meer dan 20.000 en hoogstens 35.000 inwoners of voor een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten met rechtspersoonlijkheid, waarvan het totale inwonersaantal meer dan 20.000 en hoogstens 35.000 bedraagt ;

2° ten minste 200.000 euro per jaar bedraagt voor een gemeente met meer dan 35.000 en hoogstens 100.000 inwoners of voor een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten met rechtspersoonlijkheid, waarvan het totale inwonersaantal meer dan 35.000 en hoogstens 100.000 bedraagt ;

3° ten minste 300.000 euro per jaar bedraagt voor een gemeente met meer dan 100.000 inwoners of voor een samenwerkingsverband van omliggende gemeenten met rechtspersoonlijkheid, waarvan het totale inwonersaantal meer dan 100.000 bedraagt.

§ 2. De werkingssubsidie wordt toegekend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en kan tussentijds aangepast worden op basis van

het goedgekeurd geactualiseerd beleidsplan als bedoeld in artikel 19, § 3, en artikel 20, § 3.

Artikel 22

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de aanvraag en de procedure voor het sluiten van een erfgoedconvenant en de evaluatie van het convenant.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de opmaak van het beleidsplan en de procedure tot goedkeuring van het beleidsplan.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de werkingssubsidies.

AFDELING 2

Erfgoedconvenant met de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Artikel 23

§ 1. De Vlaamse regering kan met de Vlaamse Gemeenschapscommissie opeenvolgende erfgoedconvenants sluiten met het oog op de uitbouw van een duurzaam en integraal beleid met betrekking tot het cultureel erfgoed in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

§ 2. Het erfgoedconvenant met de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt gesloten, na onderhandeling, telkens voor een periode van vijf jaar, op basis van een beleidsplan waarin de visie, de doelstellingen en de uitvoering van het erfgoedconvenant worden geformuleerd.

Dit beleidsplan en het cultuurbeleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie moeten op elkaar afgestemd zijn.

Het beleidsplan slaat op een periode van vijf jaar, die loopt van 1 januari van het derde volledige kalenderjaar van een legislatuur van het Vlaams Parlement tot en met 31 december van het tweede volledige kalenderjaar van een volgende legislatuur van het Vlaams Parlement.

§ 3. Het beleidsplan wordt geactualiseerd halverwege de periode van het beleidsplan.

§ 4. De Vlaamse regering keurt het beleidsplan of het geactualiseerde beleidsplan goed, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44.

Artikel 24

§ 1. De Vlaamse regering voorziet voor de uitvoering van het erfgoedconvenant met de Vlaamse Gemeenschapscommissie in een werkingssubsidie die de financiële middelen voor de ondersteuning van de werking van de erfgoedcel bevat en ten minste 245.000 euro per jaar bedraagt.

§ 2. De werkingssubsidie wordt toegekend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en kan tussentijds aangepast worden op basis van het goedgekeurd geactualiseerd beleidsplan, bedoeld in artikel 23, § 4.

Artikel 25

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de aanvraag en de procedure voor het sluiten van het erfgoedconvenant en de evaluatie van het convenant.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de opmaak van het beleidsplan en de procedure tot goedkeuring van het beleidsplan.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de werkingssubsidie.

HOOFDSTUK III

Cultureel-erfgoedpublicaties

Artikel 26

§ 1. De Vlaamse regering kan, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, ongeacht de drager, een subsidie toekennen aan

de uitgever die voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 27, § 1, voor :

- 1° een periodieke cultureel-erfgoedpublicatie, die minstens tweemaal per kalenderjaar verschijnt in eenzelfde reeks ;
- 2° een niet-periodieke of éénmalige cultureel-erfgoedpublicatie.

Daartoe voorziet de Vlaamse regering jaarlijks in een krediet van ten minste 100.000 euro.

§ 2. De subsidies, bedoeld in § 1, 1°, kunnen om de vier jaar toegekend worden in de vorm van een vierjarige werkingssubsidie.

De subsidies, bedoeld in § 1, 1°, kunnen om de twee jaar toegekend worden in de vorm van een tweejarige werkingssubsidie.

De Vlaamse regering kan een tweejarige subsidie toekennen aan publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen die een vierjarige subsidiëring aanvragen.

§ 3. De subsidies voor niet-periodieke publicaties, bedoeld in § 1, 2°, zijn projectsubsidies.

Artikel 27

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, bedoeld in artikel 26, § 1, moet de uitgever van een publicatie voldoen aan volgende voorwaarden :

- 1° gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. In het geval van een niet-periodieke publicatie kan hiervan worden afgeweken voor een natuurlijke persoon, als het belang van de publicatie voor het cultureel-erfgoedveld in Vlaanderen kan aangetoond worden ;
- 2° beschikken over rechtspersoonlijkheid. In het geval van een niet-periodieke publicatie kan de uitgever een natuurlijke persoon zijn ;
- 3° voldoende expertise kunnen voorleggen met betrekking tot het uitgeven en distribueren van publicaties, of kunnen aantonen dat hij daarop afdoende een beroep kan doen.

§ 2. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, bedoeld in artikel 26, § 1, moet de publicatie voldoen aan de volgende criteria :

- 1° een inhoudelijke relevantie hebben voor het cultureel-erfgoedveld in Vlaanderen ;
- 2° een bovenregionale reikwijdte en eventueel een internationale reikwijdte kunnen aantonen ;
- 3° een degelijke kwaliteit bieden, zowel naar inhoud en taal als naar vormgeving ;
- 4° voldoende publieksgerichtheid, distributie en communicatie beogen ;
- 5° een gedegen zakelijk beheer en financiële onderbouw waarborgen.

Naast de criteria, genoemd in het eerste lid, kan de Vlaamse regering aanvullende criteria bepalen in functie van de door haar geformuleerde prioriteiten.

De adviescommissie, bedoeld in artikel 43, adviseert de Vlaamse regering bij het bepalen van aanvullende criteria met betrekking tot de inhoudelijke kwaliteit van de gesubsidieerde activiteit. Ze kan zelf ook aanvullende inhoudelijke criteria ter goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse regering.

De lijst van aanvullende criteria moet, uiterlijk drie maanden voor de aanvraag tot subsidiëring moet worden ingediend, kenbaar gemaakt worden. Als dit niet is gebeurd, gelden de aanvullende criteria die het laatst van toepassing zijn.

§ 3. De volgende publicaties komen niet in aanmerking voor subsidiëring als bedoeld in artikel 26, § 1 :

- 1° publicaties die gesubsidieerd kunnen worden op basis van een ander decreet ;
- 2° wetenschappelijke publicaties en inventarissen ;
- 3° periodieke publicaties van publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen die gesubsidieerd worden op grond van titel II, hoofdstuk I en II.

Artikel 28

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure met inbegrip van de verhaal- en beroepsprocedures, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de subsidies.

HOOFDSTUK IV

Projecten cultureel erfgoed

AFDELING 1

Cultuurhistorische tentoonstellingen

Artikel 29

De Vlaamse regering kan, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, een projectsubsidie toekennen aan een publiekrechtelijke of een privaatrechtelijke rechtspersoon zonder winstgevend doel voor de productie van een cultuurhistorische tentoonstelling met het oog op de ontsluiting van het cultureel erfgoed.

Daartoe voorziet de Vlaamse regering jaarlijks in een krediet van ten minste 400.000 euro.

Artikel 30

Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, wordt het project getoetst aan de volgende criteria :

- 1° de relevantie van het thema voor de cultuurgeschiedenis ;
- 2° de ontsluiting van de resultaten van wetenschappelijk cultuurhistorisch onderzoek ;
- 3° het publieksgericht concept van de tentoonstelling ;
- 4° het bovenregionale belang ;
- 5° de samenwerking met andere culturele actoren in binnen- en buitenland ;
- 6° de voorbeeldwerking op het vlak van ontsluiting van cultureel erfgoed ;
- 7° de geografische reikwijdte.

Projecten die gesubsidieerd worden met toepassing van andere decreten, komen niet in aanmerking voor subsidiëring als bedoeld in artikel 29, § 1.

Artikel 31

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de projectsubsidies.

AFDELING 2

Ontwikkelingsgerichte projecten cultureel erfgoed

Artikel 32

De Vlaamse regering kan, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, een projectsubsidie toekennen aan een publiekrechtelijke of een privaatrechtelijke rechtspersoon zonder winstgevend doel voor een ontwikkelingsgericht project met het oog op de zorg voor en de ontsluiting van het cultureel erfgoed.

Daartoe voorziet de Vlaamse regering jaarlijks in een krediet van ten minste 1.500.000 euro.

Artikel 33

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, wordt het project getoetst aan de volgende criteria :

- 1° de voorbeeldwerking ;
- 2° de samenwerking met andere culturele actoren ;
- 3° een duidelijk omschreven doelgroep ;
- 4° het bovenlokale belang.

§ 2. De Vlaamse regering kan beleidsprioriteiten stellen op basis van de Beleidsnota Cultuur.

§ 3. De volgende projecten komen niet in aanmerking voor subsidiëring als bedoeld in artikel 32, eerste lid :

- 1° projecten die gesubsidieerd worden met toepassing van andere decreten ;
- 2° projecten die gesubsidieerd worden op grond van titel II, hoofdstukken I, II en V.

Artikel 34

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de projectsubsidies.

AFDELING 3

Internationale projecten

Artikel 35

De Vlaamse regering kan, na advies van de bevoegde beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44, een projectsubsidie toekennen aan een publiekrechtelijke of een privaatrechtelijke rechtspersoon zonder winstgevend doel voor een internationaal project met betrekking tot het cultureel erfgoed.

Daartoe voorziet de Vlaamse regering jaarlijks in een krediet van ten minste 200.000 euro.

Artikel 36

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, wordt het project getoetst aan de volgende criteria :

- 1° de bevordering van de internationale samenwerking, uitwisseling en expertise ;
- 2° het internationale belang van het project of van de partners binnen hun werkterrein ;
- 3° de inhoudelijke kwaliteit van het project ;
- 4° de samenwerking met andere culturele actoren in binnen- en buitenland ;
- 5° de geografische spreiding.

§ 2. In aanvulling op de criteria, genoemd in § 1, kan de Vlaamse regering prioritaire landen of regio's bepalen.

§ 3. Projecten die gesubsidieerd worden op grond van de bepalingen in andere hoofdstukken of afdelingen van dit decreet of met toepassing van andere decreten, komen niet in aanmerking voor subsidiëring als bedoeld in artikel 35, eerste lid.

Artikel 37

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de criteria, de aanvraag, de procedure, de toekenning, het toezicht en de evaluatie van de projectsubsidies.

HOOFDSTUK V

Het steunpunt voor de musea,
de archiefinstellingen, de bewaarbibliotheken,
de documentatiecentra en
de erfgoedconvenantswerking

Artikel 38

§ 1. Het steunpunt heeft als doel de musea, de archiefinstellingen, de bewaarbibliotheken, de documentatiecentra en de erfgoedconvenantswerking te ondersteunen en de ontwikkeling van het cultureel-erfgoedveld te coördineren en te stimuleren, met het oog op het zichtbaar maken van het cultureel erfgoed.

§ 2. Het steunpunt zal deze doelstelling realiseren door middel van zijn kerntaken :

- 1° praktijkondersteuning : coördineren, informeren, adviseren en begeleiden met het oog op deskundigheidsbevordering ;
- 2° praktijkontwikkeling : coördineren, initiëren en ontwikkelen van visie en methodieken in en ten gunste van het cultureel-erfgoedveld ;
- 3° beeldvorming en communicatie : organiseren en coördineren van initiatieven die de kennis over en de omgang met het cultureel erfgoed bevorderen.

Artikel 39

De Vlaamse regering erkent en subsidieert de vereniging zonder winstgevend doel Culturele Biografie Vlaanderen als steunpunt voor de musea, de archiefinstellingen, de bewaarbibliotheken, de documentatiecentra en de erfgoedconvenantswerking, hierna het steunpunt te noemen.

Het steunpunt realiseert zijn kerntaken in samenwerking met andere steunpunten, inzonderheid met

het Vlaams Centrum voor Volkscultuur VZW, en binnen een netwerk van andere erfgoedactoren.

De Vlaamse regering kan aan het steunpunt aanvullende taken toewijzen.

Artikel 40

§ 1. De Vlaamse regering sluit met het steunpunt een beheersovereenkomst die betrekking heeft op :

- 1° de invulling van de kerntaken ;
- 2° de samenwerking met andere steunpunten ;
- 3° de evaluatie en het toezicht van de beheersovereenkomst.

Deze beheersovereenkomst slaat op een periode van vijf jaar, die loopt van 1 januari van het tweede volledige kalenderjaar van een legislatuur van het Vlaams Parlement tot en met 31 december van het eerste volledige kalenderjaar van een volgende legislatuur van het Vlaams Parlement.

§ 2. Aanvullende taken als bedoeld in artikel 39, derde lid, zijn onderwerp van een afzonderlijke overeenkomst.

Artikel 41

§ 1. Het steunpunt concretiseert de beheersovereenkomst in een beleidsplan waarin de visie, de doelstellingen en de werking van het steunpunt worden geformuleerd.

Het beleidsplan slaat op de periode waarop de beheersovereenkomst betrekking heeft, met een tussentijdse actualisering halverwege de periode van het beleidsplan.

De Vlaamse regering keurt het beleidsplan en het geactualiseerde beleidsplan goed.

§ 2. De procedure voor het indienen van het beleidsplan, de voorwaarden waaraan het plan moet voldoen en de wijze waarop de evaluatie zal worden georganiseerd, worden opgenomen in de beheersovereenkomst.

Artikel 42

§ 1. De Vlaamse regering voorziet in een werkingsubsidie die de financiële middelen voor de ondersteuning van de uitoefening van de kerntaken van het steunpunt bevat en ten minste 800.000 euro per jaar bedraagt.

De werkingssubsidie wordt toegekend voor de periode waarop het beleidsplan betrekking heeft en kan tussentijds aangepast worden in het derde jaar van deze periode.

§ 2. De procedure voor het aanvragen en het toezicht op de aanwending van de werkingssubsidie worden opgenomen in de beheersovereenkomst.

TITEL III

Organisatie van de advisering

Artikel 43

§ 1. De Vlaamse regering richt een adviescommissie op voor de kwaliteitsbeoordeling inzake het beleidsveld cultureel erfgoed.

§ 2. De kerntaken van de adviescommissie zijn :

- 1° waken over een kwaliteitsvolle organisatie van de interne werking van de beoordelingscommissies en daartoe de visie, de methodiek en de evaluatie van de kwaliteitsbeoordeling ontwikkelen ;
- 2° formuleren van beleidsgericht advies op basis van de kwaliteitsbeoordeling in de beoordelingscommissies van het beleidsveld ;
- 3° kwaliteitsbeoordeling van transversale dossiers voorzover die niet worden behandeld door een beoordelingscommissie.

§ 3. De leden van de adviescommissie hebben een totaalvisie op het beleidsveld. De adviescommissie wordt samengesteld uit deskundigen uit de verschillende onderdelen van het beleidsveld.

De leden van de beoordelingscommissies kunnen lid zijn van de adviescommissie.

Artikel 44

§ 1. De Vlaamse regering richt beoordelingscommissies op voor het kwalitatieve, inhoudelijke advies over erkennings- en subsidieaanvragen als bedoeld in titel III, hoofdstuk II en hoofdstuk III van het archiefdecreet en als bedoeld in titel II van dit decreet, met uitzondering van de erkenning en subsidiëring van het steunpunt, bedoeld in hoofdstuk V. Deze beoordelingscommissies worden samengesteld voor onderdelen van het beleidsveld cultureel erfgoed of voor transversale beleidsaspecten.

§ 2. Voor de beoordeling van de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld in artikel 7 en 8, kan de Vlaamse regering afzonderlijke beoordelingscommissies oprichten. Deze commissies worden samengesteld uit drie leden van de betrokken reguliere beoordelingscommissie en drie buitenlandse experts. De voorzitter van de adviescommissie is tevens de voorzitter van deze afzonderlijke beoordelingscommissies.

§ 3. De leden van de beoordelingscommissies worden aangesteld omwille van hun expertise over of betrokkenheid bij het te beoordelen onderdeel van het beleidsveld. De beoordelingscommissies worden op evenwichtige wijze samengesteld uit leden die de verschillende aspecten van het te beoordelen onderdeel van het beleidsveld vertegenwoordigen.

Artikel 45

Het lidmaatschap van een adviescommissie of een beoordelingscommissie is onverenigbaar met een mandaat in het Europees Parlement, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat, het Vlaams Parlement en de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, met het ambt van minister, staatssecretaris en hun kabinetsleden, met het ambt van personeelslid in dienst van de Vlaamse Gemeenschap of instellingen van de Vlaamse overheid die in het kader van zijn functie betrokken is bij de uitvoering van dit decreet, met het ambt van personeelslid van het Vlaams Parlement, en van personeelsleden en leden van de raad van bestuur van steunpunten en belangenbehartigers uit de betreffende sector. Zij kunnen wel op uitnodiging van het betreffende orgaan met raadgevende stem deelnemen aan haar vergaderingen.

Artikel 46

§ 1. Elk jaar leggen de beoordelingscommissies en de adviescommissie een verslag met de evaluatie van hun werking voor aan de Vlaamse regering.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de algemene procedure voor de beoordeling van dossiers.

§ 3. De Vlaamse regering voorziet, binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten, in een bedrag waarmee de werkzaamheden van de adviescommissie en de beoordelingscommissies kunnen worden vergoed.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de samenstelling, de aanstelling en het ontslag van de leden, alsook de vergoeding.

TITEL IV

Algemene bepalingen over subsidiëring

Artikel 47

De in dit decreet voorziene werkings- en projectsubsidies worden toegekend binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten.

Artikel 48

§ 1. De in dit decreet voorziene werkings- en projectsubsidies worden in de vorm van voorschotten beschikbaar gesteld. De Vlaamse regering bepaalt hoe de voorschotten berekend en uitbetaald kunnen worden.

§ 2. Onverminderd artikel 41 en artikel 50 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, worden voorschotten ten belope van maximum 90 procent van de toegekende subsidies, vrijgesteld van het voorafgaand visum van het Rekenhof.

Artikel 49

De subsidiebedragen, vermeld in artikel 11, § 1, artikel 12, § 5, artikel 13, § 5, artikel 21, § 1, artikel 24, § 1, artikel 26, § 1, 1°, en artikel 42, § 1, worden jaar-

lijks gekoppeld aan het prijsindexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van het concurrentievermogen.

Artikel 50

§ 1. In afwijking van artikel 55, § 2, van het decreet van [...] houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies en de controle door het Rekenhof, kan een publiekrechtelijke rechtspersoon of een privaatrechtelijke rechtspersoon die werkingssubsidies ontvangt als bedoeld in artikel 11, § 1, artikel 12, § 5, artikel 13, § 5, artikel 21, § 1, artikel 24, § 1, en artikel 42, § 1, gedurende de beleidsperiode onbeperkt een reserve aanleggen met eigen inkomsten en subsidies. Die reserve moet voldoen aan de geldende boekhoudkundige regels en moet aangewend worden voor de realisatie van het erfgoedconvenant, bedoeld in artikel 17 en artikel 23, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 10, artikel 12, artikel 13 en artikel 41.

§ 2. Als de publiekrechtelijke rechtspersoon of de privaatrechtelijke rechtspersoon op het einde van de beleidsperiode nog beschikt over een reserve, aangelegd overeenkomstig § 1, kan die reserve overgedragen worden naar een volgende beleidsperiode op voorwaarde dat deze reserve niet meer bedraagt dan tien percent van de gemiddelde jaarlijkse personeels- en werkingskosten, berekend over de voorbije beleidsperiode. De personeels- en werkingskosten omvatten alle kosten die betrekking hebben op de uitvoering en de realisatie van het erfgoedconvenant, bedoeld in artikel 17 en artikel 23, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 10, artikel 12, artikel 13 en artikel 41, en die in de voorbije beleidsperiode tot stand zijn gekomen. Bij de berekening van de overdraagbare reserve wordt geen rekening gehouden met éénmalige uitzonderlijke inkomsten. De Vlaamse regering bepaalt de éénmalige uitzonderlijke inkomsten die in aanmerking komen.

De Vlaamse regering kan een afwijking toestaan van het in het eerste lid bepaalde percentage op voorwaarde dat de publiekrechtelijke rechtspersoon of de privaatrechtelijke rechtspersoon daartoe een gemotiveerd bestedingsplan voorlegt.

De overgedragen reserve, bedoeld in het eerste lid, moet aangewend worden voor de realisatie van het erfgoedconvenant, bedoeld in artikel 17 en artikel

23, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 10, artikel 12, artikel 13 en artikel 41.

§ 3. Als bij de afrekening van het laatste werkingsjaar van de beleidsperiode, bedoeld in § 1, de resterende reserve, bedoeld in § 2, eerste lid, meer bedraagt dan hetgeen bepaald werd in § 2, dan moet het teveel ingehouden worden van het nog uit te keren saldo van de werkingssubsidie, toegekend aan de publiekrechtelijke rechtspersoon of de privaatrechtelijke rechtspersoon, en moet het eventueel daarna nog resterende bedrag door de publiekrechtelijke rechtspersoon of de privaatrechtelijke rechtspersoon, teruggestort worden aan de Vlaamse Gemeenschap tot een maximum van de door de Vlaamse Gemeenschap toegekende werkingssubsidies in het laatste jaar van de beleidsperiode.

Als aan een publiekrechtelijke rechtspersoon of een privaatrechtelijke rechtspersoon, bedoeld in § 1, na afloop van de beleidsperiode waarop het erfgoedconvenant, bedoeld in artikel 17 en artikel 23, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 10, artikel 12, artikel 13 en artikel 41, betrekking heeft, geen werkingssubsidies meer worden verleend, dan is de publiekrechtelijke rechtspersoon of de privaatrechtelijke rechtspersoon verplicht een bestedingsplan voor de aangelegde reserve, aangelegd overeenkomstig § 1, in te dienen bij de door de Vlaamse regering aangewezen dienst. De reserve moet in voorkomend geval prioritair aangewend worden voor het voldoen van de arbeidsrechtelijke verplichtingen.

TITEL V

Slotbepalingen

HOOFDSTUK I

Wijzigingsbepalingen

Artikel 51

§ 1. In artikel 10 van het archiefdecreet worden § 6 en § 7 vervangen door wat volgt :

“§ 6. De Vlaamse regering stelt de subsidie vast, op voorstel van de administratie en rekening houdend met de kwaliteitsbeoordeling van de beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44 van het Erfgoeddecreet.

§ 7. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de aanvraag en de procedure tot toekenning van de subsidies.”.

§ 2. In artikel 14 van het archiefdecreet wordt § 2 vervangen door wat volgt :

“§ 2. De Vlaamse regering stelt de subsidie vast, op voorstel van de administratie en rekening houdend met de kwaliteitsbeoordeling van de beoordelingscommissie, bedoeld in artikel 44 van het Erfgoeddecreet.”.

§ 3. Artikel 15 van het archiefdecreet wordt vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de aanvraag en de procedure tot toekenning van de subsidies.”.

HOOFDSTUK II

Opheffingsbepalingen

Artikel 52

Het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea wordt opgeheven.

Artikel 53

Artikel 10 van het decreet van 19 december 1997 houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden, wordt opgeheven.

Artikel 54

Artikel 10, § 5, 14, § 1, 16 en 17, van het archiefdecreet worden opgeheven.

HOOFDSTUK III

Overgangsbepalingen

Artikel 55

In afwijking van artikel 5 blijven de musea, erkend op 31 december 2004 in toepassing van het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea, erkend als museum op basis van artikel 4.

Deze musea blijven, tot 31 december 2005, ingedeeld en gesubsidieerd in toepassing van artikel 5 en artikel 6, eerste lid en tweede lid, 2° en 3°, van het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea.

Voor de toepassing van artikel 11, in afwijking van artikel 10, worden de op 31 december 2005, volgens het eerste lid erkende musea, in toepassing van het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea, gelijkgesteld met de indeling als bedoeld in artikel 9, tot en met 31 december 2008.

De in voorgaand lid bedoelde musea moeten een volgend beleidsplan als bedoeld in artikel 10, indienen in 2008.

Artikel 56

§ 1. In afwijking van artikel 18, § 4, wordt met Antwerpen, Gent, Brugge, Leuven, Mechelen, Tongeren, Ieper en Kortrijk, een erfgoedconvenant gesloten voor de periode die loopt van 1 januari 2005 tot en met 31 december 2008.

§ 2. In afwijking van artikel 20, § 1, wordt door de in § 1 vermelde gemeenten, een beleidsplan ingediend voor de periode die loopt van 1 januari 2005 tot en met 31 december 2008.

§ 3. In afwijking van artikel 21, § 1, behouden Antwerpen, Gent en Tongeren, tot en met 2008, een minimum werkingssubsidie van respectievelijk 500.000 euro, 400.000 euro en 200.000 euro per jaar.

§ 4. In afwijking van artikel 23, § 2, wordt met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, een erfgoedconvenant gesloten voor de periode die loopt van 1 januari 2005 tot en met 31 december 2006, op basis van een beleidsplan voor die periode.

Artikel 57

In afwijking van artikel 40, § 1, sluit de Vlaamse regering een eerste beheersovereenkomst met het steunpunt voor een periode die loopt tot en met 31 december 2005.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 58

Dit decreet wordt aangehaald als : Erfgoeddecreet.

Artikel 59

Artikel 4 tot en met 8, artikel 16, artikel 21, artikel 24, artikel 26 tot en met 37 en artikel 52, treden in werking op 1 januari 2005.

Artikel 9 tot en met 14 treden in werking op 1 januari 2006.”
